

శ్రీరస్తు.

నీతికథామంజరి

ఇది

మాదిరాజు రఘునాథరావుగారిచే

రచియింపబడి

గుంటూరు

ప్రభాకర ముద్రాక్షరశాలయం

ముద్రింపబడినది.

1941

[సర్వస్వామ్య సంకలితము]

[వెల పండ్రిండు అణాలు]

గ్రంథకర్త వరజమల

పండితాభిప్రాయములు

శ్రీ మాదిరాజు రఘునాథామాత్యప్రణీతంబగు 'సీతికథామంజరి' యను గద్యపద్యాత్మకమగు గ్రంథమును జూచితిని. పాకము ద్రాక్షాపాకము. సీతిని బోధించి, విద్యార్థులను సన్మార్గమున నడపుటకు మహోపకారము. తత్ప్రతి ఆంధ్ర విద్యార్థులకుఁ జదువుట కుత్సాహమును గల్గించుట కెంతయు నొప్పియున్నది. అర్థావబోధము కానప్పుడే విద్యార్థులు గ్రంథపఠనమునకుఁ గడంగరు. ఈ గ్రంథ మాలోపమును దీర్చినది. కావున విద్యార్థుల క్షేమముఁ గోరినచో నిట్టిగ్రంథములను విద్యాశాఖవారు, అవశ్యపఠనీయములఁగఁ జేయుదురని నేను నమ్ముచున్నాను.

గుంటూరు, }
16-6-1941. }

కాశీ కృష్ణాచార్యులు,
అవధానిశోమణి.

అయ్యలారా !

మాదిరాజు రఘునాథామాత్యునిచే రచింపబడిన నీతికథామంజరియనుగ్రంథంబును స్థాలీపులాకన్యాయంబునఁ బరిశీలించియుంటిని. ఇయ్యది పరవస్తు చిన్నయసూరిచే రచింపబడిన నీతిచంద్రికయను గ్రంథము ననుసరించి నీతికథలన్నియుఁ బద్యరూపమున రచింపబడినది. ఈ ప్రబంధము పాఠశాలలయందు బాలురకుగాని తదితరులకుఁగాని యత్యంతోపకారియని గ్రంథనామముననే వెల్లడియగుచున్నది.

ఈకవి యిదివరలోఁ గొన్నిశతకములుగూడ రచించి యున్నాడు. ఈప్రబంధమందలి శైలినాతి కథనమై, రసవత్తరమై పాఠకుల హృదయారవిందములఁ దనుపార్చుచున్నది. అచ్చటచ్చటఁ గొన్నికొన్నికథలయందలి వర్ణనములఁ బరికింపఁ బూర్వకపులను జ్ఞాపకముచేయుచుండును. వీరికిఁగల వ్యవహార కార్యములిట్టివని చెప్పనలవిగాదు. ఒకగడియయైనను తీరికలేని పనులున్నను, విసుపుజెందక యాకార్యంబులన్నియుఁ జక్కబెట్టుకొనుచు మధ్యలో నేదియోయొకసమయమునఁ దనకు గల మేధాశక్తిచే నిట్టిగ్రంథములను రచించుచు వచ్చుచుండెడివాఁడు. ఇట్టి గ్రంథరచనాశక్తి సామాన్యముగ కార్యాంతరములుగలవాని కుండుట యరుదని నానమ్మకము.

ఎప్పుడునుచినను వారిచిత్తము భావప్రపంచమునఁ
 దేలియాడుచుండును. కావుననే యెన్నిదుష్కరంబులగు
 కార్యంబులున్నను, భగవదనుగ్రహమువలన నిట్టిగ్రంథంబులు
 రచింపగలిగిరి. ఇక ముందైనను శ్రద్ధతో నిట్టికావ్యంబులనే
 రచించి శారదాపీఠంబున శారదాదేవికిఁ బుష్పమాలికలవలె
 సర్పింతురని నేను విశ్వసించుచున్నాను.

గుంటూరు,
 20-6-1941. }

ఇట్లు,
 రత్నాకరం అనంతాచార్యులు,
 ఉభయభాషాపరివీణ, శతావధాని.

విజ్ఞాపనము.

ఈ గ్రంథరచన కెంతయుం బట్టుదలయే కారణము గాని వేఱొండుకాదు. లేనియెడల నాకున్న కష్టములలో నిది నెఱవేఱెడిది కాదు. పురుషప్రయత్నమువలనఁగానిపనియే లేదని మొదటినుండియు నావిశ్వాసము. అందువలన నే నీపని నిర్వహింపఁగల్గితిని.

కం॥ గుడికూలును, నయిపూడును,

వడిసీరునఁ జెఱువుతెగును వననిధులింతుక

జెడనిది పద్యంబొక్కటి

కుడియెడమలఁ జూడకన్న గువ్వలచెన్నా.

అనుకరణి గ్రంథములవలె నితరము లెవ్వియు శాశ్వతములు గావని యెంచి మొదటినుండియు నెన్ని పనులు నన్ను బాధించుచున్నను “కవికిని శిల్పికిఁ కలముఁగైకొని వ్రాయుచు నున్న నూతెడుక, నవనవచిత్రకల్పనలు” నను నార్యోక్తి ననుసరించి మధ్యమధ్యలోనేదియోయొక గద్యమో, పద్యమో, కీర్తనయో, శతకమో, వ్రాయుచుండెడివాఁడను. ఇదివరలోఁ గొన్ని శతకములను వ్రాసితిని.

మా మాతామహస్థానమువారు కవులేగాక వైద్య శాస్త్రవేత్తలుగూడ నగుటంబట్టి నేనుఁ గొంత వైద్య శాస్త్రమునందుఁ బరిశ్రమింపఁబొనరించి “చికిత్సానిధి” యను వైద్యశాస్త్రగ్రంథము నొకదానిని రచించియుంటిని.

పరిస్థుతకాలమున నిట్టి గ్రంథములు చూచువారు లేకపోయినను “కాలోహ్యాయం నిరవధిర్విపులాచ పృథ్వీ” యన్నట్లు విశాలభూమండలమునం దెప్పుడైనను జూచువారు దుర్భవింపకమానరని తలచి దేహబలముకంటె బుద్ధిబలమెక్కుడని బోధించు నీతిగ్రంథమొకటి పద్యరూపమున నున్న సమంజసమని యూహించి యీ నీతికథామంజరియను గ్రంథమును రచించితిని. కాన పండితులెల్లరు సుహృద్భావమున మన్నింపఁ బ్రార్థితులు.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధగాఁ బరికించి తమ యభిప్రాయమొసంగిన శ్రీమాన్ ఉభయభాషాపరీక్షిణ, శతావధానియు నగు రత్నాకరం అనంతాచార్యులవారికిని, అవధానిశిరోమణి, శ్రీ కాశీ కృష్ణాచార్యులవారికిని నేనెంతయుం గృతజ్ఞుడను.

ఇట్లు,

మాదిరాజు రఘునాథరావు.

విషయ సూచిక.

ప్రథమాశ్వాసము

		పుట
1. పావురములకథ	...	10
2. మృగముకథ	...	17
3. జరద్ధవముకథ	...	19
4. సన్యాసులకథ	...	28
5. జంబుకముకథ	...	30

ద్వితీయాశ్వాసము

6. వాసరముకథ	...	39
7. రాసభముకథ	...	41
8. జంబుకముకథ	...	44
9. ఆషాఢభూతికథ	...	47
10. కాకభుజంగములకథ	...	52
11. కుంజేలుకథ	...	62
12. చీరపోతుకథ	...	67

తృతీయాశ్వాసము

13. ఒంటెకథ	...	72
14. వడ్డంగికథ	...	77
15. టిట్టిభముకథ	...	80
16. తాబేలుకథ	...	82
17. చేపలకథ	...	84
18. నూచీముఖముకథ	...	89
19. వరకులకథ	...	91
20. కొంగకథ	...	96
21. ధనగుప్తునికథ	...	99

శ్రీరామాయ నమః.

నీతి కథామంజరి

ప్రథమా శ్వాసము

శ్రీరాధారమణుండు భక్తజన హృదీ తీర్థమాలయుండుగ్రహ
కారాతి ద్రుహిణాదినిర్జర కిరీ టాంచస్మణీంద్రప్రభా
వారాలంకృతపాదపంకజుండునా డై కుంతవాసుండు వి
స్తారైశ్వర్యములకగుభంబులనునిచ్చల్పాకుఁజేకూర్పుతకా.

చ॥ కలుములరాణి పావని జ ♦ గంబులకు జనయిత్రి తన్నిలం
గొలుచుచునుండువారలకు ♦ గోరినసంపదలిచ్చిప్రోవుగా
దిలి జలజాయతేక్షణుని ♦ దేవియైన చెలువాఱుచుండునా
కులుకుమిటారి పాల్గడలి ♦ కూతురుమాకిడ్డి ప్రోచుతకసిరుల్.

ఉ॥ శ్రీరఘునాథ వియన్న దినః ♦ జేర్చి భవాని ధరించి మేన, సం
ఘర్షణమూర్ఛియైర్వరను♦గౌరవించుచు దక్షిణండునా
హర్షముతోఁ దదీప్సితము♦లన్నియుఁ దీర్చిన శంకరుండు దు
ర్ద్రవ్య సమ స్తసంపదలొ♦సంగి కృష్ణమమృతబోమఁగావుతఁ.

ఉ॥ గుబ్బులతేనికిం గలిగి ♦ గుబ్బులివిల్తునిఁ బెండ్లియాడి తా
గబ్బున లోకము ల్గలఁచు ♦ కాసరదైత్యు నణంచి దిక్కులం
బ్రబ్బిన సద్యశంబుఁగని ♦ భక్తులఁగాచు భవాని మమ్మిలన్
నిబ్బరికంబుతో నెపుడునిత్యశుభంబు లొసంగి ప్రోచుతన్.

చ॥ ఎలమిఁదలిర్ప లోకముల♦నెల్ల సృజించుచు వెల్లు నాల్గుమో
ముల నివసింపఁజేసి యల♦ముద్దలపల్కుల కుల్తులాడి; ని
ర్మలకమలాసనంబున ర♦మాపతిఁగొల్పుచునుండునట్టి యా
పలుకులబోటిచెల్వఁడెడ♦బాయకమాకుఁజిరాయవీవుతన్.

చ॥ కులుకుమిటారియై కలల♦కున్ నిధియై వెనువెంటఁ బ్రాతమి
నుకలతుద లేయెడం జెలుల♦కూటువులై వినుతింపముద్దురా
చిలుకకుఁ బాటలం గఱపు♦చిన్నయరూపిణి నల్వరాణితా
నలరుచు నావిశాలరస♦నాంగణమందు నటించుఁగావుతన్.

ఉ॥ అబ్బురపాటుదోప లవ ♦ కాంబుధి రాము ననుజ్ఞదాటి ప
ల్గబ్బితనంబుననైలఁగు ♦ కర్బురవీరులఁజంపి లంకఁ దా
నుబ్బునఁగాల్చి సీతకు ర ♦ ఘూతము ముద్రికనిచ్చితద్గతిం
దెబ్బిన రామచంద్రునకుఁ♦దెల్పినమారుతి సన్నుతించెదన్.

—, ను క వి స్తు తి ,—

మ॥ నెనరుంబూని మురారిబాణకవి దం ♦ డిక్ బిల్వ ణం గాళిదా
సుని మాఘుభవభూతిశంకరులభా ♦ సున్ ముమ్మటున్
భారవీం

ద్రునిజేమేంద్రునివిశ్వనాథకవించ♦నంగుంతకాచార్యువా
మనునింజోళకవీంద్రునిన్ వచనసం ♦ పచ్చుధి కర్ణించెదన్.

—♦ కవివంశాభివర్ణనము ♦—

చ॥ ఘనతరసద్యశోయుతుఁడు ♦ గౌరవనీయుఁడుఁ

గాశ్యపాన్వయాం

బునిధి విభావరీశ్వరుఁడు ♦ భూరికలానిపుణుండు లోకపా
వనగుణవంతుఁ డార్యజన ♦ వందితుఁడు తమ నిత్యసత్యవా
గ్వినుతుఁడుమాదిరాజుచెలఁ♦గైధరణింగవిమాననీయుఁడై.

సీ॥ బీదసాదులనెల్లఁ ♦ బేర్చితోనెపుడు రా

వించి వారల నాద ♦ రించునెవఁడుఁ

దగవులందీరుచు ♦ తఱి బక్షపాతంబుఁ

బాసి న్యాయంబె తాఁ ♦ బల్కునెవఁడు

ధర్మకార్యములందు ♦ ద్రవ్యమర్పింప సం

ప్రీతితో ముందు గా ♦ లెప్పట్టినెవఁడు

నిరతంబుఁదాఁజేయ ♦ నివ్వటిల్లిన యత్ను

ముల భగీరథుఁడ్రోయఁ ♦ గలుగునెవఁడు

గీ॥ నట్టి నగధీరుడధిక సా ♦ హసుఁడు మాది

రాజుకులమందు నాయక ♦ రత్నమగుట

మాకులంబునకీధాత్రి ♦ మాదిరాజు

నామమేయెడ విఖ్యాతి ♦ నామమయ్యె.

10

గీ॥ అవని నా మాదిరాజున ♦ కబ్బరాజు

కలిగె నాతఁడు మిగుల వి ♦ ఖ్యాతిఁగాంచి

ప్రబ్బఁగీరితి తనపేర ♦ నబ్బరాజు

పాలెమనుపురి నిర్మిం పఁ ♦ జాలెలీల.

11

కం॥ ఆయబ్బరాజు సచివున

కాయతవిద్యాప్రపూర్ణుఁ ♦ డతిశయకరుణా

ధీయుఁతుఁడు లోకనుత తే

జోయుతుఁడగు శరభరాజు ♦ ట్లోణిజనించెన్.

12

వ॥ వానికి సోమరాజు, వీరరాజు, రామరాజు, శివరామరాజు
నను నల్వరుపుత్రు లుదయించిరి. అందు రామరాజునకు
శంకరయ్యయు, నమ్మిరాజు నను నిర్వరుకుమారు లుద
యించిరి. అందు శంకరామాత్యునకుఁ గోటయాఖ్యుండు
జనించె. అట్టి కోటయాఖ్యునకు నబ్బరాజు, రామబ్రహ్మము,
కృష్ణయమంత్రి, ముత్యముబుధుఁడు నను నల్వరు కుమారు
లుదయించిరి. అందు—

13

సీ॥ ఎవ్వఁడు నిరతంబు ♦ నీశ్వరారాధనం

బుల మహాభక్తితో ♦ సలుపుచుండు

నెవ్వఁడుఁ దగవుల ♦ నేర్చుకాలములందు

వెఱచినాయంబుఁ ♦ దా వీడకుండు

నెవ్వఁడు సత్యంబు ♦ నివ్వటిల్లఁ బరోప

కారంబు నొనరించి ♦ ఘనతఁగాంచు

నెవ్వఁడు బీదల ♦ నెలమిమీఱఁగఁగాంచి

యన్నప్రదానంబు ♦ నాచరించు

గీ॥ నట్టి లోకైకపూజ్యుండు ♦ నమలకీర్తి

మంతుఁ డౌచార్య గాంభీర్య ♦ మానసీయుఁ

డతికృపాభుండు మాతండ్రి ♦ యబ్బరాజు

సచివు డలరారుచుండె నై ♦ శ్వర్యశాలి.

14

శా॥ ఆయుస్సంతులుసత్త పున్నతులుసే॥ యన్సర్వధాతీశ్వరో
 ద్రేయుండై స్వయశంబు తాదశదిశా ♦ కీర్ణంబుగా సర్వదా
 చేయంజాలి పతివ్రతాతిలకమై ♦ శీలంబుబాటించు జ
 గ్గాయమ్మన్ సుగుణాంబురాశి నిలఁ బెం ♦ డ్లాడెన్ మదిం
 గూరిమిన్. 15

సీ॥ ఏ రామ ప్రాక్త నా ♦ చారంబులఁ దలఁచి
 సద్రవ్వితంబులభక్తి ♦ సల్పుచుండు
 నేసాధ్వికాంతల ♦ కెపుడు నాథునిసేవ
 ఘనమోక్షదాయక ♦ మనితలంచు
 నేసతీమణి మహా ♦ ల్లాసంబుతోఁ దుల
 సీపూజ లెపుడుఁ దాఁ ♦ జేయుచుండు
 నేయింతి బీదల ♦ కెల్లవేళలఁ జికి
 త్సావిధానంబులు ♦ సల్పుచుండు

గీ॥ నట్టి మాయమ్మ సుగుణమా ♦ న్యంగరుణాత్మఁ
 దారకపవిత్ర హృత్సీమ ♦ ధన్య జగ్గ
 మాంగనామణి నా మాన ♦ సాంబుజమునఁ
 దలఁతు నీయెడ నధిక మో ♦ దంబుతోడ. 16

వ॥ వార లిర్వురుఁ బురాణదంపతులకై వడి మెలంగుచుండ
 వారికి సదాశివ, రఘునాథ, సోమసుందరులను సుత
 త్రయంబును, కామాంబయు, నఖిలాండాంబయు, రత్న
 మాంబయు, రంగనాయకమ్మయు, శశి రేఖాంబయు నను
 పుత్రికారత్న పంచకంబును గలిగె. అందు ద్వితీయపుత్రుండ
 నగు నేను— 17

సీ॥ ఎలమితోఁ గాశహా ♦ స్తీశ్వర శతకంబుఁ
 గోరిసద్భక్తితోఁ ♦ గూర్చినాడ
 నీతిబోధక భవా ♦ నీ శంకరశతకం
 బిలబుధుల్నుతియింప ♦ సలిపినాడ
 శివునిభక్తిం బ్రతి ♦ ప్రించు వేళం జంద్ర
 హాసంబు సంకితం ♦ బందినాడఁ
 దఱచి మీదటఁ జికి ♦ త్సానిధి ప్రభృతిక
 గ్రంథంబులొనరింపఁ ♦ గలిగినాడ

గీ॥ నేటి కారాఘవుని దయ ♦ నీతిఁగూర్చు
 దనరు నీతికథామంజు ♦ రి నొనరింపఁ
 బూనితినిఁ గానఁ గల దోష ♦ ములను వీడి
 గుణములె గ్రహింపుడో సూరి ♦ గణములార. 18

కం॥ ఘనతర తుఘ్నూరి కులాం
 బునిధి సుధాకరుని లోక ♦ పూజితఁ గవివం
 ద్యునిఁ బిచ్చయాఖ్యు మాతులు
 మనమునఁ దలపోతు సుగుణ ♦ మాన్యుని నెపుడుక. 19

—♦ ప ప్త్యం త ము లు ♦—

కం॥ శ్రీకరునకు సంబుజభవ
 పాకారి ప్రముఖలోక ♦ పాలార్చితభ
 ద్రాకారునకుం బుణ్య
 శ్లోకునకున్ హరికి నిఖిల ♦ లోకాత్మునకున్. 20

కం॥ ధరణీధరరాత్మనయా
 వరచాపవిభంజనునకు ♦ వనజాత్మనకు
 బరమకృపాంబుధికి శుభ
 కరునకు సీతాహృదబ్జ ♦ కంజాపునకు.

21

కం॥ మేరునగధీరునకు సం
 సారాంబుధితరికి బరమ ♦ శాంతాత్మనకు
 శూరాగ్రేసరునకుఁ బా
 పారణ్య దవానలునకుఁ ♦ బరమాత్మనకు.

22

కం॥ సుందరరూపునకు జగ
 ద్వందిత పాదాంబుజునకు ♦ దర్శితరత్నో
 బృందాంతకునకు లోకా
 నందకరునకు మహాత్ము ♦ నకు హతఘ్నికి.

23

కం॥ నీలాంబుదదేహునకు
 శూలాయుధ సేవితునకు ♦ సుకవినుతునకు
 లీలామందిరకాంచన
 చేలునకుం గేశవునకు ♦ శ్రీరామునకు.

24

ప॥ సమర్పణంబుగా నా యొనర్పంబూనిన నీతికథామంజరియను
 మహా ప్రబంధమునకుఁ గథావిధానంబెట్టిదనిన—

25

నీతి కథామంజరి

కథాపారంభము

గీ॥ శ్రీలఁజెల్వారు నాకంబు ♦ లీలనధిక
పుణ్యగంగానదీతటం ♦ బునధరిత్రీ
బొల్పుమీఁతెడిఁ బాటలీ ♦ పుత్రమనెడి
నగరమొక్కండు తొల్లి ప ♦ ల్వగలమించి. 1

ఉ॥ శ్రీరమణీవిహార సర ♦ సీజవిరాజిత భర్మహర్ష్య వి
స్తారనిభానిశాంతమణి ♦ జాలనిబద్ధవిలాసిశృంగసం
వారహతాకరమై మిగుల♦భాసితఁ దన్నగరంబు సర్వబృం
దారకమాన్యవాతచలి ♦ తద్వజపాలిపటాహతాబ్దమై.

మ॥ అలరెం దన్నగరంబు పార్థివసము♦ద్యద్దండయాత్రాసము
తూలికారింఖదు దీర్ఘవిక్రమనట ♦ త్కంఠాణరింఠాహతో
జ్వల దుద్దండమహీపరాగము మహా♦ వార్యోర్మిజాలాదిని
స్తులవార్ధింబడితద్వినీలిమకు హేతుత్పంబుఁగాంచెన్వెనెన్.

గీ॥ ఆపురంబును జగముల ♦ నధికకరుణఁ
గాచునట్టి సుదర్శన ♦ కరుడనంగఁ
దనరునట్టి సుదర్శనుఁ ♦ డనెడిభూమి
పతివరేణ్యుఁడు నెపుడుఁ గా ♦ పాడుచుండు. 4

వ॥ అతఁ డొక్కనాడు వినోదార్థంబుగ విద్వాంసులతో సల్లా
 పంబులు గావించుచుండ నందొక్క బ్రాహ్మణుండు లేచి
 లోకంబునఁ బరువంబును, విభవంబును, ప్రభుత్వంబును,
 నరయమియు ననునాగ్నింటిలో నొక్కక్కటియే యనర్థంబుఁ
 గల్గించుచుండ నొక్కచో నీ నాల్గున్నఁ జెప్పనలవియే ?
 కావున ననేకసందేహంబుల మాన్చి యగోచరార్థవిజ్ఞా
 నముఁ గల్పించు శాస్త్రము లోకులకు లోచనంబు. అట్టి
 లోచనం బెవ్వనికి లేకుండునో యట్టివాఁడె యంధుండని
 ప్రస్తావవశముగాఁ జేదివెను.

5

సీ॥ ఆసార్వభౌముఁ డ ♦ త్యాసందమున లోన
 నలరి తత్పద్యంబు ♦ లాలకించి
 పిదపఁ దానాత్మీయ ♦ హృదయంబునను విచా
 రంబుతో లేనిదుః ♦ ఖంబుఁగాంచి
 యతిమూర్ఖులౌచు వి ♦ ద్యాహీనులై సదా
 తనరారు నాత్మపు ♦ త్రికులఁజూచి
 వీరు సుజ్ఞానులై ♦ వెలయుటెట్లని చెంత
 గల బుధేంద్రులతోడఁ ♦ బలికెనిట్లు

గీ॥ మత్సుతులఁగొని మీలోన ♦ మహితనీతి
 విదులఁ గావించువారలు ♦ వెలయుచుండి
 రా ? యనివచింప విష్ణు శ ♦ ర్మయను విప్ర
 పుంగవుఁడుపల్కె నిట్లని ♦ భూమిపటికి.

6

చ॥ పనిగొని దేవ! మీసుతులఁబంపుడునావెనువెంటవారలఁ
 ఘనతరసీతివిజ్ఞులను ♦ గా నొసరించెదనంచుఁబల్కి తో
 డనెకొనిపోయి వారల దృఢప్రతిభాత్ములఁజేయ నెంచి యి
 ట్లనివచియించె నీకథల ♦ నా ధరణీసురుడంత వారికిన్. 7

—, పా వు ర ము ల క థ ,—

సీ॥ ఘోతలంబున విత్త ♦ సాధనసంపత్తి
 లేనివారయ్యు వి ♦ జ్ఞాచలెపుడు
 సన్యోన్యమిత్రత్వ ♦ మార్జించికొని యైక్య
 మునఁ గాకమృగకూర్మ ♦ మూషికములఁ
 గైవడి నాత్మీయ ♦ కార్యంబులెల్ల సా
 ధించుకొందురన నా ♦ లించి రాజ
 తనయు లేకార్యంబు ♦ లను గాకమృగకూర్మ
 మూషికంబులు నై క్య ♦ మునవసించి

గీ॥ మించి సాధించె వినిపింపు ♦ డంచుఁబలుక
 వివిధశాస్త్రప్రవీణుండు ♦ విష్ణుశర్మ
 డెందమున లేనిసంతోష ♦ మొంది వారి
 చెంతఁగూర్చుండి యిట్లని ♦ చెప్పఁదొడఁగె.

8

సీ॥ దివ్య గోదావరీ ♦ తీరమందొక మహా
 శాల్యలీ వృక్షరా ♦ జంబుగలదు
 అన్నిదిక్కులనుండి ♦ యరుగుదెంచి ఖగంబు
 లందు రాత్రుల నిద్ర ♦ లందుచుండు

నొకనాఁడు వేరువ ♦ నుత్సాహమున లఘు
పతనకంబనునట్టి ♦ వాయసంబు
తా లేచి రెండవ ♦ కాలునింబలె సంచ
రించుబోయనిఁజూచి ♦ యెంచె నిటుల

గీ॥ నేను వఱువాతమేల్కొంచి ♦ వీనిమొగముఁ
గాంచితిని నేడు కీడేమి ♦ గలుగునొక్కొ-
తెలియదిఁక వీఁడువచ్చిన ♦ స్థలమునందు
నిలువకాచోటు విడిచిపో ♦ వలెనటంచు. 9

గీ॥ యత్న మొనరించుచుండ వాఁ ♦ డా మహీజ
మునకుఁ జెంగట నూకలు ♦ పోసిపిదపఁ
బన్ని వల; పోయి చేరువ ♦ నున్నపొదల
వేచి ఖగములకై పొంచి ♦ చూచుచుండె. 10

సీ॥ అపుడుఁ జిత్రగ్రీవు ♦ డను కపోతవిభుండు
సంచరించుచు నాక ♦ సమున నేల
మీది నూకలుచూచి ♦ మోదంబునం దోడి
పాపురంబులతోడ ♦ బలికెనిట్లు
కననిట్టినిర్జన ♦ వనమందు నూకలు
రానిమి త్రంబేమి ♦ వీనికొఱకు
మనమాశ పడరాదు ♦ మహినిట్టియాశ యా
పదలకుం కారణ ♦ మెదియుఁగాని

గీ॥ యన్నివిధములఁ దలఁచని ♦ దాచరింపఁ
జేనదు; చేక్క-విచారించి ♦ సలిపినట్టి
కార్యమున కెన్నటికి హాని ♦ కలుగబోద
టంచుఁ బెద్దలు వచియింతు ♦ రెంచిచూచి. 11

చ॥ అనవినినవ్వి యచ్చెఱువు ♦ నందుచు నొక్క-కసోతవృద్ధ మి
ట్లనియె నివేటిమాట లొక ♦ యాపదగల్గినవేళ నొక్క వృ
ద్ధుని వచనంబులం దెలివితో వినఁగాఁదగుఁగాని సందియం
బునఁ దలపోయుచున్ దొరకుఁ భోజనమున్విడనాడవచ్చునే.

శా॥ స్థానాస్థానవివేకమెల్లడల భ ♦ ద్రంబీయునంచేజనుం
డైనగాని తలంపకిట్లునికి హా ♦ న్యస్థానభూతంబగుం
గానం బెద్దలుసెప్పువాక్యముల నాఁకన్జించి తన్మార్గముం
బూనంజాలినవాఁడె ధన్యుఁడెలలో ♦ మూర్ఖత్వమింకేటికిన్.

క॥ దొరకినభోజనమును ని
క్కరణిక్ మానికొని యెట్లు ♦ గాఁ బ్రదుకఁదగున్
వెరవుగలవాఁడె ధన్యుం
డరయఁగ సిరియట్టివాని ♦ కబ్బు ధరిత్రిక్. 14

క॥ సందేహముగలవానికి
నెందును సౌఖ్యంబుగలుగు ♦ నే యననిని యా
నందంబునఁ బారావత
బృందంబులు నేలనొక్క ♦ పెట్టునవ్రాలెన్. 15

చ॥ చేదివి సమస్తశాస్త్రముల ♦ సర్వమెఱింగినయట్టి నీతికో
విదులునుపాడులోభమున ♦ విభ్రమమొందుచు జ్ఞానహీనులై
పదఁపడి లేనికష్టముల ♦ పాలగుచుందురు చింతలన్నియుం
గుదురుకొనంగజాలునిలఁ ♦ గ్రూరపులోభగుణంబునన్ సదా.

వ॥ ఇట్లుతలఁచుచుఁ గపోతంబులు వలలోఁ దగులుకొని వృద్ధ
పారావతంబునుగాంచి యిట్లనియె— 17

ఉ॥ వృద్ధుడవీవు నిర్మలవి ♦ వేకయుతుండవటంచు నీదువా
కృద్ధతి నిట్టులెతిమిట ♦ బాపురె ! యెవ్వఁడు బుద్ధిమంతుఁడో
యిద్ధరలోనతండెకడు ♦ వృద్ధుఁడుగాని తదన్యుడేగతిన్
వృద్ధుడటంచుఁ బాపురము ♦ లీవిధినిందలు సేయన త్తరిన్.

క॥ ఆగ్రహమునవిని తాఁ జి
త్రగ్రీవుండ్పిల్లలనియె ♦ దనవారలకున్
నిగ్రహమువచ్చునప్పుడు
నేగ్రహములు తోడుపడునె ? ♦ యిదినిక్కమిలన్. 19

మ॥ తమకుందోచినరీతి నన్యులన న ♦ ద్దానిన్విచారించి కా
ర్యములంజేయఁగ మేలు; లేకిటులఁజేయం గీడువాటిల్లునే
సమయంబందున నేదిచేయఁదగునో ♦ సద్బుద్ధితో దానిఁజే
యుమనీషాయుతుఁ డొందుసౌఖ్యముల నీ ♦ యుర్విన్
యశోవంతుడై. 20

ఉ॥ కార్యముతప్పివచ్చుతఱి ♦ గాఁగలయత్నముఁజేయుచున్
మదిన్

ధైర్యముతోఁ బ్రతిక్రియలు ♦ దాఁదలపోయుటమేలు;
దేహి యీ

కార్యముసాధ్యమాయనివి♦కారముఁబొందఁగరాదుకావునన్
సైర్యముతోవినుండిపుడె♦దంబాడసూపినయుక్తితెల్పదన్.

ఉ॥ పంతమువీడియొక్కమును ♦ బాయనిచో జనులెట్టి దానిసా
ధింతురు గడ్డిపోచలొక ♦ దిట్టతనంబగువెంటియై మహా
దంఢినిఁగట్టుచున్నవిగ ♦ దా మనముల్బలమైనఁగాని యీ
పొంతముతోడఁ బై కెగిరి♦పోవుదమీ వలనె త్తికొంచినన్.

చ॥ అనవినిపాపురంబులెద ♦ నబ్బురమందుచు మీదుచూచి చె
ప్పినవచనంబెయుక్తమని♦బింకమునన్ వలతోవియత్నధం
బునకెగురంగ నప్పుడల♦బోయఁ డిదేమనియబ్రమొంది క్రిం
'దనె చనుచుండె నీఖగవి ♦ తానముఁబట్టెదనంచునయ్యెడన్.

ఉ॥ కాకముతద్విశేషమును ♦ గన్గొనఁబోవుచునుండెనాఖగా
నీకమువెంబడించి గమ♦నించుచు; బిమ్మటఁబాపురంబు ల
త్యాకులితాత్మలన్ గగన ♦ మంటివడిం గడుదూరమేగినన్
శోకముతోనతండునిలు♦సొచ్చెరయంబునఁదా నిరాశుఁడై.

వ॥ పిమ్మటఁ బక్షులు మనకి త్తరిఁ గ ర్తవ్యంబేమియని కపోత
నాయకుం బ్రశ్నింపఁ జిత్రగ్రీవుండు ఖగంబులారా !
లోకంబునఁ దల్లిదండ్రులు, సఖుండు నను వీరుముప్పురు.

హితులని నీతికోవిదులు వక్కాణింతురు. కావున గండకీ
తీరంబున నాకొక్క పరమమిత్రుండు హిరణ్యకుండును
మూషికరాజుగలడు. అచ్చటికేగిన మనకు శ్రేయంబులు
వాటిల్లునని చెప్ప నా ఖగంబులన్నియుఁ జిత్రగ్రీవునను
మతంబున నట్లాచరించె. ఆసద్దనాలించి హిరణ్యకుండు
లాఁగదూఱి మెదలకుండుటంజూచి చిత్రగ్రీవుండు బిలంబు
చెంత జేరి యిట్లనియె—

25

మ॥ చెలికాడా! విపదంబుధిన్మునిఁగినిన్ ♦ జేరంగమాతోడనెం
దులకుంబల్గవసంగమూషికముసం ♦ తోషంబునన్ వచ్చివా
రలబంధంబులుచూచియేమిదివిచా ♦ రంబయ్యెడెంబునన్
గలనై జంబికఁ దీనికిందెలుపు మీ ♦ కార్యంబు సేకూర్చెదన్.

చ॥ అనవిని యాకపోతమిటు ♦ లాడెఁ బురాకృతకర్మమెందునై
నను గడువందరంబగునె ? ♦ నన్ననిశంబు భజించు వీరి బం
ధముల ముందుగాఁగొఱికి ♦ నాపనిపిన్మటజూడుమంచుఁ బ
ల్కిన నలమూషికంబు విచ ♦ లింపనిధైర్యముతోడనిట్లనెన్.

మ॥ హితుడా ! ధర్మఽధప్రవర్తకుడవై ♦ యిట్లుండనీయంచితా
శ్రితవాత్సల్య మదెన్న నాతరమె ? వి ♦ చ్ఛేదించి నీబంధమున్
హితముంగూరిచిమీద వీరిపని నా ♦ కేపాటిపీలుండినన్
యతనంబుంబొనరింతుఁజేయుటకు న్యా ♦ యంబిద్ది
యూహించినన్.

28

ఆ॥ వె॥ మహిని నెపుడఁ “దన్ను ♦ మాలిన ధర్మంబు
మొదలు చెడ్డబేర ♦ ము” గలదా య

టంచుఁ బలుకమాట ♦ నాలింపవా? ధర్మ

విహలచెంతఁజేరి ♦ వితరణగుణ !

29

చ॥ అనిశముఁ దాసమ స్తపురు ♦ షార్థములన్ననియుండియేకదా
జనుఁడుఘటించుకొంట మహిఁజేచ్చినపిమ్మట దేనితోడనై
నను పనియేమనంగ విని ♦ న్యాయమె నీవచనంబడెట్టులై
నను నిటునాభటాఁర్చిగని♦నామదినిల్వదటంచుఁగూరిమిన్.

ఉ॥ ఇంతగనొక్కిచెప్పితి ని ♦ కేమనిపలుకుదునంచుఁ బావురం
బెంతయువిన్నవింపఁగ నఁహీనకృపాత్మ హిరణ్యకుండు దా
సంతసమొంది నాకుఁగల ♦ శక్తికిమించిన కార్యమెట్లు కా
వింతుననం గపోతము వి ♦ వేకమతిన్ వచియించెనీగతిన్.

చ॥ హితమతినాప్రభుత్వమున ♦ నింతకువీరికిలాభమేమి? నీ
మతిఁదలపోసిదీని జనఁమాన్య యశంబునుగూర్చుమయ్య జే
వితము లశాశ్వతంబులని ♦ విజ్ఞులుపలుకుచునుండ్రు దీని నీ
క్షితి నెఱుఁగంగలేక నిరఁసింతురు దుష్టులు నీతిమార్గమున్.

చ॥ అనఁగ హిరణ్యకుండపుడు♦నన్నిటిబంధములూడ్చినై చి వా
నిని గడునాదరించి దయఁనీకుసమానుఁడెవండు? ధాత్రి నె
వ్వనికయినం బురాకృతము ♦ పాయునెయంచని

యూరడించి పం

పె నలకపోతరాజమును ♦ ప్రీతిమతిన్ బలగంబుతోనటన్.

క॥ పిమ్మటఁ జిత్రగ్రీవుఁడు

నమ్మినబలగంబుతో జ ♦ సంబులు సంతో

షమ్మునవినుతింపగ గే

హమ్మునకరుదెంచె నతిర ♦ యమ్ముననపుడున్. 34

ఉ॥ దీనినిఁజూచుకాకముమ♦దిన్ముదఁమొందుచునేగుదెంచి య
ద్దానిబిలంబుఁజేరికడు ♦ దాల్చి హిరణ్యకుసన్నుతించి నీ
వానిఁగనన్నఁజూడుము కృ ♦ పామతిసీదగు చెల్మిగోరియే
నేనరుదెంచినాడనిక ♦ నీదయ మాదగుభాగ్యమంచనన్.

ఉ॥మూషిక నాయకుండువిని♦మోమునహాసముదోప గాకమా!
దోషములెంచు దుర్జనుల ♦ తో సహవాసమదెట్లుకూడు నీ
వేషమునేనెఱుంగ నె ? వి♦వేకమతికదలపోయు మాత్మవి
ద్యేషులతోడిప్రైతి తగ ♦ వే? నగరే యిక మాటలేటికిన్.

వ॥ మఱియు నీకిందలకుఁ దార్కాణంబుగ నొక్క యితి
హాసంబుఁజెప్పెదను. పూర్వ మొక మృగంబు జంబుకం
బును విశ్వసించి దాని కపటవాక్యంబులకు లొంగి పాశంబు
లం దగుల్కొని వాయసంబుచే రక్షింపఁబడియె
దద్వృత్తాంతంబు నాకర్ణింపుమని హిరణ్యకుండు కాకంబున
కిట్లనియె— 37

—♦ మృ గ ము క థ ♦—

సీ॥ మగధదేశంబున ♦ మందారవతియను

కాంతారమొక్కండు ♦ కలదు దాన

బహుదినంబులనుండి ♦ పరమసఖ్యంబున

మృగకాకములు రెండు ♦ మెలఁగుచుండె

నామృగంబు వనంబు ♦ నందు విచ్చలవిడిఁ
జరియించుచుండ వం ♦ చక్రమొకండు
కని యిట్లుచింతించె ♦ గడులెస్సగాఁ బోత
రించి యీజంక వ ♦ రించుచుండె

శీ॥ నెట్లు నాకులభించు నీ ♦ మృగపలలము
టందు లోలోనఁ గడు విచా ♦ రించి తుదకు
దీనికిట నమ్మకము పుట్టె ♦ గా నొనర్ప
వలెనటంచుట చెంతకు ♦ వచ్చిపలికె. 38

ఉ॥ భద్రమె?మిత్రుడా!యనుచుఁబలికిన; నెవ్వఁడవీవటంచునా
క్షుద్రసృగాలరాజమును ♦ గూర్చి మృగంబడుగంగ నధిక
ల్పద్రుమ! సేనుబుద్ధియనువంచక నాధుడనన్నుఁజుట్టముల్
నిద్రలలోననుండుతటి ♦ నించి వనంబునఁ బోయిరిండ్లకున్.

ఉ॥ సజ్జనదర్శనంబవని ♦ సర్వవిధంబుల మేలటంచు వి
దృజ్జనులూడువాక్యమది ♦ వ్యర్థమె ? నీవిక నాకుఁజూడ నా
పజ్జలరాశినొకవని ♦ భావమునంబొడగఁజ్ఞాన నీ
పజ్జవసంతు నీచెలిమి ♦ భావ్యమటంచనితోచె నెమ్మదిన్.

ఉ॥ కావున వేటుభావమునఁ ♦ గాదనిచెప్పక నామనోరథం
బేవిధినైనదీర్పమనఁ నెంతయుఁగూరిమితోమృగంబు తా
నీవెటులంటివో యటుల ♦ నే యగుగాకయటంచునక్కఱతో
న్పావసధంబుఁజేరెఁ జరఁమాద్రది నేశుఁడుగుంకునంతకున్.

సీ॥ మందారవృక్షంబు ♦ నందున్న కాకంబు
తనమిత్రమైన లే ♦ డినటఁగాంచి
ప్రశ్నింప నీతఁడె ♦ వ్వండంచు నాజింక
వినుమితండు సుబుద్ధి ♦ యనెడి జంబు
కేశుండు నాచెల్మి ♦ నాశించి వచ్చినాఁ
డనివచింపఁ దదుక్తు ♦ లాలకించి
వాయసంబిట్టల ♦ వాక్రుచ్చెఁ గ్రొత్తవా
నినినమ్మి నీవుచే ♦ నినవిధంబు

గీ॥ మేలుగాదెందు నవ్వాని ♦ శీలగుణము
లెఱుగకెవ్వానికిటులఁ దా ♦ విడుటతగదు
తొల్లిపిల్లికితావిచ్చి ♦ తొట్టలో జ
రద్దవను నెడు చీకఁ గృ ♦ ద్రంబుచచ్చె. 42

గీ॥ హితునికై వడిఁ జెంగటి ♦ కేగుదెంచి
తగిన సాయంబుఁగాంచి మీ ♦ దటఁజేలంబు
మీఱదాలోనఁజేసిన ♦ మేలుమఱచు
వానికంటెను పాపుండు ♦ వసుధఁగలఁడె. 43

—, జ ర ద్ద వ ము క థ —

సీ॥ దివ్యభాగీరథి ♦ తీరంబునన్మహా
పర్కటీవృక్షంబు ♦ పరగుచుండె
నిరతంబు దాని కో ♦ టరములోన జరద్ద
వమను గృధ్రము నివా ♦ సముగనుండె

నాచెట్టుమీద ను ♦ స్పటి పక్షికులంబు
 జీవనంబునకునై ♦ చీకుగృధ్ర
 మునకుఁ దామెచటనై ♦ నను తెచ్చికొన్నట్టి
 యెరలోనఁ గొంచెంబు ♦ నిచ్చుచుండ

గీ॥ జీవనంబది దానిచే ♦ జేయుచుండె
 దీర్ఘ కర్ణంబనెడుపిల్లి ♦ తెలివిగలిగి
 పక్షి-కూనలభక్షింప ♦ నొక్కనాఁడు
 పూని ధ్వనిలేకవచ్చెనా ♦ మ్రానికడకు.

44

ఉ॥ అంతట దానిరాకఁగని ♦ యాఖగసంతతి కూయసాగె న
 త్యంతభయంబుతోఁబూదలి;♦యారవమున్నిని చీకుగద్ద యి
 చ్చెంతకు నెవ్వఁడోపరుఁడుఁ♦జేరెనటంచుఁడలంచి యెవ్వరా
 పొంతలనుండువారనుచుఁ♦బోయెనుదానటకుఁజవంబునన్.

ఉ॥ అప్పుడునాబిడాలము భ♦యంబునఁగన్గొని వృద్ధగృధ్రముం
 దిప్పలువచ్చె దీనికొక ♦ తెన్నదలంచుట మేలటంచుఁ దా
 ముప్పుదొలంగఁ గేల్మొగిచి ♦ ముందటనిల్వ నెవండవీపు నీ
 చొప్పెఱుఁగంగవచ్చెనని♦చూచెబిడాలముగృధ్రమంతటన్.

ఉ॥ అద్దియు దీర్ఘ కర్ణమను ♦ నట్టిబిడాలమనేను ; విద్దెలం
 బెద్దపునీపు; లోకమునఁ ♦ బేరువహించినవాఁడవంచు నీ
 యొద్దవసించి ధర్మముల ♦ నోలివినం జేనుదెంచినాడ నా
 ముద్దుఘటింపుమింక నను♦మూర్ఖునికై వడిఁజూడఁబోకుమీ.

సీ॥ అనివలక నామాట ♦ లాలించి గృధ్రమి
 ట్లనియె లోకంబున ♦ నతిశయముగ
 మార్జాలములకెల్ల ♦ మాంసంబునంబ్రీతి
 నిటఁబక్కికూన లుం ♦ డుటనుబట్టి
 యిట్లంటిననఁ బిల్లి ♦ యెంతపాపమొనర్చి
 యీజన్మమెత్తితో ♦ యిదియుఁజాల
 కీపాపమునునైత ♦ మిటుకట్టుకోవలె
 నా ? యెంతమాట వి ♦ నంగనయ్యె

గీ॥ నేను చాంద్రాయణవ్రత ♦ మూనియుంటి
 నిట్టిపాపంబు సల్పుదు ♦ నే సమస్త
 దానధర్మంబులూభూత ♦ దయకు సాటి
 రాగలవె ? పోవువేళ ధ ♦ ర్మంబెతోడు.

48

ఉ॥ కట్టిడిపాటకెట్టి కడ ♦ గండ్లకు నేయెడఁజిక్కియుండు టీ
 పొట్టకుఁగానిపుణ్యములఁ ♦ బొందుటకా? జనుఁడీధర్మిత్రి నీ
 గుట్టునెఱింగిధర్మములఁ ♦ గోవిదులేయెడఁ జేయుచుండు రె
 ప్పట్టుననైనఁ; గూళలిది♦పాడియటంచని సేయరెంచినఁ.

మ॥ తగుచందంబున నాబిడాలమిటులఁ ♦ ధర్మోపదేశంబుఁజే.
 యఁగఁగృధ్రంబటనాలకించియలుకే♦లానాదువాక్యంబు త
 ప్పుగభావింపకుమోబిడాలమ! మహా♦పుణ్యస్వరూపుండవై
 జగతిఁ వర్తిలునీదుసద్గుణములఁ♦సాధ్యంబె?వర్ణింపఁగఁ.

ఉ॥ కాపున దీనినీగృహముఁగాఁదలపోయుచురమ్ము పొమ్ము నీ
భావమెఱుంగవచ్చెనని ♦ పలక జరద్గవమంతఁ బిల్లితాఁ
బోవుచువచ్చుచుం జెలిమిఁపుట్టనటించుచుఁ గొంతకాల మి
ట్లేవిధి నైన నమ్మకము ♦ నే కలిగించుచునుండె నచ్చటన్.

మ॥ పిదపందానొకయర్ధరాత్రమున నాఁవృక్షంబుపైగూండ్లలో
నిదురం గాంచెడుపక్షిశాబకము లఁన్నింటి న్నెసందెచ్చి యే
రొడ లేకుండఁగఁగోటరాంతరమునన్♦ద్రుంగించిభక్షించిపో
యెదురాత్మఁదమపిల్లలంగనక యెంతేనినిల్లాపించుచున్.

ఉ॥ అచ్చటిఫేచరప్రతతు ♦ అచ్చటనచ్చటఁజూచుచుండ నా
ముచ్చుబిడాలమీవిషయఁమున్మదిలోననెఱింగిసోయె నీ
చిచ్చుభరింపలేకొకటఁ ♦ జేరిఖగంబులు తొఱ్ఱచెంతకున్
వచ్చి సుతాస్థితండముల ♦ వా మిగనుంగొని లోననల్గుచున్.

ఉ॥ ముచ్చువలెనైలంగి మన ♦ ముద్దులబిడ్డల నిద్రిచేంపి తాఁ
దెచ్చిభుజించుచుండెననిఁతీవ్రనఖంబుల అక్రిముక్కులన్
వచ్చి జరద్గవంబునటఁ ♦ బట్టివధించెనుగానఁ గ్రొత్తగా
వచ్చినవాని నమ్మడగ ♦ వాయని చెప్పితి నంచుఁబలికనన్.

శా॥ ఆమాటల్వినిజంబుకం బధిక రో ♦ పాయ త్తచి త్తంబునన్
నీమార్గంబుసహింపరానిదెవరేఁనిన్ముందుగాఁ గ్రొత్తయే
సామాన్యంబలెనన్నుబల్తెదవుసంశ్లాఘ్యుఁజె? నీవాక్యమే
ధీమంతులవ్వచియింపరిట్లెపుడు నీ ♦ తిస్సూర్తిచేతనుకలై.

ఉ॥ ఒంటిగనుట్టిగట్టుకొని ♦ యూగమిటం గలకాలమెప్పుడో
 తుంటరిదండపాణి పడఁద్రోయఁగ వెంటనెకాచియుండె ని
 కొంఁటెతనంబునన్ యశము ♦ గూడునె ? యందట
 మిట్టులేకమై
 యుంట శుభంబుగాదెయన ♦ నొప్పుకొనన్ మృగ
 కాకముల్వెనన్. 56

వ॥ అంతట మృగకాకజంబుకంబు లపారమిత్రభావంబుల
 వసించుచుండె. ఇట్లు కతిపయదినంబులు గడువ నొక్కనాఁ
 డావంచకంబు మృగంబును వెంటఁబెట్టుకొనిపోయి సస్య
 శ్యామలకోమలంబగు నొక్కక్షేత్రంబుఁజూప నాహరిణంబు
 దినదినంబున నటకేగి నారసింపసాగె. నొక్కనాడు— 57

మ॥ తగుయత్నంబునఁ బొందియుండి యది తే ♦ త్రస్వామి
 వీక్షించి యీ
 మృగమీనైఖరిఁ బైరుమేయమరిగెన్ ♦ మేలొంచి
 యిద్దానిని
 దెగటార్పందగు నింకనై నయనుచున్ ♦ నిమ్నప్రదేశంబునం
 దిగఁజూటన్వలఁబన్ని యింటికిరిగెం ♦ దీప్రప్రకోపంబునన్.

సీ॥ ఎప్పుటియలవాటు ♦ చొప్పున మఱునాడు
 తగువేగిరంబున ♦ మృగమువచ్చి
 పొలములోపలికేగి ♦ వలలోదగుల్కొని
 చింతించి చింతించి ♦ కొంతవడికి

నూహించెనిట్లు నా ♦ స్నేహితుండగు వంచ
 కవిభుండు వచ్చెనా ♦ కలిగినట్టి
 యీవిపత్తునణంచి ♦ ప్రోవజాలునటంచుఁ
 దలపోయుచుండ న ♦ త్తరి స్వగాల

గీ॥ మరుగుదెంచి ఫలించె నా ♦ యత్నమనుచు
 సంతసించుచులోనఁ దా ♦ సఖునిఁజేర
 మృగము కని దానిఁ జెలుపుఁడా ! ♦ వగపుమాన్చి
 నన్ను రక్షింపుమని చాల ♦ సన్నుతించె. 59

నీ॥ పిదప నాజంబుక ♦ విభుండు చెంతకువచ్చి
 వలఁజూచి యీ వల ♦ నులినరములఁ
 గట్టినయది నేడు ♦ భట్టారకదినంబు
 నరములనెట్లు దం ♦ తములనంటు
 దు నటంచునరిగె నం ♦ తనటఁగాకము లేడి
 తావుచేరమికిఁ జిం ♦ తలవగచుచు
 నటకేగుదెంచి యా ♦ హరిణముంగని యేమి
 దియటంచునడిగె స ♦ త్ప్రియునిమాట

గీ॥ విననిదానికి ఫలమిద్ది ♦ వినుము పుడమిఁ
 జేటుకాలము దాపరిం ♦ చిన జనుండు
 హితులు బోధించువచనంబు ♦ లేల వినున
 టంచు దుఃఖంబుతోడ నా ♦ హరిణమనియె. 60

గీ॥ అనిన నాలించి యాకాక ♦ మపుడు సఖుడ !

కుమతి నాశనకాలంబు ♦ కూడినపుడు

గనడరుంధతి మిత్రవా ♦ కృబువినడు

దీపగంధంబు మూర్ఛొన ♦ నోపడనియె.

61

చ॥ పలుకుచునిట్లుతోచినయు♦పాయముఁదెల్పెదనాలకింపుమీ

చెలుపుడ! కాళ్లుచేచుకొని♦జీవము లేనివిధంబుఁజూపుచున్

మెలఁగుము; నేనునీతనువు♦మీదనటించుచుముక్కుతోడఁగ

న్నులు పొడువంజెలంగిన వి ♦ నోదముఁజూపుచునుండి

పిమ్మటన్. 62

చ॥ సమయముఁజూచికూసెదవె♦సంబరుగెత్తుమటంచుఁదెల్పనా

క్రమముననుండెనామృగము♦కాపటుమీదటవచ్చిచెంతకున్

సమసెమ్మగంబటంచు వల♦జార్చినఁ గాకముకూయసాగె శీ

ఘ్రముగఁ దదారవంబువిని♦గాఢరయంబున లేడిపర్విడెన్.

ఉ॥ ఎత్తగబంధమిట్టులిది ♦ యెంతటి మాయలమారిలేడియో

యి త్తరిమోసగించెనను♦నేమనుకొన్నఫలంబెయంచుఁదాఁ

జిత్తమునందుఁగోపమునఁ ♦ జేబడియంగొనిప్రేయఁగాపు ప

ల్లితులమారినక్కసమ ♦ సెన్ గతినంబగు దానితాకునన్.

గీ॥ ఉల్లమున నెట్లు తలపోయు ♦ చుండెనక్క

తుదకునేమాయె?; బరులకు ♦ ద్రోహమెంచు

వారు చెడిపోదురెపుడు నె ♦ వార్వరలైన

నడిచి తమగోతిలోఁ దామె ♦ పడుదురవని.

65

చ॥ అనవిని యాహిరణ్యకున ♦ కబ్బురమందః చుఁగాకమిట్లనెన్
 ఘనతరమిత్రభావము జ ♦ గంబుననన్నిటిలో విశేషమం
 చు నిరతమార్యులండు; విను ♦ చున్ బహుధర్మము
 లిట్లుసేయ నా
 మనవినిత్రోసిపుచ్చకుము♦మాన్యులులోకహితార్థతత్పరుల్.

క॥ సజ్జనసాంగత్యము వి
 ద్వజ్జనపూజ్యంబు; నిఖిల ♦ భద్రదాలయమా
 ముజ్జగముల హృద్భంధన
 రజ్జువు; శ్లాఘింపఁగాఁ ద ♦ రమె? యిద్దానిన్. 67

చ॥ అనఁగహిరణ్యకుండుకడు♦నద్భుతమందుచుఁ జెల్మిఁగాకముం
 గని భవదుక్తులిట్లు వినఁ♦గావినఁగాహృదయంబుపొంగె నెం
 దునఁదలపోసిచూడ నొక♦దోషమునీకడఁ దోపదాయెఁ గా
 వునఁ దగునీదుచెల్మి; నినుఁ ♦ బోలుఘనుండొకడున్నె ?
 మేదినిన్. 68

సీ॥ అనివల్కి యాహిర ♦ ణ్యకుండు యధోచిత
 సత్కారములుచేసి ♦ సంతసమున
 వీడ్కొల్పి కాకంబు ♦ వివరంబుఁ దూతె న
 ప్పటినుండి మూషిక ♦ వాయసంబు
 లనోన్యమైతిచే ♦ నధివసించుచునుండె
 నొకనాఁడు కాకి మూ ♦ షికముఁ జూచి
 మిత్రుఁడా ! నాకు నీ ♦ డేత్రంబునందు నా
 హారంబు సేకూర ♦ దాయెఁగాన

గీ॥ నీవనంబును విడనాడి ♦ యెచటికేనిఁ
దగినచోటికిఁ బోవు య ♦ త్నంబుతోడ
నుంటిననిపల్క మూషిక ♦ మోసఖండ !
ధర్మమార్గంబు ♦ తలపుమీ దైన్యమేల. 69

గీ॥ తగినవిధమున కేశదం ♦ తనరసఖము
లవనిలో స్థానవిభ్రంశ ♦ మొందెనేని
నెటులనై నను రాణిఁప ♦ వెలమితోడ
వినుము నామాట నీవు కా ♦ దనక తలఁచి. 70

చ॥ అనివచ్చింప నందులకు ♦ నయ్యెడ వాయసమిట్లుపలెనో
ఘనసుగుణాంబురాశి ! యొక ♦ కష్టముగల్గిన దానినెట్లులై
ననుఁ గడుఁదాల్చిఁ బాపుకొని ♦ న్యాయపథంబున సంచ
రించుచున్
మనువిబుధుండుకీర్తిగని ♦ మాన్యుడనన్ సతతంబువర్ధిలున్.

సీ॥ కాన జీవనము స ♦ మ్మానంబు బాంధవు
ల్విద్యాగమములేని ♦ విషయమెపుడుఁ
ద్యాజ్యంబటంచుఁ బె ♦ ద్దలు చెప్పఁచుండు నా
మాటలన్నినుము ము ♦ మ్మాటి కిపుడ
గలదొండు కర్పూర ♦ గౌరంబను సరోవ
రంబల్ల దండకా ♦ రణ్యమందు
నందునాప్రియమిత్రుఁ ♦ డలరు మంధరుడను
కూర్మనాథుండు మహా ♦ ధార్మికుండు

గీ॥ నిన్ను నాతోడ నాకూర్చు ♦ మున్నచోటి
కిప్పుడుఁ దోడ్కొనిపోయెద ♦ నేల చింత
యనఁగ నిర్వరుఁ బయనమై ♦ చేనుచుఁ గొన్ని
దినములకుఁ జేరి రావ్రాదం ♦ బును ముదమున. 71

ఉ॥ వచ్చినవారి మంధరుడ ♦ వార్యకృపామతి నాదరించి తా
ముచ్చటలాడి కొంతవడిఁమూషికనాయకుఁగాంచిచెల్మితో
నెచ్చెలి ! వచ్చి నీవిటుల ♦ నిర్జనకాననమందునుంట నా
కచ్చెరువాయె నిట్టులగుఁనంతకుఁ గారణమేమి తెల్పుమి.

చ॥ అనఁగహిరణ్యకుండపుడు♦నక్క-మతంబునుజూచిదుఃఖముం
గనిసుగుణాధ్య! నిన్నిపుడుఁగాంచిన నాహితులెల్లరేగుదెం
చినగతిఁ దోచె నేవనికిఁ ♦ జేరిన సంగతి నీకుఁ దెల్పెదన్
వినుమనిచెప్పఁబూనెదన♦ వింతచరిత్రముమిత్రపాత్రమున్.

—♦ స న్యా సు ల క థ ♦—

క॥ ఘనతరనవరత్నస్థగి
తనిలయబృందముల దేవ ♦ తా నగరము నెం
దున నవ్వెడు చంపకవతి
యను నగరమొకండుఁ బుడమి ♦ నలరుచునుండెన్. 74

సీ॥ అచటఁ బెక్కండ్రు స ♦ న్యాసులేయెడ నుందు
రందుఁ జూడాకర్ణు ♦ డనునతండు
భుజియించి మిగిలిన ♦ బోనంబు తనదు భి
తూపాత్రమునఁ బెట్టి ♦ సద్దులేక

కూర్మ-వేళలఁ జల్గ- ♦ కొయ్యపై నుంచి తా
నిద్రించుఁ బిమ్మట ♦ నేనుదాని
పైకేగి ప్రతిదినం ♦ బాకూడు భక్షించి
చేనుచుండ నొకదినం ♦ బున నతండు

గీ॥ తనదు హితుని వీణాకర్ణుఁ ♦ గని తలంచి
మాటలాడుచు ననుమాటి ♦ మాటికవనిఁ
గజ్జతోఁగొట్టి వెఱపింపఁ ♦ గాఁదొడంగె
నదియుఁగాంచి వీణాకర్ణుఁ ♦ డనియెనిట్లు. 75

ఉ. నేడిదియేమి మీనుఁగని ♦ నేలను దండముతోడఁ దట్టుచు
న్నాడవటంచుఁ దానడిగి♦నంబ్రథముండ నెనొక్కమూషికం
బేడవసింఁచెనో తెలియ ♦ దిచ్చటికింజేనుదెంచి గిన్నెలోఁ
గూడుభుజించిపోవు నతిఁఁఘోరముదీనియుపద్రవంబిటన్.

కం॥ అనవిని వీణాకర్ణుఁడు
మనమునఁ దలపోసి యింత ♦ మాత్రంబునకున్
వెనుదీయవలదు దీనికి
ననువగు కారణములేక ♦ యదియుండదిటన్. 76

కం. అని చొటువులం దెల్పుగ
విని చూడాకర్ణుఁడిద్ది ♦ విడువక రంధ్రం
బును నొక్కదాని నిటఁగై
కొని వాసముచేయుచుండె ♦ గూఢముగాగన్. 77

మ॥ అనుచున్ నావివరంబుత్రవ్వె యతఁడ ♦ న్యాయంబునన్
నాధనం
బును సర్వంబుహరింప సత్వము జవం♦బుంబోయి నేసేమహా

వనముం జేరితిఁబూర్వపుణ్యమున సంప్రాప్తిచెసితండీటఁ
ఘను లేవేళఁ బరోపకారనిరతుల్ ♦ కాలానుకూలంబుగఁ.

ఉ॥ కావున నర్థహీనునకుఁ ♦ గాఁగలకార్యమొకండు లేదు; నీ
భావమపారనిర్మలకృ ♦ పారసపూరితమంచునెంచి నీ
సేవలొనర్చుచుం జెలిమి ♦ సేయఁగవచ్చిని నామనోరథం
బేవిధినై నదీర్ఘమనియెంతయువేడె నమస్కరించుచుకఁ.

ఉ. మంధరుఁ డాహిరణ్యకుని ♦ మాటల కుబ్బుచులోననీదుసం
బంధము సర్వదానిఖిల ♦ భద్రదానిదానము; కూడిమాడి పు
ష్పంధయమట్లుభక్తిరస♦సారమరందముఁ గ్రోలుచుక దినా
ళింభృతిఁబుచ్చుచుందమవ ♦ లీల నిఁకేటికిఁ ? జింతనీమదికఁ.

ఉ॥ భంగములేక 'కష్టములఁ ♦ బాల్గొనుచుం దనరారునట్టి స
త్సంగతికంటెలోకమున ♦ సత్కుశలంబు మఱేమిలేదు నీ
వెంగలిపాటుమాని మది♦వేడక-వహింపుములోనఁ జింత లె
ల్లంగుదియించిమువ్వురములౌల్యము లేకీటనుందహ్నిగతికఁ.

క॥ అతిసంచయేచ్ఛతగదని

మతిమంతులు చెప్పుచుండ్రు ♦ మహితసుగుణ ! యీ

స్థితిఁబూని నక్కయొక్కటి

వెతలంగని సమసేదాని ♦ వినుమనిపలికెకఁ.

84

—♦ జంబుకముకథ —

గీ॥ కలధు మేదినిఁ గల్యాణ ♦ కటకమనెడు

పట్టణంబొందు; తత్పురి ♦ ధైరవుడను

బోయ ఊక్కరుడుండె నే ♦ ఊయనైన

నతిభయాకృతి రెండవ ♦ యముడంగ.

85

శా॥ వాడుగ్రాటవికొక్కరోజున ధను ♦ ర్భాణంబులంబూని వే
టాడంబోయిమృగంబు నేసియధికా♦యాసంబునంబోవుచుం
నోడందానడగొండఁబోలు కిరినం♦దుంజూచి మోదంబునన్
లేడిందింపి మహాశరంబు నొకదా♦నిన్ వేసె గంపింపఁగన్.

ఉ॥ అంతటఁ గోపసంభరిత ♦ నై శరవేదన ఘుర్గురించుచుం
జెంతకువచ్చిపోత్రికడు ♦ చేవఁగిరాతునిఁగొట్టె గొమ్ముతో
నెంతయుఁటోలుచున్ విడిచె ♦ నేటునఁ బ్రాణము

లాఖలుండు మూ

లాంతమహీరుహంబువలె♦నాగహనావనిఁ గూలి చెచ్చెఁగన్.

ఉ॥ త్రాణదొరంగి యాతని ఖ♦రప్రదరంబునదంప్రికూలితాఁ
ప్రాణములంద్యజించె నొక♦పానుటవారల కాళ్ళక్రింద ని
ర్వాణముఁ జెందె నంతనొక♦వంచకమచ్చటి కేగుదెంచి సం
శ్రేణిగఁ గ్రిందఁగూలిన స ♦ రీసృపపోత్రి కిరాతవర్గమున్.

మ॥ చెలువారంగని పుష్కలంబుగలభిం♦చెన్ భోజనంబుఁచుఁ జిం
తిలెనీవై ఖరిమూఁడుమాసములకీ♦దేహంబులుంజేలుఁ గొం
దలమందంబనియేమి? దేవుఁడటనై ♦నంగాని భాగ్యంబులం
గలుగంజేయునదృష్టవంతులకు నె♦కాకలంబునంజూచినన్.

శ్లో॥ అనుచు నాకొకమాస ♦ మున కీఖలుని మాంస

ఖండముల్పరిపోవు ♦ రెండుమాస

ముల కీకరికురంగ ♦ ములుజోలు నొకవాస
 రమున కీ ఘోరస ♦ ర్పంబుజోలు
 దొలియాకలిని నిప్పు ♦ డల వింటినారితో
 నణచివైతునటంచు ♦ నాత్మదలచి
 గొనయంబుచెంతకు ♦ జేనుదెంచి దానిని
 బంటనొక్కొన బెట్టు ♦ వదలి తనదు

గీ॥ శోమ్మునందాక నాపెట్టు ♦ సొమ్ముసిల్లి
 ధరణిపైఁగూలి విలవిల ♦ తన్నుకొనుచు
 జంబుకముచచ్చెఁ గాన లో ♦ భంబదెట్టి
 వారికై ననుఁ దుదకు జీ ♦ వములఁదీయు. 90

చ॥ అనివచియింప నందులకు ♦ నద్భుతమొంది హిరణ్యకుండు నీ
 ఘనసుగుణంబులంబొగడఁ ♦ గానిక నాతరమానె? యిట్టి నీ
 జననమె ధన్యమైవెలయు ♦ త్సౌమనుజ స్తవనార్హసాధుజీ
 వనమున కెద్దితుల్యమగుఁ? ♦ బావనధర్మములాలకింతి.

వ॥ ఇట్లు హిరణ్యకుం డమందానందకందశితహృదయారవిం
 దుండై మంధరునినిర్హైతుకజాయమానకరుణాకటాక్షపీక్ష
 ణంబులకు సంతసించె. పిమ్మట పారుమువ్వురు సరససల్లా
 పంబుల యధేచ్ఛావిహారంబులఁ గాలంబుఁబుచ్చుచుండ
 నొక్కనాఁడు— 92

ఉ॥ వెంగలివేటకాఁడొకఁడు ♦ వింటశరంబునమర్చి వెంటరా
 జేంగెల గజ్జెలునైడకుఁ ♦ జేక్కడనంబుఘటంప నిందునుం
 డంగనిపెట్టి జీవముల ♦ డంచునతండని సోలిపోయి చి
 త్రాంగుఁడునాఁగురంగముభయంపడివచ్చెనువారిచెంతకు.

ఉ॥ వచ్చినతత్కురంగము న ♦ పారదయామతి నాదరించి నీ
విచ్చటికేగుదేరఁ బని ♦ యేమని కూర్మముపుచ్చసేయనో
సచ్చరిత్రాగ్రగణ్య! ననుఁజేంపఁగిరాతుఁడు వెంటరా వనిం
జొచ్చిభయంబుతో నిటకు♦సోలుచువచ్చినన్నఁగావుమీ.

గీ॥ సర్వదానవ్రతంబులు ♦ సర్వయాగ
ములును శరణాగతత్రాణ ♦ మునకు సరియె ?
కాన శరణాగతుని వీడఁ ♦ గా ఘటిల్లు
పాపమునకంటె వేఱు పా ♦ పంబుగలదె ? 95

మ॥ అనుచుఁ మ్రొక్కులొనర్చుచుఁమిగులఁ జిత్రాంగుండు
నిల్వంగ వెంట
టనె కూర్మంబదిచూచినీవుభయమొందంగారణంబేమి? స.
జ్ఞసాంగత్య మపేక్షణీయ మతిపూజ్యంబంచుధర్మజ్ఞు లెం
దునవాక్రుచ్చిరి కాన నీచెలిమి సంఘోషంబుమాకీయెడఁ.

మ॥ అనిచిత్రాంగునిఁ జేరఁదీసి కరుణా ♦ వ్యాపారమేపార దా
నినినోదార్చి భయంబుఁబాపి సఖుఁడా!♦నీదివ్యచారిత్రముఁ
వినుపింపందగునంచుమంధరుడనఁ♦వేడ్కఁమృగంబంతటం
దనచారిత్రముసర్వముందెలిపె యా♦ధార్ధ్యంబువాటిల్లగఁ.

వ॥ అంతట హిరణ్యక లఘుపతనకమంధరచిత్రాంగులొకరి
యిక్కట్ల కొకరు పాల్గొని యెనలేని మైత్రి గావించుకొని
కాలంబుఁ బుచ్చుచుండిరని విష్ణుశర్మ రాజపుత్రులకుం
దెలిపె. 98

—♦ ఆ శ్వా సాం త ము ♦—

కం॥ హరకోదండవిభంజన !

ఖరవిక్రమ నిఖలదైత్య ♦ ఖండన ! ధరణీ

ధరకులభూషణ ! విమల

స్థిరతరసతీ-రిసోమ ! ♦ సీతారామా.

99

మాలిని॥ సకలవిబుధమాన్యా ♦ సత్యమార్గానుగమ్యా

వికచవనజనేత్రా ♦ విశ్వరూపైకగాత్రా

సుకవినికరగేయా ♦ శుద్ధచిత్తానుమేయా

ప్రకటితగుణశాలీ ♦ భక్తసంత్రాణశీలీ

100

—♦ గ ద్య ♦—

శ్రీరామచంద్రకరుణాసమాసాదితకవితాచాతుర్యకాశ్యప

గోత్రోద్భవమాదిరాజు వంశపయఃపారావారరాకా

సుధాకరాబ్జరాజామాత్యపుత్రజగ్గమాంబా

గర్భశుక్తిముక్తాఫలరఘునాథామాత్య

కవిప్రణీతంబగునీతికథామంజరియను

మ హా ప్ర బంధ ము న

బ్రథమాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీరస్తు.
శ్రీరామాయ నమః.

నీతికథామంజరి

ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీజనకతనూజావ

క్షోజాంకితఘనపటీర ♦ కుంకుమరస వి

భ్రాజితవక్షస్సల! పరి

రాజితవరకీర్తిసాంద్ర! ♦ రామనరేంద్రా! 1

వ॥ అవధరింపుము. విష్ణుశర్మ మిత్రలాభంబను తంత్రంబు రాజ
పుత్రులకు నీతిదాయకంబుగ వక్కాణింప సంతసించి
వారు— 2

ఉ॥ పిమ్మటవిష్ణుశర్మ బృథివీపతి పుత్రులుగాంచి స్వామి!మో
దమ్మన మిత్రలాభమనుతంత్రమువింటిమి; మాకు మిత్రభే
దమ్మనుతంత్ర మంచితవిధానమునన్ వినుపింపుమింక శ్రో
త్రమ్ములకుంబ్రయంబుగ సుధారససానముకై వడివడి.

చ॥ అనవిని విష్ణుశర్మ మను ♦ జాధిపపుత్రులఁగాంచి శ్రద్ధతో
 వినుఁడిఁక మిత్రభేదమును ♦ పీనులవిందుగఁ దెల్పెడన్ సదా
 వనమున మున్ను సింహవృష ♦ భంబులు గూరిమినుంటఁ
 గాంచి రెం
 టినివిడదీసి భేదము ఘటించి సృగాలమొకండు రెంటికిన్.

క॥ పిమ్మట సింహముచే వృష
 భమ్మును జేపించె మీర ♦ వార్యప్రియభా
 వమ్ములఁదెల్పెద వినుమని
 సమ్మోదముతోడఁజెప్ప ♦ సాగెనతండున్. 5

నీ॥ దక్షిణాపథమందు ♦ రక్షావతిపురంబు
 కలదొకండందు వి ♦ ఖ్యాతిగలిగి
 వర్ణమానుండు నా ♦ సార్థవాహుఁడొకండు
 సిరులతోవాసంబు ♦ జేయుచుండు
 దనకంఠెఘనులైన ♦ తనబాంధవులఁ జూచి
 వారికంఠెధనం బ ♦ వార్యవిధులఁ
 గూడఁబెట్టఁదలంచి ♦ గొన్ని మేల్సరకులు
 వారువంబులమీద ♦ బండ్లమీద

ఆ॥ వె॥ వేసడములమీద ♦ వేయించి కంచర
 మొండు సిద్ధపఱచి ♦ మెండుబలము
 నంది పేరుగన్న ♦ నందక సంజీవ
 క వృషభముల దాని ♦ గట్టియెక్కి.

కం॥ పరివారముతోఁ దా ను

త్తరదేశంబునకుఁబోయె ♦ ధాత్రీసుండనక

బురమునఁగలిగిన వర్తక

వరులెల్లరుఁ జింతలంది ♦ వర్తింపంగక.

7

వ॥ ఇవ్విధంబున వెడలి కడు దూరంబుఁగడిచి సుదుర్గంబను
శైలంబుచెంగటం గల కాననాంతరమునఁ బోవుచుండ సం
జీవకంబు శకటంబు లాగలేక లాగుచు జోణి మోకాలు
విఱుగంబడియె. అంతట నావర్తకుండు సమీపగ్రామంబున
కరిగి పోతరించి లావుగల యొకనట్టవిలిచితెచ్చి శకటంబు
నకు గట్టించికొని సంజీవకంబు నా వనాంతరంబున విడిచి
సాగిపోయె. పిదప నా కాటియం దా వృషభరాజంబు
కొన్నాళ్ళకుం జేక్కఁబడి విచ్చలవిడి నరణ్యంబున సంచ
రించుచుఁ బచ్చికమేత కడుపార దొరకుటంబట్టి పోతరించి
యొకనాడు శైలగుహాంతరంబులు మాటుమోగ గణిల్లని
అంకెవైచె—

గీ॥ అందు బింగళకాఖ్య పం ♦ చాననంబు

కలదొకండది సర్వమృ ♦ గాల లెక్క

సేయ కిచ్చకువచ్చిన ♦ చేయ సంచ

రించుచు విశేషదాహంబుఁ ♦ గాంచి నాడు.

9

చ॥ యమునకు నీటికై వెడలియావృషభారవమాలకించి డెం
దమున భయంబుదోప నిటు ♦ దారుణభీకరభూరిమేఘనా
దముల నిరాకరించు నిన ♦ దంబుజనింపంగ నేల ? దీనికొక
భ్రమగలుగందొడంగెననిరాపడినిల్చె పిచారమొందుచుక

క॥ కలవటం గరటకదమనక

ములను సృగాలములురెండు ♦ ముచ్చటల బ్రా
ద్దులుబుచ్చుచు గరటకుండు
ర్మిలి నా దమనకునిజూచి ♦ మించివచించెన్.

11

చ॥ ఇదివరకీయరణ్యమున ♦ నిట్టి భయంకర నికృతంబు వి
న్నదియె? మహాదృఢంబు; యము ♦ నానదికేగుమ్మగాధి
నాయకుం

డదివిని యిట్టురాపడి భ ♦ యంబుననిల్చినవాడుఁగాన ని
య్యది మనభాంట్లకేయెడ భ♦యం బొనగూర్చుటలో

విచిత్రమే. 12

వ॥ అనిన దమనకుండాకర్ణించి యింతమాత్రమునకు భయ
భ్రాంతులగుట ధీరులకు లక్షణంబుగాదు. కావున నిట్టితఱి
మనము మంత్రిపుత్రులమై యుండి యొప్పరికించుట పాడి
గాదు. డాయంబోయి మనరాజుగారిభీతి మాన్నింత
మనఁ గరటకుండు దమనకుంజూచి దమనకా! కొన్నా
ళ్ళకుముందు వర్తకుండొకండు కంచరం బీడువఁజాలక
యీడిగిలంబడిన బక్కనట్టి నొక్కదానిని బ్రయాణత్వరం
బట్టి యిక్కంతారమధ్యంబున విడిచి చనియె. అయ్యది
యీకాటిలో గడ్డిమేసి పోతరించి యచ్చటచ్చట నత్తాడగాఁ
జూచితి. మన మాకర్ణించినది దాని అంకెగాని వేఱొండు
గాదు. కావున నాతని భీతిమాన్పుట మనకేల? ఆతనివలనఁ
బడ్డపాట్లకు మేఱగలదె? ప్రాప్తలాభంబునకు సంతృప్తిం

జెందువాఁడు సుఖించును. జోలిమాలినపని మనకేల ?
అట్టికార్యంబున కుపక్రమించినవాఁడు మేకుంబెరికిన మర్క-
టంబుచందంబున హానిజెందు నీకాకథ చెప్పెద వినుమని
యిట్లనియె—

13

—♦ వా న ర ము క థ ♦—

సీ॥ మగధదేశమునందు ♦ వగలతో మితిమీఱు
నరిదుర్గమను పురం ♦ బలరుచుండె
నాపురంబున వైభవ ♦ వోపేతుండై సదా
శుభదత్తుడనెడి వై ♦ శృండు గలఁడు
పుత్రహీనుండు కా ♦ వున నతండాత్మవి
త్తముఁ దటాకాది కా ♦ ర్యములకెల్ల
వ్యయమొనర్చుచు జీర్ణ ♦ మైయుండు నొకదేవ
శంబుఁ గన్గొని యాపు ♦ రంబులోని

గీ. కారువులఁబిల్చి తగిన సం ♦ భారవేత
నముల నియమించి యీదేవ ♦ శము విశేష
వైభవంబులతోఁ గట్ట ♦ వలయు ననుచు
నంతవారి నియోగించె ♦ నధికభక్తి.

14

సీ. అటుమీదవారు దే ♦ వాలయంబును గట్టు
చుండఁగా సూత్రధా ♦ రుండు చేవ
దూలంబు అంపంబు ♦ తోడఁ గోయించుచో
నది వ్రీలిపోవఁ దా ♦ నచ్చటచట

ప్రానిమేకులుగొట్టి ♦ మధ్యాహ్న భోజనా
 ర్థము కూలివాండును ♦ దానుఁబోయె
 నపుడుఁ జెంగటి భూరు ♦ హములందుఁ దిరుగు శా
 ఖా మృగంబులు దాని ♦ కడకువచ్చి

గీ॥ గోపురంబులు ప్రాచురుఁ ♦ గొమ్మలంటి
 కాళ్ళతోఁబట్టి తలక్రిందు ♦ గాఁగ వ్రేలు
 చుఁ బెనుగొమ్మలు పట్టి యూ ♦ చుచుఁ గరములఁ
 గూరుచుండి పరులు వీపు ♦ గీరుకొనుచు. 15

ఉ॥ క్రుక్కుచుమేనిపేలనుఱు♦గొట్టుచుఁబండ్లిగిలించుచుకొనదా
 నిక్కుచు వెక్కిరించుచు న♦నేకవిధంబులఁ బోరుచుండ నం
 దొక్కప్లవంగవృద్ధమధి ♦ కోద్ధతి దూలముడాసి దానిపై
 నెక్కివిహారముకొనలుప♦నెంచుచుముష్కముదానిసందునక.

ఉ. వ్రేలఁగఁ గూరుచుండి బిగ ♦ వేసినమేకును రెండుచేతులం
 జోల బలంబునం బెటికి ♦ చేయ్యన దానిబిలంబు లోపలక
 గ్రాలెడిముష్కమల్లెనలు♦గంజరణంబులఁదన్నుకొంచుఁదా
 తోలుచుఁబ్రాణముల్విడిచె♦రోదననాదముబోరుకొల్పఁగక.

వ॥ కావున జోలిమాలిన కార్యంబునకుం బోరాదు. ఐనను
 మన మాతని భృత్యపదంబున లేము. స్వామి హితాహిత
 విచారము వారిదికాని మనకా యధికార మిసుమంతయై
 ననులేదు. పరాధికారము పైనవేసికొన్న వెంగలి యొండ్ర
 వెట్టి దండఘాతంబునఁ బ్రాణంబులు గోల్పోయిన రాస
 భంబు చీందంబున నాశనమొందును. నీకాకథ వక్కాణిం
 చెద సావధానచిత్తుండవై వినుమని యిట్లనియె. 18

—♦ రా స భ ము క థ ♦—

సీ. ఏపట్టణము మోక్ష ♦ హేతువై నిరతంబు
 బహువైభవములతోఁ ♦ బరిఢవిల్లు
 నేపట్టణము మహా ♦ పాపంబులణగించు
 నట్టి గంగాదేవి ♦ కాలయంబు
 ఏపట్టణముకోర్కు ♦ లిచ్చి భక్తులఁబ్రోచు
 నట్టి విశ్వేశున ♦ కాటపట్టు
 ఏపట్టణముధాత్రి ♦ నెల్ల పుణ్యస్థలం
 బులలోన మిన్నయై ♦ నలరుచుండు

గీ. నట్టి కాశీపురంబున ♦ నధివసించి
 యెల్లవారికి ధావక ♦ మల్లుడనెడి
 రజకుఁడొక్కండు సుగుణ వి ♦ భ్రాజితుండు
 నగుచుఁ దలలోన నాలియ ♦ న్నట్టులుండు.

19

ఉ॥ వాడొకనాడు రేవుకడ ♦ బట్టలుగుంజనమేటిపాటువో
 నాడఁగ నిద్రవోయె నపు ♦ డా నడిరాతిరిఁ దోడివారితోఁ
 గూడి తదీయగేహమునఁకున్ వెసఁజోరుడొకండువచ్చెనా
 జోడ నెఱింగి కుర్కురమునందడి సేయకయుండఁజూచుచున్.

చ॥ అదికని కాలిబందమున ♦ నాతనివాకిట నిల్చియున్న గా
 డిద శునకంబుఁగన్గొని వ ♦ డిన్ యజమానునియింట
 ముష్కరుం
 డదను నెఱింగిచొచ్చెఁ గనఁవా ! మఱియేటికినూరకుండు వి
 య్యది తగునాయటంచేనఁగ ♦ నాశునకంబనె దానికిట్టులన్.

ఉ॥ నాపనిచూడ నీకుఁదగు ♦ నా ? తలవాకిలివీడ కేయడం
గాపరినై వసించు ననుఁ ♦ గాంచక కూడిడకుండునట్టి యీ
పాపిగృహంబుముష్కరుల♦పాలయినంబనియేమినాకు? నా
తాపముఁదీర్పనీకగునె ? ధర్మము లేటికి ? నూరకుండుమీ.

ఉ॥ అప్పుడురాసభంబు మదిఁనల్క-వహించిదురాత్మ! యేలికం
దప్పులువెట్టనిట్టితఱిధర్మమె ? సేవకుడున్ స్వకృత్యమున్
దప్పినఁదాఁగృతఘ్నుఁడగు♦దైవమెఱుంగడె? నీగుణంబు నే
నిప్పుడెఘాని నీపనికి ♦ నేలికనింతట మేలుకొల్పెదన్. 23

చ॥ అనివచియించుచున్మిగుల♦నాఖరమంతటనోండ్రవెట్ట వెం
టనె మడివేలుమేల్కొని కటా చెడెనిద్రయటంచులేచి దా
నిని నొకదుడ్డుతీసికొని ♦ నిద్దురమత్తునమోదె నద్దియుం
దనయసువుల్లోరంగియమ♦ధామముఁజేరెక్షణంబులోపలన్.

ఉ॥ కానఁ బరాధికారమును ♦ గావలెనంచుఁదలంచునట్టి య
జ్ఞానులు హానిజెందుదురు; ♦ జ్ఞానులు దీనినిఁగోరరింక నీ
బానిసెవృత్తిచే గలుగు ♦ బాధలెఱింగినవాడవయ్య ని
ద్దానికిలోనుగాకుముయ♦ధార్థమునమ్ముమునాదుమాటలన్.

వ॥ కావున నిట్టి దుర్వివాదంబేల ? భక్షితావశిష్టంబగు పలలం
బెంతయుంగలదు. దానిని భక్షింతము రమ్మన నందులకు
దమనకుండు నవ్వి యిట్టి కఠినోక్తుల నామర్మంబుల
నొప్పింపకుము. వాని యాకారంబునఁ దదీయహృద్గ
తాభిప్రాయంబు నాకవగతంబయ్యె. నే నచ్చటికేగి సఫలీ

కృతకార్యుండనై యే తెంతునని పింగళకునిపాలికింబోయి
సాష్టాంగదండప్రణామంబు లాచరింప మృగేంద్రుండు
చూచి వానికిట్లనియె— 26

సీ॥ దమనకా ! నీకు భా ♦ ద్రంబె నిన్నుంజూచి
బహుకాలమాయె మీ ♦ వారలెల్ల
క్షేమమా ? యనుచుఁ బ్ర ♦ శ్నింపఁగా దమనకుం
డనియె నీరీతి నో ♦ హరివరేణ్య !
సేమంబెమాకు మీ ♦ చిత్తంబదేమో వి
చారంబునందుండు ♦ చేయఁదోచె
నదియేమొ చెప్పెద ♦ రా యటంచేనికోరఁ
బంచాననంబు భా ♦ పించెనిట్లు

గీ॥ దమనకా ! నేడువింటివా ? ♦ దైవమాయ
తెలియరాదీమహావన ♦ స్థలమునందు
నులుము తెఱగున ఘనరావ ♦ మొండువెడలె
దానినాలించి యిట్లుంటి ♦ ద్రాసమూని. 27

చ॥ అనివచియింపనందులకు ♦ నామృగనాథునిఁజూచి వంచకం
బనెనిటులకా మహాత్మ ! విను ♦ మయ్య వచించెదఁ
గార్యమెప్పుడై
ననుఁదమకించిచేయఁదగు ♦ నా ? యవివేకులమార్గమూని చే
సినఁబఱ తెంచుహాని; యిది ♦ సిద్ధము; ధర్మపథంబుఁజూడుమా.

చ॥ సమయముఁజూచి శాస్త్రపులఁ ♦ జేంపవలెందమకింపరాదు సం
భ్రమముఁ బరిత్యజించి తగు ♦ పద్ధతి నారయుమింక శబ్దమా

త్రమునకు నివ్వెఱంబారయ ♦ రాదు భవాదృశు
లిట్టులుంట యు
క్తమె? వినుమయ్య దీనికొక ♦ గాథవచించెదనంచు నిట్లనెన్.

—♦ జంబుకముకథ —

సీ॥ కాంతారమున జంబు ♦ కలబొండు తొల్లి దా
నెరలేమినెచటఁ గ్రు ♦ మ్మరుచుమిగుల
నాఁకలిబాధచే ♦ నల్లాడుచు ధరిత్రీఁ
గూలినట్టి శతాంగ ♦ కులముఁ, గెడసి
భూధరశ్రేణులఁ ♦ బోలువేదండ తం
డములుఁ, దాత్మారుగా ♦ సమసి క్రిందఁ
బడినవారువములుఁ, ♦ గడు మగంటిమి వీర
శయనంబునొందిన ♦ సమరయోధ

గీ॥ జాలములుఁ, గల్గి విజనమై ♦ క్రాలు నొక్క
పొలికలనిఁగాంచి చెంతకుం ♦ బోయి యొక్క
ఘోరనిక్కాణమాలించి ♦ గుండెలవియ
నప్పొలముచుట్టు తెప్పలు ♦ విప్పిచూచె. 30

చ॥ గొనకొనిగాలికింగదలు ♦ కొమ్మలతాకునమ్రోగు దుందుభిం
గని మనమందుగల్గిన వ ♦ గ నివ్వడనాడుచు దానిచెంతకుం
జేని వెసఁజర్చముంగొటికి ♦ చేక్కఁజొరంబడివచ్చి మున్ను దీ
ని నిజమెఱుంగనైతి నిల ♦ నిలఁడమీద నిజంబు వెల్పడున్.

చ॥ అనితలపోయుచున్ శవచ॥యంబులనన్నిటిఁబాఱఁజూచి దీ
నిని దొరుగందలంచితిని ♦ నేనవి వేకినటంచు మాంసముం
దినిచే నెఁగఁగాన సద్దవినిఁనివ్వెఱపొందుటమిమ్ముభోంట్ల కెం
దునఁదగునాయటంచుహరి॥తోన నెజంబుక నాధుడయ్యెడన్.

చ॥ అనిమరలన్ సృగాల మిపు ♦ డాధ్వనిగల్గినచోటికేగి యం
దునకగుకారణంబరసి ♦ తోడ నెవచ్చెదనంచు సింహశా
సనమున దానిపాదముల ♦ జోడల నావృషభంబుడాసి యి
ట్లనె వినయంబుతో వృషభ ♦ మా ! హరిభృత్యుడ
నన్నెఱుంగవే. 33

ఉ॥ ఆతఁడు నీసమీపమున ♦ కంపఁగవచ్చితి నుర్వి నీవన
వ్రాతమునాయధీనమిట ♦ వ ర్తిలుసత్వములన్నియున్ మదీ
యాతతశాసనంబు తల ♦ యందుధరించివసించుచున్ మహా
ఖ్యాతివహించుఁగాననిక ♦ నట్టులనీవువసంపఁగావలెన్. 34

ఉ॥ అంచుఁదనంతఁదానపుడు♦నాడెడుమాటలు నాకుఁజెప్పి పు
త్రైంచినవాఁడు నీవుచేను ♦ దెంచినజోడలతండు లోనఁగా
వించినఱంకెచేనెఱిగె ♦ భీతిలఁబోకుము సత్కృపారసో
దంచితుఁడాఘనుండుసమ॥యంబిదివానినిఁజూడరమ్మికన్.

వ॥ అని యొప్పించి ముందుగా మృగేంద్రనిపాలికేతెంచి
స్వామీ ! దేవరయానతింబోయి యప్పొలంబు నలుకెలం
కులఁ గాంచివచ్చితి. తద్విశేషంబుల నాలింపుమని
యిట్లనియె—

ఉ॥ సహ్యాముగానిరావమును ♦ సల్పినవాఁడు సతంబు మీకను
గ్రాహ్యుఁడుగానికోపమునఁగియ్యమొనర్పఁగఁబట్టినీకు ని
గ్రాహ్యుఁడుగాడు తావకపఁగరాక్రమమున్విని భీతిఁజెంది తా
వాహ్యువినమ్రభావమునఁవర్తిలుచుండెమ్మగేంద్రరాజమా !

ఉ॥ అంచితభూరిభూరుహచ ♦ యంబులఁబట్టి ప్రభంజనుండు భం
జించునుగాని వంచికొను ♦ శీర్ష తృణాళిఁబెకల్చునెట్లు; శౌ
ర్యాంచితడట్లు నిర్గతభ ♦ యాత్మలఁదన్నెదరించువారి ఖం
డించునుగాని నీచుల గ ♦ ణించునె ? తాఁగలనైనమేదినిక.

వ॥ ఇట్టిగుణంబు లేలినవారికి సహజంబులు గావున నాదా
రుణా రావంబుగావించినబలాధ్యుండు సంజీవకుండనువృష
భేంద్రుండు. దేవరయాస్థానంబున వర్తింపంజాలినఘనుండు.
తమయానతింగొని వాని మీసముఖంబునకుం గొనితెత్తు
నని మృగేంద్రుని శాసనంబు శిరంబునందాల్చి సంజీవకుని
కెదురేగి నీయదృష్టంబు కతంబున మృగేంద్రుం డేకాం
తుండై యున్నవాఁడు. దర్శింప సమయంబిదియేయని
తోడికొనివచ్చి పింగళకునిచెంగట నిలువంబెట్టి వృషభంబు
వందనంబు లాచరించె. పిమ్మట మృగేంద్రుండు వానిని
సాదరంబుగ వీక్షించి వృషభరాజమా ! నీ గుణంబులు
మా దమనకుండు పెక్కుతెఱంగుల నగ్గింప నాకర్ణించి
యమందానందకందళితహృదయారవిందుండనైతి. భవా
దృశుండగుధీమంతుండస్మదీయాస్థానంబుననుంట పరమ
లాభంబు. కావున నీకు మంత్రిత్వమొసంగితిని. మాకు

మాటుగ నిఖిలకార్యంబులు నిర్వహించుచు నుండుడని
యానతిచ్చి యది దొరంకొని తానును సమాత్మ్యండును
బద్ధసఖ్యంబున వర్తించుచుఁ దక్కుంగల పరివారంబులందు
నిరాదరుండై యుండె. పిమ్మట దమనకుం డీవిషయంబుల
విచారించుచుఁ గరటకుంజూచి యిట్లనియె— 39

ఉ॥ కాఁగలదయ్యె నోకరట ♦ కా ! విను నీవచనంబుసత్యమే
నీగతిదూరమెంచ కొన ♦ రించితి నన్నిక నీవుదూఱఁగా
రాగలలాభమున్నె? కడు ♦ రాయడిక్లుటఁగాని 'కాన నా
భోగిశయానుభావములఁబోలుజనుండొనరించుకార్యముల్.

వ॥ కావున నిట్లు స్వయంకృతాపరాధంబునఁ గీడొందినవాడ
నేనొక్కరుండకాను. తొల్లి యాషాఢభూతియనువానిచే
నొక్క యతీశ్వరుండును, మేషయుద్ధంబున నొక్కవంచ
కంబును ధనప్రాణంబులఁ గోల్పోయిరి. నీకాకథ వక్కా
ణించెద వినుమని యిట్లనియె— 41

—♦ ఆ షా ఢ భూ తి క థ ♦—

సీ॥ ఘోరతలంబునదేవ ♦ శర్మాఖ్యుడను యతి
బ్రువుడర్థపరుడొక్క ♦ రుండుగలఁడు
ఆతఁడాశాకృష్ట ♦ చేతనుండయ్యు పీ
తస్పృహుండుంబోలె ♦ దనియ మాన
వులకు వేదాంతార్థ ♦ ము లుపన్యసించుచు
వానినాలించు య ♦ త్నానమూగి

జనములు దెచ్చియి ♦ చ్చిన విత్తముల ననా
దరసూచకానంద ♦ పరమరుచిర

గీ॥ కాంతిరాజిత విమలాస్య ♦ కమలుండగుచు
గాంచి తదనుగ్రహార్థ మా ♦ సించినట్లు
దినదినంబున సేకరిం ♦ చినధనంబు
దుదకు నొకబొంతలోపల ♦ బదిలపఱచి. 42

క॥ అదికప్పకొని మహానయ
విడుండాతడుఁ దిరుగుచుండు ♦ విడువకదానిన్
గదనమున వ్రజకవచము
వదలనివీరుండునా న ♦ వార్యప్రీతిన్. 34

ఉ॥ కర్ణరసాయనంబుగనొ ♦ కానొకరోజున నాతడున్ భవో
త్తీరకమోక్షధర్మములఁ♦దెల్పుచునుండఁగనొక్కకూళ సం
పూర్ణముదంబుతోనతని♦బొంతహరింపఁగ వేచియుండి యా
దుర్ణయుడాసిమ్రొక్కులిడె ♦ దోసిలియొగ్గి మహాత్ముడో
యనన్ 44

చ॥ అదికని నీవెవండవు మ ♦ హాత్మునివైఖరిమాకు భక్తిచే
ముదముఘటించుచుంటివని♦మ్ముచ్చిలిమసురిపలకవంచకుం
డెదవినయంబుతో మునికు♦లేశ్వర! పుణ్యులదర్శనంబు సం
పదలకు నాశ్రయంబని భ♦వాదృశులంగొలువంజెలంగితిన్.

చ॥ అనియొకతాళవృంతమును♦సంది యతివ్రజమాళి వీచుచు
డిన యతిచూచి మావలన♦నీకుఁబ్రయోజనమేమి నా నతం

డనవరతంబుఁజూడఁదమఁ యందురహస్యవిధానమొందునా
యనితరసాధ్యమైవెలయు ♦ నర్థమిటంబడయంగ వచ్చితిన్.

ఉ॥ కావున నన్నుశిష్యునిగఁ ♦ గైకొనికూరిమినామనోరథం
బేవిధినైనదీర్పుము మ ♦ జేదియునేనికన్కొల్ల సత్యమీ
నావచనంబు నావుడు మ ♦ నంబున మస్కరి సంతసించి నీ
భావమె నాదుభావమని ♦ పలకనతండతిభక్తిజూపుచున్.

వ॥ ఇవిధంబున నప్పారాశరివెంట దేశాటనంబు సల్పుచుండె.
ఒక్కనాడు మార్గంబున నిద్వరుం బోవుచుండ నాటకు-
దారి సత్వరంబున నా మస్కరించేరి నమస్కరించి
యిట్లనియె—

48

గీ॥ మనము రాత్రిపరుండిన ♦ మందిరంబు
వారితృణమొండు నామీది ♦ వస్త్రమంటి
వచ్చె నొకపోఁచేయైనను ♦ పరులసొమ్ము
నపహరించిన నతిపాప ♦ మండ్రు బుధులు.

49

ఉ॥ కావున వారిగడ్డిపర ♦ కంగొని వారికినిచ్చివత్తు నీ
తావునఁ గూరుచుండుడని♦తాఁజేనివెనకు దానినచ్చటం
బోవిడనాడి కొంతవడిఁ ♦ బుచ్చి రయంబునరా మనంబునం
దావెఱగందిమస్కరిగ♦తస్పృహఁడీతఁడటంచునెంచుచున్.

గీ॥ కడుముదంబున నాపచ్చె ♦ కానిఁగాంచి
వార్ధకాధిక్యమున హీన ♦ బలుఁడనగుట
నింతమాత్రంబు కప్పుడు ♦ బొంత మోయఁ
జౌలకుంటిని దీని నీ ♦ లీలఁదెమ్ము.

51

చ॥ అనితనచేతికీయ నత ♦ డద్భుతహర్ష పరీతచిత్తుండై
 వినయముతోఁ బ్రసాదమని ♦ వెంటనె తెచ్చుచుఁ
 దొంటికంటె హె
 చ్చినదగునచ్చికంబొదవుఁచెద్దుముఁజూపుచుసంచరించుచుం
 డెను విగతస్పృహుండధిక♦నీతిపరుండని లోకులాడఁగన్.

సీ॥ అక్కావితాల్పు తా ♦ నొక్కవాసరమునఁ
 జేనుదెంచుచుండ్రోవ ♦ సమయపరశు
 రాముండు కరసహ ♦ స్రంబు ఖండింపఁగా
 రక్తప్రభాసవి ♦ రాజితుండు
 విగతతేజుండునై ♦ వెలుగు నాకృతవీర్య
 సూనుండునుంబోలె ♦ సూర్యుడచటఁ
 జూపట్టుచుండ న ♦ చోటికిం జెంతను
 స్పృటి తీర్థంబున ♦ కరుగుదెంచి

గీ॥ సంధ్యవార్చుచునుండె మే ♦ షములురెండు
 కట్టెదుట రోషములతో న ♦ గంబులపుడు
 మాఱుమ్రోతలు మ్రోయఁగా ♦ దారుణమగు
 సంగరంబును డీకొంచు ♦ సలుపుచుండ.

53

గీ॥ మూర్ఖములు విచ్చికాలువ ♦ పోల్కినడుమఁ
 గాఢీపేరిన గట్టి ర ♦ క్తంబుఘేర
 వంబొకండు గనుంగొని ♦ పలలఖండ
 మనితలంచుచుఁ జెంగటి ♦ కరుగుదెంచి.

54

సీ॥ మహితయుభ్యన్నేష ధ మభ్యభాగమటంచు
 నెంచకద్దాని భ ధ క్షించుచుండ
 సంతలోపల వెనక ధ కరుదెంచి వెంట వ
 చ్చిన మేషయుగము డీ ధ కొనుడునడుమఁ
 బంచత్వమొందెనా ధ వంచకంబయ్యెడ
 నాపరివ్రాజకుం ధ డద్దిచూచి
 వలలలోభముఫేర ధ వము నిట్టిదశకుఁ దె
 చ్చెగదా ? కటాయెట్టి ధ శీలవంతుఁ

గీ॥ డేని లోభగుణంబుచే ధ హింసనొందు
 నని తలంచుచుఁ దత్తిర ధ మునకువచ్చి
 శిష్యునాదారిఁగానక ధ చింతనొంద
 సాగి యాపాఠభూతి యా ధ పాఠభూతి.

55

చ॥ అని యెలుగెత్తితాఁబిలిచి ధయంతటఁజూచుచుఁజేయిసంజవె
 ల్గునకుమఱుంగువెట్టుకొని ధ గుర్తులువానికిఁజెప్పిబొంతఁగై
 కొనిచేనునిట్టివానిఁగనుఁ ధ గొంటిరె?మీరనివచ్చుపోవువా
 రి నడుగుచున్ దిశలెవ్విదకిరిక్థహకుం డితఁడంచునెంచుచున్.

గీ॥ శిరముపంకించి నిట్టూర్పు ధ దొఱఁగిమేష
 సంగరముచే సృగాల మా ధ పాఠభూతి
 వలననేను స్వదోషంబు ధ వలనఁజెడితి
 మని మనంబునఁదలంచుచు ధ నరుగుదెంచె.

57

వ॥ అనిచెప్పినఁ గరటకుం డాకర్ణించి యెట్టి ధీమంతునికైన
 నొక్కొక్క కాలంబునఁ బ్రమాదంబు వాటిల్లుట స్వాభావి

కంబు. అందులకుఁ జింతింప లాభంబులేదు. కావున నీ
వింక నాచరింపందగిన కార్యంబేమియని ప్రశ్నింప దమ
నకుం డిట్లనియె. కరటకా ! లోకంబున వినాశోన్ముఖకా
ర్యంబుఁ జేక్కఁబఱచుటకును, భావ్యర్థసంగ్రహంబునకును,
ననర్థప్రతీకారంబునకును మంత్రంబే శ్రేయస్కరంబు.
కావున నిట్టిసమయంబునఁ బింగళకసంజీవకులకు భేదంబు
పుట్టించు నుపాయంబాలోచింపవలయును. ఉపాయంబుచే
నెయ్యది శక్యంబగు నయ్యది పరాక్రమంబునకు శక్యంబు
గాదు. తొల్లి కాకంబాకం డుపాయంబుచే దనవైరియగు
భుజంగంబునుదోరించె నక్కఱ వక్కాణించెద నా
కర్ణింపుము. 58

—♦ కా క భు జ ం గ ము ల క థ —

కం॥ యమునాతీరంబున విపి

నమునం దొకమఱ్ఱిచెట్టు ♦ నడుమ నొకకులా

యముఁ గట్టికొనిమదిన్ మో

హముతోడం గాకమిధున ♦ మందువసించెన్.

59

కం॥ ఆమఱ్ఱిక్రింది నాకువు

లో మెలఁగుచు సర్పమొండు ♦ లోఁగక కాకం

బే మఱిచి దానియండ

స్తోమముఁదిని పోవుచుండుఁ ♦ దోషంబలరన్.

60

ఉ॥ దానికి వాయసంబధిక ♦ దారుణభేదముతో మనంబునన్

దీని యుపద్రవంబెటులఁ ♦ దీరునటంచుఁ దలంచిచ్చెల్లితో

దానముసల్పు జంబుకము♦దాపునకుం జేనుదెంచి పాముచే
నౌననయంబు చెప్పికొని♦ యంతటసారెకు నంగలార్చినకా.

వ॥ అప్పుడు గోమాయువాత్మమిత్రుండగుకాకంబుంగాంచి
మిత్రమా ! దీనికిం జింతిల్లిన లాభమేమి ? తొల్లి యొక్క
సరోవరంబునం గల మీనంబులనెల్ల భక్షించిన బకంబు
నొక్క కులీరం బుపాయంబువలన సంహరించె. అట్లు
నీవును నీవైరిం దుదముట్టింపుము. నీ కా చరిత్రంబు
చెప్పెద నాకర్ణింపుమని యిట్లనియె. 62

సీ॥ మునుఘోరబదరికా ♦ వనమందు సారోద
మనుసరోవర మొకం ♦ డలరుచుండు
నటకొక్క కొక్కెర ♦ యరుదెంచి లోచనం
బులు మూసికొని యన్న ♦ ముం ద్యజించి
తపమాచరించెడి ♦ దానివైఖరి నేక
పాదంబుతోడ ని ♦ ల్వంబడియుండె
నొకయెండి కనిదాని ♦ నుత్సాహమునడాసి
యోబకాధీశ ! ని ♦ న్నుగ్గడింపఁ

గీ॥ దరమె? నీవిట్లుక్రశిమంబు ♦ దాల్చుచుండి
చెంతఁబాతాడు చేపల ♦ సుంతయైనఁ
జూడవీయునియేదియో ♦ శుభముఁగోరి
పూనినమహావ్రతంబు కా ♦ బోలునేమొ ? 63

ఉ॥ నీచరిత్రంబు నాకిప్పుడు ♦ నేమముతో వినుపింపుమన్న సం
కోచముమాని డెందమునఁ♦గొంగకులీరముఁగాంచియెండి!నా

వాచిక మీపురూపమున ♦ భావన సేసితివిక నీమహా
ధీచతురత్వమెట్లు నుతింపఁదరంబగు మమ్ముబోంట్లకున్.

ఉ॥ పుట్టినదొట్టి నాయుదర ♦ భూరితరాసలఘోరకీలలన్
గిట్టిన జంతురాశిఁ బరి ♦ కింపఁగ లెక్కకురావు కాసని
పుట్టిన గట్టిపట్టుదలఁ బ్రాణములన్ భరియించుచుంటినా
యట్టిదురాత్ముఁ డిద్దరణియందుఁగలండె? కుచీరసత్తమా.

సీ॥ ఇట్లుండ నొక్కయో ♦ గీశుండు శిష్యుల
నఖిలధర్మంబుల ♦ నానతిచ్చు
సందర్భమునను దో ♦ పముల కాధారమై
చెలఁగులోభము విన ♦ ద్వింపవలయు
సర్వభూతంబుల ♦ సదయుఁడై వర్తింప
వలయు నియ్యవితేని ♦ వానికఖిల
ధర్మంబులు ననుష్ఠి ♦ తములయ్యు వ్యర్థంబు
లగు జీవనంబు తా ♦ నస్థిరంబు

గీ॥ కాన పురుషుండు మోసపో ♦ క సమయంబు
నట్టెపుచ్చక ధర్మంబు ♦ లాచరింప
వలయుననిచెప్ప విన్నట్టి ♦ వాడనగుట
నదిమొదలుకొని మతిధర్మ ♦ మందెనిలిచె.

66

క॥ హింసాకర్మముఁబాసితిఁ
గంసారిన్ బుద్ధినిలిపి ♦ ఘనతరభక్తిన్
సాంసారికసౌఖ్యంబుల
ధ్వంసంబొనరించి మాని ♦ వలెనుంటివనిన్.

67

చ॥ అనవుడుఁ జేపలానుడువు॥లబ్బుర మొందుచు నాలకించి ధ
ర్మనిరతుఁడీఘనుండుబక॥మాత్రుఁడుగాడనిడా॥యఁబోయినీ
ఘనకరుణావంశోకనము॥గాదిలితో॥బాలయించి మాపయిన్
మనుపుమటంచు నానతఁడు ♦ మంచిది యుష్మదభీష్ట
మయ్యెడిన్. 68

వ॥ అనిచెప్పి నాటంగోలె మీసంబులతో సఖ్యంబుఁ జేసికొని
వర్తించుచుండె. ఇట్లు కొన్నాళ్ళుగడవ నొక్కనాడు
వఱువాతఁ దనచెంత కరుదెంచిన మీలంజూచి దీనవద
నంబున నిట్లనియె— 69

చ॥ హితునివలెన్ గటించుచు సహింపనిచింతలఁ బాష్పవారిపూ
రితనయనద్వయుండయి వి ♦ రించిలిఖించిన వ్రాతలేరిక
ప్రతిహతముల్లదాయనుచుఁ॥బలఁగమీనములాలకించియీ
వితమగుభేదమిట్లనుభ॥వించుటకేమికతంబు ? దెల్పుమీ.

సీ॥ అనుచు వక్కాణింప ♦ నాటక్కరిబకంబు
తనయెల్గురాల్పడ ♦ ననియెనిట్లు
తనయదారాదిబం ♦ ధముఁద్రెంచికొని మము
ఱుండనై సుఖంపంగఁ ♦ గోరియుండఁ
బ్రారబ్ధమున భవ ♦ ద్భంధంబుసమకూడె
మీకొక్కయిక్కట్టు ♦ సోకునన్న
నుల్లంబుకడుఁ దల్ల ♦ డిల్లుచుండునటంచుఁ
గన్నీరునించి యో ♦ యన్నలార !

గీ॥ జోలరులు కొందరింతకు ♦ త్షణముక్రింద
వచ్చి పరికించి యీ సరో ♦ వరమునింకఁ
గొలఁదినీరింకినను వచ్చి ♦ జలచరములఁ
బట్టుకొని వత్తమనివారు ♦ పల్కిచేనిరి. 71

ఉ॥ ఆవచనంబులన్నినిన ♦ యంతనె నాహృదయంబు బ్రద్దలై
పోవఁగ నాటఁగోలె ఘనభూరివిషాదముతోఁ జెలంగితిన్
నావుడుమీనముల్విని మ ♦ సంబునభీతిజనింప మమ్ము నీ
వేవిధి నై నఁబ్రోచుట కి ♦ దేసమయంబని కోరిమొక్కినన్.

ఉ॥ పంబినవేడ్కతోబకమ ♦ పాంపణియోయని పేరుగన్న ని
త్యంబుసరోవరంబిటకు ♦ నామడలోపలనుండె నందు మి
మ్ముంబడవై తుఁగానియొకఁపూటనెచ్చేర్పఁగజోలనంచు మీ
సంబులకెల్లడెందమున ♦ నమ్మికపుట్టవచించిమీదటన్. 73

గీ॥ నిత్యమాకొంగవలసి న ♦ నిన్పింటిమీలఁ
బట్టికొనిపోయి యొకకొండ ♦ బండమీద
నునిచి భక్షించుచుం గొన్ని ♦ దినములకును
దాని నిర్దీనముగఁజేసెఁ ♦ బూనితెగువ. 74

ఉ॥ అంతటనెండ్రమిత్రమగు ♦ నాబకరాజముఁగాంచినన్ను దు
ర్దాంతవివత్సముద్రమును♦దాటఁగఁజేయుము నా బకంబు నీ
యంతటిమిత్రునికమనువు ♦ సంతటివాడనె? యైననింక నీ
చింతలఁదీర్ప యత్నమును♦చేసెదనంచువచించి నమ్మికన్.

ఉ॥ ఎండ్రనిఁబట్టించువుల ♦ నేర్పడ మీలనుఁదిన్నకొండకున్
గండ్రతనంబునంజెనెడు ♦ గద్దటిపోకడఁజూచి యెండ్ర లే

వండ్రుజలంబులియ్యెడమఁ దాపులు; కావుననన్నుఁ గొంగయీ
తీండ్రపుఁగొండకొమ్మునకిఁ దేకొనిపోవుచునుండెని త్తజ్జి.

గీ॥ లోనఁ గపటంబుగలిగి యీ ధి మోసములను
బట్టికొనివచ్చి యీకొండ ధి బండమీదఁ
బెట్టికొనిమింగెఁ గాబోలు ? ధి బేలనైతిఁ
గాదె ? తెలియక దీని వా ధి క్యములునమ్మి. 77

గీ॥ మాయికులయందుఁ దాబుద్ధి ధి మంతుఁడెపుడుఁ
గాని మాయావిద్యయింట ధి యేనయంబు
కాన గీనిని నేవిధి ధి నైన మోస
గించి వచ్చినబాధ త ధి ప్పించుకొందు. 78

వ॥ అని వగచి కర్తవ్యంబాలోచించి యీటక్కరికొక్కరం
జూచి మందస్మితవదనారవిందంబున నిట్లనియె. 79

చ॥ వెన నిక నన్నునీవిటుల ధి వీరవరేణ్యునిఁబోలె నోటితో
దుసికిలకుండఁబట్టికొని ధి దూరముపోవఁగలేవు; లేక నే
రసపయిజోరినందుదకుఁ బ్రబాణముదక్కదు; మీదనీకెడ
వ్యసనముగల్గినీకొకయుఁ పాయముఁదెల్పెదనాలకింపుమీ.

గీ॥ సకుండ ! నీగొంతు నేను ప ధి ట్టుకొనివత్తుఁ
జెలఁగుగంతవ్యదేశంబుఁ ధి జేరువరకుఁ
బట్టువిడువను నన్నుఁ గా ధి పాడునట్టి
భారమంతయు నీది నీ ధి వాడనయ్య. 81

గీ॥ అనఁగవిని కొంగతావల్లె ♦ యనివచించి
 గొంతు నెండ్రొకబట్టించు ♦ కొనినగంబు
 పొంతకుంబోయి కాళ్ళూనఁ ♦ బోవునపుడుఁ
 దనదుగిట్టలతో దాని ♦ తలనుద్రెంచి. 82

ఉ॥ వచ్చినముప్పదప్పుకొని ♦ బ్రాణములంజేసెఁగాన నీవిటం
 బొచ్చెముఁబూని నీపగతు♦పోరణగింపుమటంచు జంబుకం
 బచ్చపుఁగూర్చిదెల్పవిని♦యాకరటంబుమహారయంబునకొ
 వచ్చె నిజాలయంబున క♦వార్యనిరంతరధైర్యమూనుచుకొ.

క॥ ఘనయమునాతీరంబున
 ధనకనకాదులవిలాస ♦ ధామంబనుప
 త్రనరాజమొండు రెండవ
 దనుజారిపురంబనంగఁ ♦ దనరుచునుండెకొ. 84

మ॥ కిక్కురింతల్విడి రాజకాంతలచటం ♦ గ్రీడార్థమేతెంచి కా
 నకుఁ బుష్పాపచయం బానర్చి♦శ్రమవోనాడక జలక్రీడకై
 యొకపద్మాకరముంగనుంగొని♦తదీయోద్దామసౌందర్యకాం
 తికి డెందంబున సంతసంబొదువఁ ద ♦ తీరప్రదేశంబునకొ.

సీ॥ చేరిహారాద్యలం ♦ కారంబులూడ్చి య
 క్కడనుంచి గుబ్బుచే ♦ న్నట్లుగట్టి
 చెలఁగు నొండొరుల చె ♦ ట్టలుపట్టుకొనిమంద
 గతులనొయ్యారంబు ♦ లతిశయింప

సీరంబులండిగి ♦ వారిశోభాపరి

స్ఫురణంబులంజూచి ♦ చూచియంత

కంఠేనాత్మీయాంగ ♦ కాంతులు మెఱయించు

గతిబెక్కు-చూపులు ♦ కళవళింప

గీ. నులుకుచు విశేషజలకేళి ♦ సల్పుచుండ

నించుబోడియొకతె దోయి ♦ లించిదోయి

లించినిశ్చేతిదానొక్క ♦ చంచలాక్షి

పైనఁజేల్లిన మఱల నా ♦ పంకజాక్షి.

86

ఉ॥ మార్కొనియేది చేల్లుమని ♦ మల్లరపుండనమూని చేల్లనా

కర్కశవారిధారలకుఁ ♦ గాఢియమొందుచుఁ దాళలేక నీ

కోర్కెలు దీతఁగాన ననుఁగొట్టకుమింక నమస్కరింతు నీ

తర్కమిదేల నీ తెఱువు ♦ దాకొనమానుమటంచుఁబల్కినన్.

ఉ॥ ఆయదియిస్సిరోయిటుల ♦ సంతటిపందవెనా మఱొక్క ప

ద్దాయతనేత్ర కోపమున ♦ దానిఁగనుంగొని జాణవేనినా

ఘోయకురమ్ము నీవయసు ♦ ఘోనలఁజూడక చిన్నదానితో

నా యిటుబింక ముల్గులు ♦ మాయనిపల్కుచుఁదాను నద్ది

యున్. 88

చ॥ తొలఁగక పట్టువీడకటఁ ♦ దోఁగుచుహస్తసమీరితాంబుధా

రలఁ బురికొల్పి యొండొరుల ♦ రమ్మని హెచ్చుచుమెచ్చు

చున్ మహా

కలకలనాదముల్వెలయఁ ♦ గా జలకేళి నొనర్పఁ దోడివా

రలిది సుఖంబె? మీదుసమఁగరంబులుఁచొలికరండురండనన్.

చ॥ చిఱునగవుల్కుభ్రాజములఁ ♦ జెన్నలరారఁ బయింటలోన ని
బ్బరముగ నుబ్బినిక్కవొడు ♦ వఁ చిగిసిబ్బెపుగబ్బిగుబ్బల
త్తఱిగఁడురోజుచున్నిలువఁ ♦ దాలిమితోమఱికొందరుద్దై
వరమణిభూషణంబులను ♦ పందెము పెట్టి మహారయంబునఁ.

ఉ॥ పారముసేరి పట్టుదలఁ ♦ బాయకయీదూచుఁబోవనేలమీ
రూరక లేని పంతముల ♦ నూనెదరేయని లాతివారనం
జేరితటంబిటఁ మనలఁ ♦ జేరిననారభుక్తుశ్రమంబు ను
ర్వారముగాదెయంచుగెలు ♦ వందగు నేర్పులుపలుకుచుఁ వెనఁ.

ఉ॥ ముట్టుచుఁ దత్తటంబపుడు ♦ ముట్టనివారిని నవ్విచేతులం
గొట్టుచు నోడినారనుచు ♦ గుబ్బులఁబొందెడిసామ్యమోర్వలే
కట్టెరధాంగహంసముల ♦ నవ్వలికిన్వెసఁ బాఁడోలుచుఁ
ముట్టిమనోజబాణములఁ ♦ బోలుసరోజములంగలంచుచుఁ.

గీ॥ జలవిహారంబులీగతి ♦ సలుపుచుండఁ
దీరమున మున్నిడిన యలం ♦ కారములను
మణిసరంబొండు ముక్కున ♦ నణచిపట్టి
పఱచి యాకాకియటనొక్క ♦ తరువుఁజేరె. 93

చ॥ కనియదియేమిచిత్రమిది ♦ కాకము రత్నసరంబు నోటితోఁ
గొనిచేనెజూచినారెయని ♦ కోమలియొక్క తెపలనందరుం
గనుగొనిమోములె త్తివెసఁ ♦ గాకముదామణిహారమామిషం
బని భమియించెనేమొయని ♦ యాడుచుఁగోపము పెచ్చరిల్లినఁ.

సీ॥ తనమెడం దగిలించి ♦ కొని కుల్క-లాడఁ బో
యెనటంచు, నీయంద ♦ మునకు హార
మొకటి తక్కు-వెయని ♦ మొకమందముగఁ దిప్పి
కరమెత్తి కడునెట్టి ♦ కలవిఱచుచు
జేక్క నిమణిహార ♦ మిక్కాకి యెక్కడ
నుండి తానేతెంచె ♦ నో యిచటికి
నటఁబాఱవైచునో ♦ యింక నేరికబ్బునో
యండజంబున కిట్టి ♦ మండనంబు

గీ॥ తోడఁబనియేమి ? దీనికే ♦ దో విశేష
ముండు నద్దాని పరికింప ♦ కుండరాదు
గారణములేకయేదియుం ♦ గానరాదు
నిలుకడలమీద నై జంబు ♦ తెలియవచ్చు. 95

చ॥ అనుచుఁగలంగి యెండొరులు ♦ నచ్చటముచ్చట లాడు
చుండఁగాఁ
గని చెలులందుఁ గొందఱది ♦ కాకమదేదిశఁబట్టిపోవునో
గనుఁగొనుచుండుడంచు నటఁగొవలివారలనుంచి సత్వరం
బునఁజేని రాజసేవకుల ♦ పొంత నయంబునఁజెప్పి దీనినిన్.

గీ॥ అంతవారిచేఁ బ్రేరితు ♦ లగుచు జనుల
వెంటదోకొనివచ్చి కా ♦ నింపఁజేయ
మందగతిఁజేని కాకమా ♦ తృగ్మహమునకుఁ
గ్రిందివల్మీకమునవై చెఁ ♦ గినుకఁబూని.

చ॥ భటులదికాంచి గట్టిగున ♦ పంబులులోనగుసాధనంబులం
తటఁగొనివచ్చి దానిపెనఁ ♦ ద్రవ్వఁగఁజేసినందునాగమ
వృత్తతరదుర్విశాసలము ♦ దారొన పూత్కృతులకాని
గుడ్డుచు
బటుతర జిహ్వలార్పుచు న♦వార్యగతింగఱువంగవచ్చినన్.

ఉ॥ వారలుగఱులబాడిచి ♦ పన్నగమునుడియించి వెంటనా
భూరిసరంబుఁ దీసికొని ♦ పోయిరి కాకమునాటఁగోలె దు
ర్వారసుఖంబులంగనె ను♦పాయముచే నెప్పుడైనభాత్రి నే
కూరనికార్యముల్లలవె?♦కూడునె?యయ్యది లేకయేదియున్.

—♦ కుం దే లు క థ —

వ॥ కావున బుద్ధిబలంబుగలవానికి సర్వంబు సేకూరు. ధీశక్తి
రహితున కేదియుం బాసఁగ నేరదు. తొల్లి యొక్క
శశకంబు నేర్పునంజేసి యొక్క పంచాస్యంబుం ద్రుంగించె
నక్కఱ వక్కాణించెద వినుమని యిట్లనియె— 100

సీ॥ మున్నొక్క కాననం ♦ బున సత్త్వసారంబు
నెడు మృగేంద్రంబుండె ♦ నడవిలోనఁ
గలజంతువులనద్ది ♦ పోలియించితినుచుండ
నచటిసత్త్వములెల్ల ♦ నతిభయమున
నొక్కచేక్కటిఁజేరి ♦ పెక్కురీతుల విచార
రించి వాటిలిన బా ♦ రికి నుపాయ
మెదియుఁగానఁగ లేక ♦ తుదకుఁ గర్తవ్యాంశ
మొక్కండు పరికించి ♦ యోలికలియఁ

గీ॥ బలికికొని బెండగిలి సింహ ♦ పతినిఁజేరి
వడనముల దీనభావంబు ♦ వఱలదూర
దూరములనిల్చి కడు నమ ♦ స్కారములిడి
వినయముంజూపి యీరీతి ♦ విన్నవించె. 101

ఉ॥ ఓ మృగరాజ ! మామనవిఁనోపికతోవినుమయ్య యుష్కదీ
యామితప్రమానల శి ♦ ఖావలికేము భరింపలేక నీ
ప్రేమవరించివచ్చితిమి ♦ వేఱనకింతటినుండి వంతుమై
స్వాములచెంతకంపునుము ♦ జంతువునొక్కటిఁ
బ్రత్యహంబునక. 102

ఉ॥ కావునమీరుదానినెఱఁగొనిమమ్ములఁబ్రోవఁగావలెక
నావుడుసంతసించి మృగఁనాయకుఁడట్లని యానతిచ్చె ద
దృఢమెఱింగి యంతమృగఁతండములయ్యెడలోనఁజింతలం
బోవిడనాడితావులకుఁబోయిముదంబునఁబ్రత్యహంబునక.

గీ॥ ఓలివఁతుల కొలఁది నొ ♦ కొక్కక్కమృగముఁ
జేరి సింగంబుచెంతకుఁ ♦ జేర్చుచుండుఁ
గడువఁగాఁ గొంతకాల మి ♦ క్కరణిఁ జెవుల
పిల్లినొకదానిని మృగంబు ♦ లెల్లబిలిచి. 104

ఉ॥ ఎల్లమృగేంద్రాసన్నిధికి ♦ నేగెడువంతిఁకనీదియన్న మా
ర్చిలిశశంబుకొంతవడిఁ ♦ జెచ్చెర లేచి మనంబు భీతిచే
ర్పులుమనంగ నెవ్వరికిఁశక్యమె ? దైవకృతంబుదాటఁగాఁ
దొల్లిటికర్మముంబొదిలి♦దూఁకొనుకష్టసుఖంబు లెల్లడక.

ఉ॥ కాపునభీతిలేక మృగఁకాంతునిఁ ద్రుంపఁగడంగెదన్ మనీ
పావిధిన్బెల్లలైన నిక ధి సారససంభవుడాయజుండు నా
కేవిధివ్రాసెమీదఁటఁలేయగుఁ గొండలమొందుచుండిసం
బోవునె వచ్చినట్టివిధి ధి పుచ్చకకాలము పోయివచ్చెదన్.

చ॥ అనితలపోయుచున్వెడలిఁమాతృనుపాయము దోపకుండ న
ల్లనఁజేనుచున్పథంబునఁగఁలంగమనంబుసహించి కొంతసే
పున కటకేగి తాహరికిఁమ్రొక్కిన; సింగముచూచి జూలుని
క్క నధికరోషమూని శశ ధి కంబునకిట్లనె బాగుపోవులన్.

ఉ॥ కుట్టినఁదేలటండ్రు మఱి ధి కుట్టమిఁగుమ్మరపుర్వటండ్రు నీ
విట్టుల వేళదప్పి యిట ధి కేటికివచ్చితి వీమృగాళి కి
ప్పట్టునపెచ్చెగర్వ మని ధి వార్యమదీయబలంబునింక నీ
కట్టెదుటం గనంబఱతుఁగొంచుమటంచేనిలేచెనల్కతోన్.

ఉ॥ అంతటనాశశంబటఁమృగాధిపునింగని మ్రొక్కి స్వామి ! ర
వ్వంతయు నీదుసేవకులఁయందలి దోసములేదు లేచి మీ
చెంతకు నేనువచ్చుతఱి ధి జెచ్చెఱసింహమొకండువచ్చి నే
త్రాంతములందునిప్పులొలఁయన్ ననుగాంచివచించెనీగతిన్.

ఉ॥ ఓశశకంబ ! మాయెదుటఁనుద్భటవృత్తి మఱేమృగంబు లే
కోశమునందు లోనఁగల ధి గుండిటువీడి చరింపవార ! నీ
పాశములన్గిడ్చికొనిఁపాటుటమాకె వెఱంగగున్ మదా
దేశముఁద్రోసివేయఁగలఁతేజమునీ కెటులబ్బె జెప్పుమీ.

సీ॥ అనినిరోధింప నే ధి నాతనింగాంచి మా

కధిపుండు సత్యసా ధి రాభిదానుఁ

డను మెకంబులరాయఁ ♦ డలరు నే నవాని
 దరికేగుచుంటి నా ♦ తండ్రికింత
 కోపింప లోకమా ♦ కులమాచు వెలయునా
 నాతండు మధ్యంది ♦ నాంబుజా ప్త
 మండలంబుంజోలె ♦ మండుచు నెపుడు లే
 నట్టి యబ్బుర మిప్పు ♦ డాలకింప

గీ॥ వలసివచ్చెనటంచుఁ దాఁ ♦ దలనుద్రిప్పి
 యీవనంబున మృగముల ♦ కేనెదొరను
 గాని నాకంటె దొర వేటా ♦ కండు గలఁడె ?
 యతనినాకింకఁ జూపింపు ♦ మణఁచివైతు. 111

క॥ చూపింపవేని కాలుని
 దాపునకున్ నిన్నుఁబంపె ♦ దనటంచుఁ గడుం
 గోపించినన్న ని త్తరి
 నీపాలికిఁబంపెనయ్య ♦ నినుఁ గొంపోవన్. 112

గీ॥ దాననాలస్యమయ్యెనా ♦ దానినివిని
 మండిపడి సింహమాదుష్టు ♦ మట్టివై తు
 నతనిఁజూపింపుమనఁగఁ బం ♦ చాస్యమునకుఁ
 దోడఁజూపించె శశమొక్క ♦ పాడుబావి. 113

ఉ॥ ఓమృగసార్వభౌమ! బలి♦యుండగుయుష్మదమ్నిత్త్రిణ్డిందునం
 బ్రామిడియైవసించెదల♦వాంచికనుంగొనుమంచు నా మృగ
 స్వామిమహోగ్రదృష్టిఁగని ♦ వారినిజప్రతిబింబముగ్ర సం
 గ్రామమొనర్చు నస్యమృగ ♦ కాంతుడట్లంచేని దూకి
 త్రుంగెడిన్. 114

గీ॥ కాన బుద్ధిబలంబుచే ♦ ఘనబలాధ్యుఁ
బగతునెంతటివానిఁ గె ♦ ల్వంగవచ్చు
నట్టివిధముననాదు కా ♦ ర్యానుకూల
మునకొక యుపాయముండె దా ♦ నినివచింతు. 115

వ॥ తొల్లి కృతాపరాధంబులగుటఁ గాటకపాటకంబులుజేనిచే
నిష్కాశితంబులయ్యె. జేని యనుగ్రహంబు సంపాదింపం
గోరి యాజంబుకంబులు సంజీవకు ననుసరించుచున్నవి.
మదీయోద్యోగమున కీయుపాయం బనుకూలంబు. పోయి
వత్తు సెలవిమ్మని కరటకువీడ్కొని దమనకుండు పింగళకుని
చెంతకేతెంచి. 116

ఉ॥ మ్రొక్కి-మొగంబువాల్చికొని ♦ మూఁకతనంబు వహింపఁ
గాంచి తాఁ
గక్క-సమైందుచుం దమన ♦ కా ! వినుమేటికి నీవు తెల్విలే
కిక్క-రణిణి వసించితివి ♦ హేతువుదెల్పుము నామృగేంద్రుఁడా
నక్క-లతేఁడు తామనము ♦ నన్ ముదమైందుచుఁబల్కె నీ
గతిన్. 117

కం॥ సంజీవకుండు మీమది
రంజిల్లఁగ నింతదనుక ♦ శ్రద్ధాత్ముండై
భంజించుచు నిట శాత్రవ
పుంజంబుల; నెపుడుఁ గీర్తి ♦ పూరితుఁడగుచున్. 118

చ॥ తమకనుకూలపద్ధతులఁ ♦ దానటియించుచు, నేడుశాత్రవా
ధముల మెలంగుచుండెనిది ♦ ధర్మపుగాదని పెద్దలంద్రుమం

త్రములనెఱింగి నిన్ను-పటఁ తత్వయుతుండగువాఁడె రాజస
త్తములసభాస్థలంబుల ప్రధానిగనుండఁదగు వివేకియై.

ఉ॥ కావున వానిభావమెఱుఁగఁ విధిక్తై నవశంబుగాదు మీ
సేవకతం డనర్హుడని ఁ చెప్పఁగ సంతయమున్నెఁకొల్పిలం
దీవిధినిట్టివారు వసి ఁ యింప నృపాలుర కెగ్గుగల్గునే
దేవరకిందుకొక్క కథ ఁ దెల్పెద నీయెడ నాలకింపుమీ.

—, చీ ర పో తు క థ —

గీ॥ ఆర్య ! మందవిసర్పిణి ఁ యనెడినొక్క-
చీరపోతుండనదియొక్క ఁ భూరమణుని
శయ్యజేరి మెలంకువ ఁ సంచరించి
వేడుమీఱంగ నెపుడు జీ ఁ వించుచుండు. 121

గీ॥ అంతనొకనాడు డిండిమం ఁ బనెడిమత్తు-
ణంబు తచ్చయ్యకరుదెంచి ఁ నన్నదంబు
నందిమందవిసర్పిణి ఁ యపుడుదానిఁ
దీసికొనివచ్చి భక్తి నా ఁ తిథ్యమిచ్చె. 122

మ॥ కుశలప్రశ్న మొనర్చియీకరణినాఁకంజోద్యముంగూర్చున
ద్యశముంబొందినవాఁడవీ విటకురాఁదాత్పర్యమేమంచుఁబ
ల్క-శరీరంబుకుకంగమత్తు-ణమువేడు-నిన్ను నేనొండుకో
ర శరణ్యుండవటంచువచ్చితిని నాఁరమార్గర్థముం దీర్చుమీ.

చ॥ అనుచువచింప దానినుడుఁలద్భుతమొందుచునాలకించి తా
మనమునలేని వేడుకల ఁ మందవిసర్పిణి డిండిమంబునుం

గనుఁగొని నీమనోరథము ♦ గల్గిన నావశమైయొకండు దా
నిని నెరవేర్తునందులకు ♦ నీవిటులక నుతియింపఁజెల్లునే.

ఉ॥ నావినిడిండిమంబు జన ♦ నాధుల విగ్రహశోణితంబునే
తావునఁగానికోలెడు విధంబులభించి యెఱుంగఁగావునక
నీవిటనింక నాయునికి ♦ నిండుకృపామతి నీకొనంగ నా
సావనదోహదంబు జన ♦ వందితమై నెఱవేఱు నావుడుక.

చ॥ మదిముదఁమొందియందులకు♦మందవిసర్పిణిమిత్రతన్నమా!
యదనునెఱింగి మైమఱచి♦యానర నాధుఁడునిద్రపోయినక
మెదలకఁజేనిమైగఱచి ♦ నెత్తురుబీల్చి తొలంగిపోయి నీ
సదనమునన్వివేకమున♦సంచరియింపుమటంచుఁ బల్కినక.

క॥ వినిడిండిమంబునీ చె

ప్పినయట్లు నటించుననుచు ♦ బృధ్వీపతిచం

ద్రునిమృదులతూలతలిమం

బున మెలఁకువతో వసించి ♦ మోహముమీఱక. 127

చ॥ కువలయ నాధుఁడుం బడక♦కుంజనికూర్కకముందెవానిని
దవిలిశరీరముంఁగొటికి ♦ నక జననాధుఁడులేచి“నీ”యటం
చు విసివినేవకుంబిలిచి ♦ చూడుడు దేహము తేలు గుట్టిన
ట్లవిసెడుఁదెమ్ముదీపమన♦నాతఁడుదివ్వియఁదెచ్చెఁజెంతకు.

గీ॥ అంతలో మత్కుణంబు దా ♦ నతిరయమున

దూరముగఁబోవ నాపరి ♦ చారకుండు

పాన్పుసంతయుఁగని యొక్క ♦ ప్రక్కనెఱసు

పోల్కి నటించు నాచీర ♦ పోతుఁజేంపె.

—♦ ఆ శ్వా సా ం త ము ♦—

ఉ॥ అంబుజపత్రనేత్ర! కరుణాంబుధి! పంకరుహలయాప్రియా
తుంబురనారదాబ్జభవ ♦ ధూర్జటిపాకహారాదిపూజ్యపా
దాంబుజ! సాధుమకానిమ్బద♦యాంబుజసీమవిహార! దానవా
డండరభంజనా ! ఫణిన ♦ టద్వరవిగ్రహ! లోకనాయకా.

క॥ దుర్వారబాహువిక్రమ

గర్వితగీర్వాణవైరి ♦ గణఘోరమరు

న్నిర్వాపణనిర్వద్యర

దర్శికర ! విష్ణుప్ర ♦ తానాధారా !

131

భుజంగప్రయాతము.

నగేంద్రాతిథీరాక ♦ నల్లొకవీరా

జగన్మోదదాయీ భు ♦ జంగేంద్రశాయీ

ఖగేంద్రాధిచారి ప్ర ♦ కాండాసురారి

జగత్సుత్రధారి ♦ నృ ♦ శంసాపహారి.

132

—♦ గద్యము ♦—

ఇది శ్రీరామచంద్రకరుణాసమాసాదితకవితాచాతుర్యకాశ్యప
గోత్రోద్భవమాదిరాజు వంశపయఃపారావారరాకా

సుధాక రాబ్బరాజామాత్యపుత్రజగ్గమాంబా

గర్భశుక్తిముక్తాఫలరఘునాథామాత్య

కవిప్రణీతంబగునీతికథామంజరియను

మ హా ప్ర బ ం ధ ము న

ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీరస్తు.
శ్రీరామాయ నమః.

నీతికథామంజరి

తృతీయాశ్వాసము

శ్రీవైదేహీహృదా

జీవాంబురుహప్త ! మాని ♦ చిత్తాబ్జవిహారా !

విశ్వశ్రేణీసం

సేవితపాదారవింద ! ♦ సీతారామా.

1

వ॥ అవధరింపుము. కావున గుణశీలంబు లెఱుంగక పరునిం జేర్చినవానికి హానిగల్గు. నావుఁడొక్కరించి పింగళకుం డిట్లనియె—

2

ఉ॥ కాదనకుండ నోదమన ♦ కా ! మదభీష్టము దీర్పుమిప్పుడీ వాదురహంకృతీం గెరలు ♦ నట్టి వృషేంద్రుని చెంతకేగి నీ వాద్యుతిఁజూపిశాత్రవుల ♦ నంటిచరింతువటంచు రాజు నీ మీదఁగరంబుఁగోపమునఁమీఱుచునుండనిదేమిచిత్రమో.

సీ॥ అయిననాతఁడు దయా ♦ మయుఁడుకావున నీవు
 నావెంటఁజేనుదెంచి ♦ ప్రోవుమనుచు
 స్వాపరాధముఁదెల్పి ♦ ప్రార్థించినఁ బ్రసన్నుఁ
 డగునంచువచ్చింపు ♦ మయినదనుకఁ
 జెలికారమునుజేసి ♦ కలుపుకోలుతనంబు
 నకుఁ గడంగుదముదా ♦ ని కనుకూలు
 డై వచ్చెనేని మే ♦ లండు; దక్కినఁ దత్ప
 లము నందుఁ గాన వే ♦ గమునఁబోయి

సీ॥ రమ్మ మనమాటలేవియుం ♦ ద్రవ్వకుమన
 దమనకుఁడు వల్లెయని యాన ♦ నమున దీన
 భావము చెలంగఁ దొట్రిలఁ ♦ బదము లటకుఁ
 బోయి సంజీవకునిఁగాంచి ♦ మ్రొక్కెనెలమి. 4

సీ॥ అంతసంజీవకుఁడుగాంచి ♦ యందరికిని
 భద్రమేయన నాలించి ♦ వంచకంబు
 భువిఁబరాధీనులకు డ్దేమ ♦ మునకు మిగుల
 నంతరంబుండు దానికిఁ ♦ జింతయేల ? 5

ఉ॥ నావుఁడునాలకించివృష♦నాథుఁడువంచకనాథ! తాల్మితో
 నీవచనప్రకారము గ ♦ ణించిన నొండువిశేషమేదియో
 భావమునంజెలంగెనను ♦ భావముతోఁచెడుఁగాన నిక నీ
 వావిషయంబుఁదెల్పుఁదగు♦నంచురుప్రక్కలఁజూచెనయ్యెడన్.

చ॥ కనుఁగొనివానిలక్షణము ♦ కాటకపాటకులంత లేచిపో
 యినఁగని వానివైపు నిపు♦డేమనితెల్పుదు ? వీరితోడ నీ

వనయముఁ జెల్లిఁ జేయుదువఁటంచునృపాలుఁడెఱింగెనిద్దియె
వ్వనికిననర్హమాననెడుఁవాక్యముతోపదె? చూచువానికిఁ

క॥ రాజద్రోహులువీరను

నై జమునీవెఱిగి ప్రతిది ♦ నంబున నీ ని

స్తేజోవంతులఁజేర్చుట

రాజున కహితంబు; శుభక ♦ రంబె తలంపఁ.

౯

ఉ॥ కావుననిన్ను నాత్మసముఖంబునకుంగొనిరమ్మటంచు నా
తోవచ్చించినన్ననిపె ♦ దోడనెవచ్చుటమేలు మీద నీ
భావమునందుఁదోచుననుభావవిధానముఁబూనుమింతకుఁ
దైవమలంఘ్యమెవ్వరికిఁనా వృష భేంద్రుఁడుభీతిఁగాంచుచుఁ.

ఉ॥ నివ్వెఱివోయి యన్యులకు ♦ నేనొక కీజొనరింపలేదు నా
కెవ్వరుఁగాని యెందులకుఁనెగ్గుఁడలంతురు? మంచివారలం
దివ్వసుధాస్థలికి వికృతి ♦ నేర్చుఖలాత్ముల చిత్తవృత్తు లిం
కెవ్విధినన్న నేమిఫల ♦ మీవిధిదాటఁదరంబె? యేరికిఁ.

వ॥ తొల్లి కాకవ్యాఘ్రజంబుకంబులు కపటోపాయంబున నొక
క్రమేలకంబుందమ ప్రభువగు పంచాస్యంబుచేఁ ద్రుంగించె
నీకా కథచెప్పెద నాకర్ణింపుమని సంజీవకుండు దమన
కునితో నిట్లనియె—

11

—♦ ఒంబె కథ —

గీ॥ దర్పసారంబనెడు మృగేం ♦ ద్ర మొకకాన
వ్యాఘ్రజంబుకకాకంబు ♦ లనెడిమంత్రి

పుంగవులతో నెపుడుఁ దాఁ జె ♦ లంగుచుండు
సర్వమృగములు కొలుచుచు ♦ సన్నుతింప. 12

సీ॥ శార్దూలకాకవం ♦ చకము లాకానలో
నొకనాడు దిరుగుచు ♦ నొక్కయుష్ట్ర
మునుగాంచి సంతోష ♦ మునను నీపేరేమి
యెటనుండిరాక నీ ♦ విటకనవుడు
నాక్రమేలక మిట్టు ♦ లనె వర్తకుఁడొకండు
మేటిభారంబు నా ♦ మీదవైచి
మోయించుచుండ నా ♦ మోపు నేను భరింపఁ
జౌలకవ్యాని నీ ♦ లీలమొఱగి

గీ॥ యాయరణ్యముఁజేరితి ♦ మీయనుగ్ర
హమునఁ ద్రాసంబువోనాడి ♦ యలరువాడ
నాకు మీకంటె మఱిశర ♦ ణ్యంబులేదు
హితునివలెఁజూడుడివె నమ ♦ స్కృతులుమీకు. 13

చ॥ అనవుడునివ్వసంబునమృ♦గాధిపుఁడొక్కరుఁడుండె వీరుఁడా
తనికిట మేముభృత్యులము ♦ తాలిమితోనిక నీవు వానిద
ర్శనమునుజేయుమేముతగు♦సాయమొనర్తుమటంచు నక్కప
ల్కినవిని నాడుపుణ్యము ఘ ♦ లించెనటంచు మహాంగ
మెంచుచున్. 14

ఉ॥ వానిపిఱుందవోవ మృగ ♦ పాలునకయ్యవిదానిసంగతిం
బూనికతోవచించివెస♦మ్రొక్కుమునానదిమ్రొక్కినిల్వఁబం

చానన మామహంగమునఁకాదృతితో నభయంబాసంగితా
నేనిటనీకమాత్యపద ♦ మిచ్చితిఁ గైకొనివేడఁనుండుమీ.

ఉ॥ నావుడునున్ప్రమంత మృగఁనాఘఁడుచెప్పినరీతినుంజెఁదా
నీవిధినుండనొక్కతఱి ♦ నిట్లనెమంత్రులఁబిల్చి సింగమీ
నావిధిసేమనందు నిట ♦ నాకిప్పుడాయకారణంబునం
జేవదొఱంగెదేహమిఁక ♦ జీవనభాగ్యమదెట్లుగ్లగ్నో. 16

గీ॥ కాన నారోగ్యమదికొంత ♦ గలిగి బలము
వచ్చి నడయాడునందాఁక ♦ వనమునందు
మీరలందఱు నాకు నా ♦ హఠమిప్పుడుఁ
దెలిపితోడ సఁపాదించి ♦ తెచ్చియిండు. 17

చ॥ అనవుడువాయసాదులుమ్మఁగాధిపునింగనిస్వామి! యీవనం
బున నెరనిట్లునీకు నొకఁపూటకుఁదేఁగలవారమొక్కొ? మే
మనవరతంబు మీరుదిని ♦ యవ్వలికేగినమీద నున్నదా
నిని భుజియించిజీవనమునెట్టనఁజేయుచునుంటిమానటన్.

గీ॥ తెలియనిదికాదు మాశక్తి ♦ దేవరకిట
ననఁగ వారలసింగంబు ♦ గనివచించె
దొరకినంతనెకానిండు ♦ తోడ్మైసఁ
జోలుఁ గడపెదఁగాలమీ ♦ లీలననుచు॥ 19

ఉ॥ అంతటమారుపలుకుటకు ♦ నయ్యవిభీతిలి యెల్లభూములం
దెంతయుఁగ్రుమ్మరిల్లి యెట ♦ నేయెరచిక్కమినన్నివీడి వ
న్యాంతరవీధులం దిరుగునట్టితఱిన్ వెసఁదత్త్రయంబు వా
సంతమురాకపూర్వమొకఁచేక్కటిఁజేరుడు సంతఁగాకియన్.

ఉ॥ తక్కినవారెఁజూచి విదితంబుగ మీకెర కొంచెమేనియుం
జక్కినజోడ లేదె ? యికఁజేయనదేమి ? సతంబుజేడిటన్
మక్కువతోడదానిడిన ♦ మాంసములంబరులుబ్బ మెక్కిజే
డక్కట ! లేవలేనిసమ ♦ యంబున నీవిధమార్యధర్మమా.

ఉ॥ ఇప్పుడునొక్కచొప్పు మది ♦ కేర్పడుచుండెనదేమనందురా
తప్పుక యీక్రమేలకముఁ ♦ దంత్రమునకొసరిపెట్టి నేటి కీ
తిప్పలులేకజేనిఁగని ♦ దీర్చితిమాయీక నెల్లిపోలిన
ట్లప్పటిమాటచూతమన ♦ నంతస్యగాలముపలెన్ నీగతిక.

సీ॥ మనయధీశుండుష్టమున ♦ కమాత్యపదంబు
నొసఁగిసన్మానించు ♦ చున్నవాఁడు
మనము దానికపాయ ♦ ము నొనరించితిమేని
నొవ్వించిరేనికి ♦ దవ్వగుదుము
కాన నీవిపుడు వ ♦ కాణించినవిధంబు
పోలదంచువచింపఁ ♦ జేలిమాలి
బలిభుజంబిట్లు త్తు ♦ ద్బాధితుంజిలఁ గృతా
కృతములారయ లేడు ♦ హితులనైనఁ

గీ॥ జేంపుటకుఁ బాల్పడునుగాని ♦ జేంకడనఁగ
వ్యాఘ్రమాలించి యట్టికా ♦ ర్యమునకతఁడు
నిష్టపడనిమ్ము మనకది ♦ హితముగాద
టంచు ధర్మవిధానంబు ♦ నెంచిచెప్పి.

ఉ॥ ఆతనిచెంతకిగి మన ♦ మంతటఁ గ్రుమ్మరిపడ్డబాధలం
గై తవముంద్యజించివలు♦కందగునా, సరియంచుఁబోయి సం
ప్రీతిజనింపజేనిఁ గని ♦ వెక్కునమస్కృతులాచరించి స్వా
మీ ! తగుపాటజక్కినను ♦ మేలొనఁగూడదిదేమికాలమో.

చ॥ అనుచువచ్చించి కొంతవడి♦కయ్యవిమాముపురందుదేవ!యొ
క్కనితమగర్భమందునిచి ♦ కల్గినయాకలిమంటఁబాపికొం
డనినమృగాధినాథుడన♦యంబుమిమున్ దయఁగాచి నేటికీ
పనికిటులేనొడంబడుట♦భావ్యమె? లోకులునన్నుదూఱరే?

వ॥ కావున నిట్టి సంభాషణంబిక తేకుడు. దీనివలనఁ బరలోక
సౌఖ్యంబులకు దూరుండనగుదునన జంబుకంబు కాకంబుం
గాంచి నీవు నైకంబవు నిన్ను గర్భంబునఁ జొన్నినను
జేనికి తుదృఢానలశిఖావ్రాతంబణంగదు. నామేను
జేనికి భోజ్యంబుజేసి కృతార్థుండనయ్యెదనన దానింగాంచి.

ఉ॥ గోలయొనర్ప నేటికిది ♦ గూడునె?యంచువచ్చించివెంటఱా
ర్దులముమీరలెవ్వరికఁ ♦ దూగరుదీనికి నేనుజేని కీ
లీలమదీయదేహమును ♦ లిఘనొసంగెదనంచుఁబల్క నా
కాలమునంగ్రమేలకము♦గ్రక్కునఁదాఁజెనుదెంచితద్విధిన్.

మ॥ వినిసాంతంబుగ దీని కీ విధమునన్♦వేసారుటన్ లాభముం
డునె ? యిద్దానికి నేసమర్థుడను నా♦టోపంబుమీకేలరా
జునకున్ సావలనంబ్రయోజనమిటన్♦సుంతై నలేదంచుఁబ
ల్కిన గోమాయముజేనిగాంచి తమకీ ♦ కృత్యంబు

యుక్తంబగున్. 28

ఉ॥ భృత్యుఁడుస్వామికార్యములభీతివహింపకపిలుక-మారినకొ
నిత్యసుఖంబులందనువునించుదివంబు లభించు దీన మీ
కత్యయమేమి లేదన మృగాధిపుఁడంతటఁజూడనున్నమున్
సత్యముజంబుకోక్తి ననుఁజెంకకధన్యునిఁజేయు మంచేనకొ.

క॥ తుదకాకలిబాధకు న

య్యదియోర్వఁగ లేక లొట్టి యం జేసి తినెం

గుదురుకొను కొత్తవానిని

మొదలంటహరింతు రాజు మునుపటిలెంకల్.

30

వ॥ కావున త్సుద్రపరివేష్టితుండగు భూనాయకుండు భయం
కరభుజంగసంఘాతావృతపటేరపాదపంబుచేందంబునఁ బరి
సరజనంబులకు ముప్పుపుట్టించును. దీని కొక్కకథ
వక్కాణింతు వినుము.

31

— వ డ్ల ం గి క థ —

సీ॥ ఇలనొక్కపురమందుఁ గలఁడొక్క వడ్లంగి

వాఁడు నానాఁడుఁ దా వనికీబోయి

పనికియు క్తంబగు పాదపవ్రాతంబు

ఖండించి స్తంభాది కము లొనర్చి

కొనితెచ్చి పురికమ్మి కొని సదాజీవించు

చుండు వాఁడొకనాడు నొక్కచోట

వనిలో సుహృద్విలో చనము నాఁబరగు పం

చాస్యంబుఁగాంచి భీ తాత్ముడగుచు

గీ॥ నిలువఁబడియుండ నామృగ ధ నేతకాంచి
 పరమకరుణాంతరంగుడై ధ పలికెనిట్లు
 మన్నఖంబులు మీమీద ధ మరలితెగవు
 ధైర్యమునువీడిత్రాస మొం ధ దకు మటంచు. 32

ఉ॥ అంతటఁబెక్కు చేందములఁనాతఁడు మొక్కి-నుతించిసింగముం
 జింతలుదీఱఁ గోరికలఁ ధ జెందుచు నప్పటినుండి దాని న
 త్యంతముదంబుమీఱ వివి ధ స్తవనీయఫలాదులిచ్చి తా
 నెంతయుఁ దన్నుచుండుఁ బృథివీశుడనంబ్రతివాసరంబుకా.

సీ॥ ఇట్లుకొన్నిదినంబు ధ లేగ సింహంబుతో
 నొకనాడుఁ గాకజం ధ బుకములరుగు
 దెంచి యిష్టాగోష్ఠిఁ ధ దేలుచుందేవర
 వారీవనింగొన్ని ధ వాసరముల
 నుండివేటకుఁ భోవు ధ చుండఁగానము కార
 ణము గానుపింపదు ధ నామృగేంద్రు
 డాలించి యారీతి ధ నాడె వడ్లంగి యొ
 క్కండస్మదీయ భ ధ క్తుండు గలఁడు

గీ॥ ప్రతిదినంబున నాహార ధ మతఁడు దెచ్చి
 యిచ్చుచున్నాఁడు నావిని ధ మెచ్చి కాక
 జంబుకములంత నామృగ ధ స్వామిఁజూచి
 యతనిఁ జూపుడు ధన్యుల ధ మగుదుమేము. 34

ఉ॥ నావుడు నాలకించిమృగఁనాయకుఁ డెల్లయటంచువానితో
 దావసియింపనొక్కయెడఁదాల్చి నాతఁడువచ్చిచూచియా

తావననున్న పాదపముఁ డ్రాసముతో వెసనెక్కినంగృహ
భావముతో మృగేంద్రమటఁవానినిడాసియిదేమి నావుడుక.

గీ॥ అవనిసార్థకనామధే ధ యంబులగు న
రిష్టవంచకములు రెండు ధ రెండునైపు
లందు నీకుండఁటంజేసి ధ యిందువేగఁ
జేరితిని దుష్టయుతు రాజుఁ ధ జేరఁదగదు. 36

గీ॥ అనుచు వచియించి యాభూరు ధ హంబునందె
యుండి భయమునఁ ధ గదలక యొక్కచేనుప
వచ్చుచుండంగ దానిని ధ వచ్చిచేరి
కడురయంబున నక్కాన ధ వెడలి చనియె. 37

గీ॥ సజ్జనుండయ్య నెపుడు దు ధ ర్జనులతోడి
సంగతిం దుర్జనుఁడునాఁ జె ధ లంగుచుండు
బకకదంబముతో మిత్ర ధ భావమొంది
తిరుగుహంసంబుబకమునాఁ ధ బరగుఁగాదె ? 38

కం॥ మించినకార్యమునకుఁ జిం
తించిన ఫలమేమి ? మిగుల ధ ధీరుఁడనై కా
వించి కలిక దిశల న్నిం
డించెద రణశూరవినుత ధ నిర్మలయశముక. 39

మ॥ అటుకాదేని సమస్తశూరజనమా ధ న్యస్వర్గసౌఖ్యంబులు
త్కటమోదంబునఁబొందువాఁడననివఁకాఁగింపనాలించివి
స్ఫుటశౌర్యాంచితయుష్మదీయవచనంబుల్ సత్యముల్ కానియొ
క్కటి నాలింపుమటంచుజంబుకముపఁకలంబూ నెనీవైఖరిక.

సీ॥ భవదీయవచనంబు ♦ లవని శూరశ్లాఘు
 నీయంబులైన నే ♦ దో యుపాయ
 మును విచారించి వై ♦ రినిదాకి సాధింప
 నొండె వెంటదొలంగ ♦ నొండెమేలు
 సాహసంపడి మహా ♦ సంగ్రామమరణంబు
 శ్రేయంబటంచు వై ♦ రికులమంటి
 ప్రాణంబుదొరగుట ♦ పాడిగాదనుమాటఁ
 బాటించిపిదప నా ♦ పగఱతరము

గీ॥ నెఱిగి విజయంబుదా నిశ్చ ♦ యించి పోర
 భయము విడనాడి మార్కొన ♦ వలయు దీని
 కెప్పుడు విపరీతమగునప్పు ♦ డెందుఁగాని
 తప్పుదు పరాభవము శచీ ♦ ధవునికైన.

41

— టి ట్టి భ ము క థ —

గీ॥ తొల్లియవివేకమున సము ♦ ద్రుఁడొక టిట్టి
 భంబు నెదిరి పరాభవిం ♦ పంగఁబూని
 తాఁబరాభూతుడయ్యె న ♦ ద్దానిఁబూర్ణ
 ముగ వచించెద వినుము స ♦ మ్మోదమలర.

42

సీ॥ జలధితీరంబునఁ ♦ గలయొక్క తరువుపై
 తీతువొక్కఁడుగూడు ♦ దీర్చికట్టి
 కొనియాత్మసుందరిం ♦ గూడి కాపురముండె
 గడువనిట్టులఁ గొంత ♦ కాలమునకుఁ

దనకాంత గర్భంబుఁ ♦ దాల్చుటంగంచి నీ
 యిష్టంబు వేడు మే ♦ నెట్టిదైనఁ
 గూర్తునావుడు నాశ ♦ కంతాంగనామణి
 చెలువునింగంచి యి ♦ ట్టుల వచించె

గీ॥ మదభిమత మ్మెండు గలదు చె ♦ పెద్ద వినుండు
 పర్వదినములలో సరి ♦ తృతిమహోగ్ర
 తుంగభంగములు చెలంగ ♦ నింగిముట్టి
 హెచ్చి యచ్చెరువుగఁబొంగి ♦ వచ్చుగాదె? 43.

మ॥ మనయావాసము చెంగటం గలుగుటకు ♦ త్నాజంబుపై
 నుండు నం
 డనికాయంబులు నీటిపాలగునుకా♦నకమందిరంబొందుచూ
 డనగుకొ మిరికనాలసింపకుడి వెంటకు సూతికాలంబుడా
 సినవేళకొ వెసనన్యదేశగతియుకొ ♦ శ్రేయంబుగాదేయెడక.

చ॥ అనవిని దానిమాటలకు ♦ నౌవిహగంబుహాసించితమ్మిగుం
 పునకరుణండుఁగల్వలకుఁ♦బూర్ణ శశాంకుఁడుఁ జాతకవ్రజం
 బునకుఘనుండు నెట్లుటలఁ ♦ బుల్లులకుకొ ఖగరాజురాజుకా
 వున నీక నీజడాశయుఁడుఁ ♦ బోనె? యెదురొని యస్మ
 దాదులకొ. 45

గీ॥ ఏల యీలీల నాతరం ♦ బెఱుంగలేక
 లేనిపోనివిచారంబు ♦ మానసమునఁ
 జేర్చెదవుగాన ధైర్యంబు ♦ చే వసింపు
 మనఁగ టిట్టిభియిల్లని ♦ యానతిచ్చె.

ఉ॥ ఎట్టిజనుండు రాగలుగు ♦ నెగ్గునణచెనుసాధనంబుఁ జూ
పట్టినమీదటఁ వెఱపుఁ ♦ బాసివసించిన మేలుగాని తాఁ
బట్టినపట్టు వీడకీటు ♦ పాలనుఁడై నటియింప విజ్ఞులే
పట్టిన గర్వియాతఁడనిఁపలుకఁచుఁ దిట్టరె? మాటలేటికిఁ.

గీ॥ హితము విననట్టి బాలిశుఁ ♦ జెప్పుఁగోల
విడిచిపడినట్టి కమఠంబు ♦ విధిధరితిఁ
గాలధర్మంబునొందు నా ♦ కథముఁగంబు
దనరసాకల్యముగఁ జెప్పె ♦ దను వినుండు. 43

—, తా బే లు క థ —

చ॥ జగతివెలుంగుచుఁ భువన ♦ సారసరోవరమొక్కడుండె నె
ప్పగిది నెసంగునది బహు ♦ పక్షికదంబ విహారయోగ్యమై
సొగసులమీఱుపద్మములఁశుద్ధమరందచరద్భ్రమాళినా
దగరిమశాలియై విబుధ ♦ తామరసాక్షిజలక్రియాహ్లాదమై.

సీ॥ అందుఁగంబుగ్రీవ ♦ మను కూర్మము వికట
సంకటంబులను హం ♦ సములతోడి
చెలిమితోవర్తించు ♦ నిలఁగొన్నిరోజుల
కటవానలేమిఁ బ ♦ ద్వాకరాంబు
పూరంబివ్వరఁబాఱు ♦ నారాజహంసంబు
లన్యదేశంబున ♦ కరుగఁదలఁచి
కూర్మంబుచెంతకుఁ ♦ గూర్మితో నరుదెంచి
తమయిచ్చగలుగు న ♦ ర్థంబు నుడివి

శీ॥ కడకు నీనువియోగదుః ♦ ఖంబుమీలు
చుండె మేమేమిసేయుదు ♦ ముల్లనుందు
మఱువకుండుము సఖ్యంబు ♦ నరిగివత్తు
మనవుడాకచ్చపంబిట్టు ♦ లనియె వగచి. 50

శీ॥ ఇంతకాలంబు మనమీ వ ♦ నాంతరమునఁ
బరగుచుంటిమి చెల్మిసో ♦ దరులభాతి
దీనికొక్కదొసఁగు కల ♦ నేని పొసఁగు
ననితలంచి యెఱుంగ నా ♦ మనమునందు. 51

శా॥ మీతో నీయెడఁగూడి పక్షములబద్ధిల్కిరా విపత్తుండనే
రీతికవచ్చెద? గాన నెట్లయినఁగూర్చింబూనినన్ను వడిక
మీతోఁగై కొనిపొందునామిగులఁదాల్కిలోనయోచించినీ
గీతో క్రిన్వినిసాహసంబునకు నుం ♦ కింపక మనంబొప్పునే?

చ॥ ఎటులగునో యెఱుంగఁగ ♦ నీ నెలవున్విడనాడి నీవు వ
చ్చుట సరికాదటంచునవిచొప్పుడఁజెప్పినఁ గచ్చపంబు మి
క్కుటముగఁ గక్కసింఁచె దుద ♦ కుకవిహగంబులుదానిఁ
గాంచి నీ
యటమటదీట నొక్క వెర♦వారయగల్గెతిమాలకింపుమి.

శీ॥ యష్టినొకదానిఁగొని దాని ♦ యగ్రతలము
లేముచెఱియొక ప్రక్కన ♦ నెలమిపట్టి
కొనిపఱుతుమీవు తన్మధ్య ♦ మును గ్రహించి
వీడకుండుదువేని మా ♦ వెంటరమ్ము. 54

చ॥ అనవుడు వల్లెయంచునది ♦ యావిహగంబులు తెచ్చినట్టియ
ప్తినిఁగొని వ్రేలఁజంచువుల ♦ చే నవినింగితదంచలంబులం
గొనిచేనుచుండ దానిఁగని ♦ కూరిమితో నొకపట్టణంబులో
ని నరులు పల్కునట్టి నుడి ♦ నిక్వణముల్ చెవిసోకినన్ వెనన్.

గీ॥ కూర్మ మీధ్వనివచ్చుట ♦ కుఁ గతమెద్ది
యనుచు నాఖేచరంబుల ♦ నడుగనోరి
పట్టువదలి భువింబడి ♦ పలలలుబ్ధు
లగు జనులచే హతంబయ్యె ♦ వగపుఁగాంచి. 56

ఉ॥ కానవివేకవంతుఁడెటఁ♦గాని యుపాయముఁబూనికార్యసం
ధానచఱుండునై మెలఁగి♦నన్ శుభముల్గుమకూడుఁగానిస్వ
ప్థానముఁబాయకే యెడల♦దై వపరుండయియుండఁగూడద
వానికిఁ గీడుతప్పదని ♦ పల్కుబుధోక్తుల నాలకింపవా ?

—♦ చే ప ల క థ ♦—

వ॥ ఈ యర్థంబు తేటఁబడ నీకొక్కకథావిశేషంబు చెప్పెద
నాకర్ణింపుము, తొల్లి యొక్కజలాశయంబున ననాగత
విధాతయుఁ, బ్రత్యుత్పన్నమతియు, యదభిష్యంబునని
మూడు మత్స్యంబులు సంగాతంబునంజేసి వర్తించుచుండె.
అందనాగతవిధాత, ప్రత్యుత్పన్నమతియదభిష్యంబులం
జూచి యిట్లనియె. 58

సీ॥ ఈవత్సరంబున ♦ నింతవఱకువాన

లేదయ్యెనెట నింక ♦ మీదనైనఁ

గురియునాసయొకింత ♦ కూరదు కాలంబు

ప్రతికూలముగఁదోచె ♦ వారిజాక

రమునందుఁ గలుగు నీ ♦ రంబు లెండకమున్నఁ

దెలివితోఁ జరియింప ♦ వలయులేక

మసలిన మోసంబు ♦ పొసఁగుఁగావున నిచ్చ

టికిఁ గొంతదవ్వన ♦ డెండమునకు

గీ. నతిముదంబిడెడు ధ్రువోద ♦ మనుహ్రదంబు

కలదు; మనకిచ్చటికి నీటి ♦ కాల్య యచటి

నుండి విడువకవచ్చుచు ♦ నుండునదియు

వెనుకమూయఁగఁ దోయంబు ♦ వెనుకఁదీయు.

59

ఉ॥ కావుననేటిరాత్రి నల ♦ కాలువలోఁబడి యాహ్రదంబు నిం

కేవిధి నైనఁజేరి మన ♦ మీవగఁబాపికొనన్వలె మహా

ధీవరులింతకున్నునుపు ♦ తేఱువతోఁ జేనుదెంచి యింక నీ

జీవనముల్లనుంగొని “యి ♦ నీ” పదిరోజులకింకఁబాటెడిక.

ఉ॥ అప్పటికేగుదెంతమని ♦ యందరుజోలరులాడికొంచు వా

రప్పటికప్పుడుంజెనిరి ♦ యావచనంబుల నాలకించుచు

న్నప్పటినుండి నాదుహృదఁ♦యంబుడికిల్ల నుపద్రవంబురాఁ

దెప్పిటుదారిఁజూచెదరు ♦ ధీనిధులేయెడనంచుఁ బల్కినఁ.

క౦॥ మనముననానందించుచు

విని ప్రత్యుత్పన్న మతి వి ♦ వేకియుతుడు నా
ననె దీనికింతయేటికి
ననరంతగవచ్చినప్పు ♦ డరయుదమనుచున్.

62

గీ॥ యద్భవిష్యంబు తా మాట ♦ లాడకుండె

నంతట ననాగతవిధాత ♦ యాజలాశ
యము వెడలిపోయి యొయ్యెనా ♦ యర్థరాత్రి
దగునుపాయంబుతో ధ్రువో ♦ దంబుఁజేరె॥

63

చ॥ ఇకనిటసంతకంతకగు ♦ నెండలమెండున నెండ నీరు మై
నికులు రయంబునన్వెడలి ♦ నెట్టనమావులు గట్టిమీనబం
ధకములు గజ్జలెత్తెలలు ♦ నాదగుసాధనముల్గ్రహించి వే
డుకలఁజెలంగి చేపలబ ♦ టుత్వముమీఱఁగఁ బట్టి
యాడ్చుచున్. 64

చ॥ స్తిమితముతోడగట్టినకుఁ ♦ జేర్చుచునుండగనందు యద్భవి
ష్యము కడుమిట్టిమిట్టిపడఁ ♦ జేంపిరి; రెండవచేప నీటిపై
సమసినయట్లుతేలగిల ♦ జోలదులంతటఁజూచి నీళ్ళు తీ
రమునకుఁజిమ్మి మీననికఁరంబులగైకొని గట్టుఁజేరుడున్.

గీ॥ అద్ది తామెల్లఁగాఁబోయి ♦ యాజలంబుఁ
దూఱి తప్పించుకొని బారిఁ ♦ తొలఁగిచనియెఁ
గాన మతిమంతుఁడేయెడఁ ♦ గాని కీడు
గనడు నావిని టిట్టిధ ♦ మనియెనిట్లు.

66

క॥ ఇందలకై డెందంబునఁ

గొందలమౌదుకుము పనులు ♦ గూడినవేళక

డిందపడకేమగంటిమిఁ

బొందుపడంజేసి యశముఁ ♦ బొందెదఁగనుమి.

67

చ॥ అనవుడునాపులుంగుచెలి ♦ యంతటభర్తకుమారుపల్ల-గా

మనమున భీతినూరుకొనె♦మార్పులు లేకది కొన్ని నాళ్ల కం

దునఁ బ్రసవించినం గినిసి ♦ తోయవిభండల పక్కి-పంతముం

గనవలెనుచుఁబొంగితమ♦కంబునఁగై కొనియెం దదండముల్.

ఉ॥ పిమ్మటనాపులుంగుచెలి♦పెన్నిటిఁగల్గొని తొల్లి నాడు వా

క్యమ్ములు త్రోసిపుచ్చి వినఁరైతి రిఁకేమిఫలంబటంచు బా

ష్పమ్ములుకాల్వలోయనఁగ♦జోరుచునుండగనంగలార్చినక

నెమ్మది లేకటిట్టిభము ♦ నెమ్మిసతిక బుజగించి మీదటక.

చ॥ పులుగులగుంపుఁగూర్చికొని ♦ పొంగుసముద్రునిపాటు

వానితోఁ

తెలియఁగఁబల్కి వారిధులఁ♦దెంపరియై యొకసారిపుక్కి-టం

గలయఁగఁబట్టజేలిన జ ♦ గన్నుతళురూఁడుఁబన్న గాశనుం

డిల మనకుంబ్రభుండనుచు♦నీజడరూపుఁడెఱుంగ డేయెడక.

ఉ॥ కావునవానికింక మన ♦ కష్టవిధంబెఱిఁగింపకున్న నీ

జీవననాయకుండుపుడుఁ♦జేవఁదొఱంగడు తాల్మి దా నహం

భావముమానఁడిప్పనికిఁ♦బంశమెయంచునరాదు సోయి యా

దేవనుతుక ఖగేశు వినుఁతించిన మేలుఘటించునాతఁడుక.

చ॥ అనితమితోనొడంబజేచి యావిహంగంబులు దానుభక్తితో
 వినుతులొనర్పనాతడట యేగమునంగనిపించి మీ మనం
 బునంగలదోహదంబులను బొందుడొసంగెదనాఖగంబులం
 బునిధియొనర్చినట్టి విధి యిది పోలవచించిన నాతడలకతోడ.

గీ॥ జలనిధింగాంచి తనమహా యాసనమున
 నండములనెల్ల దెప్పించి యావిహంగ
 ములకు నిప్పించి మాజనం బులకు నింక
 నెగ్గుదలఁపకుమదిసికు లగ్గుగాదు.

73

గీ॥ అనుచుశాసించి యావిహంగ గాధినాథుఁ
 డచట నంతర్విత్తుండయ్యె నంత టిట్టి
 భంబు తమవారితో నిశాం తంబుఁజేరి
 సతికి నండంబులంజూపి సౌఖ్యమొందె.

74

ఉ॥ నావినిసంతసించుచు మ నంబున నక్కలతేనిఁగాంచి సం
 జీవకుఁడిల్లనెన్ ధరణి జీవులకేయెడనైన డాగినం
 జోవులభింపకుండునె వి చారమదేటికి పుట్టిగిట్టుమ
 ర్త్యావళి నెందఱంగనమయూరె? హాహాళిఁజెందనాయమే.

ఉ॥ మిత్తనిబట్టిగెల్వంగల మేటియొకండుగలాడె? దానిచే
 హత్తుకొనంగ దుష్టయశఁమందుటఁగానిమఱొందుగాదు నా
 చిత్తముప్రాణహానికిని సిద్ధమెకాని సుమానహానికే
 యెత్తుననోర్వఁజాలదిది యంతయు నిక్కముమాట లేటికిన్.

ఉ॥ కాపున నేనుయుద్ధమున ♦ కై చేనుదెంతునటంచు తేనితో
 నీవువచింపుమిక నిట ♦ నిల్వకపోమ్మన వంచకంబు సం
 జీవకునాజ్ఞ వేగమునఁ సింహముచెంతకుఁబోయి వానితోఁ
 దావచియించెసర్వము యథావిధిఁబూసలఁగ్రుచ్చినట్టలన్.

ఉ॥ కక్షవహించి గోవిభునిఁ ♦ గాలునివీటికిఁ బంపఁబూని హ
 ర్యక్షమవార్యకోపమున ♦ నార్పుచునుండఁగఁగోవిభుండుప్ర
 త్యక్షముగా రణంబునకుఁ ♦ దావెసరానట రెంటికిన్ సహ
 స్రాక్షునికైనఁ జూడఁదగ ♦ నట్టిమహారణమయ్యెనంతటన్.

వ॥ అట్టియెడఁ గరటకుండు దమనకుంఁగాంచి దమనకా ! భవ
 దీయమంత్రశ్రవణఫలంబు మెకంబులయెకిమీ డనుభవిం
 చెడు. కంటివే; కార్యాకార్యవిచక్షణంబులే కిట్లాచరించుట
 న్యాయంబగునె? లోకంబునం గొందఱు విజ్ఞలమని తామ
 కృత్యాకృత్యంబుల నిర్ణయింతురు. వై పరీత్యంబున దైవాను
 కూల్యంబు పొసంగదని వక్కాణింతురు గాని తమ యవి
 వేకంబని విచారింపదు. అట్టిమూర్ఖులకు బుద్ధిచెప్పఁ
 బూనినవాఁడు మర్కటంబులకు బుద్ధిఁజెప్పఁదలంచిన
 సూచీముఖంబు చందంబునఁ గీడొందును. అక్కఱ వక్కా-
 ణించెద వినుము.

79

—, సూ చీ ము ఖ ము క థ —

క॥ హిమవద్భూమిధిరప్రాం

తమునన్ లలితఫలసుమ వి ♦ తానయుతార

ణ్యముగల దచ్చట వానర
సముదాయమొకండు సంత ♦ సమున వసించుకొ. 80

గీ॥ ఒక్కరోజున నాగుంపు ♦ మిక్కుటమగు
శీతబాధితమై మహా ♦ జ్యోతిరింగ
ణనికురంబముగని వహ్ని ♦ యనెడిబుద్ధి
డాసి చేలిగాచుకొనుచు నుం ♦ డంగ నచట. 81

కం॥ సూచీముఖమనువిహగము
చూచికపీద్రంబులార ! ♦ చోద్యంబగు నా
లోచింపంగ నివి మిడుగురు
లాఠీయంజూడు డచట ♦ ననలంబుండెకొ. 82

చ॥ అటకరుదెంచి కాచికొని ♦ యాచేలిపాపికొనుండనంగ మ
ర్కట మొకడందునా నుడికి ♦ గాఢతరంబగుకోపమూని నీ
వీటనిటుమాకు బోధకుడ ♦ వేయని నిక్కుచు వెక్కిరించినం
దిటఁగొని యాఖగంబుఁ గడ ♦ తేర్చె నఖంబులఁ గ్రుచ్చి
గ్రక్కునకొ. 83

చ॥ ఇలమతిమంతుఁడెంచి మతి ♦ హీనునకాడుహితంబుమేలుగాఁ
గలదె? హితప్రబోధకుని ♦ కంటె హితోక్తుల నాలకించువాఁ
డలవడ డెందునం; దనకు ♦ నన్నిటిలోనశుభంబుఁగోరి య
న్యులకునుఁ గీడుగోరు జను ♦ డొందు వినాశము మాటి
మాటికికొ. 84

—* వ ర్త కు ల క థ *—

వ॥ తొల్లి నందిగుప్తుండనువాఁడు సుదర్శనగుప్తుని వందింప
నెంచి తండ్రిని ధనంబును గోల్పోయె నక్కఱ వకాఁగిం
చెద నాలకింపుము. 85

సీ॥ భువిజనావతియను ♦ పురి సుదర్శనగుప్తుఁ
డును నందిగుప్తుండు ♦ ననెడువర్త.
కులు నిర్వ్యరేయెడఁ ♦ జెలిమినుంశిరి; వారు
ధనము సంపాదింపఁ ♦ దలఁపుగలిగి
యన్యదేశంబున ♦ కరుదెంచి కొంతకా
లము పాలిబేరంబు ♦ ల నొనరించి
యభిమతంబొనగూడ ♦ నభిజనంబునకు రా
నందిగుప్తుండు మహా ♦ నందమొంది

గీ॥ యలసుదర్శనగుప్తుని ♦ సంతఁగాంచి
మనము ధనముల నిపుడుఁ దె ♦ చ్చినవిధంబు
మఱచిపురమున వెల్లడిం ♦ పంగజనదు
మదిఁదలంపుమువిబుధ సం ♦ భాషితముల. 86

మ॥ సరఘాశ్రేణిసమార్జితాచ్ఛమధువుఁ ♦ సర్వంబుడెందంబునం
గరుణస్వీడి జనుల్గ్రహింతురుగదా ♦ కాబట్టి లోకంబునం
దరయన్ న్యాయసమార్జితంబగుధనం ♦ బన్యుల్గ్రహింపంగజూ
తురుదీనిన్ నగరంబు బాహ్యమున నెం ♦ దుంగానిదాపందగున్.

చ॥ వలసినవేళఁ దెచ్చికొన ♦ వచ్చుననంగ సుదర్శనుండు నీ
తలఁపు యథార్థమైయని♦దానిని నిర్వరు నొక్కబిందెలో
పలవెనఁబోసి యొక్క వట ♦ పాదపసన్నిధిఁబాతి మందిరం
బుల కరుదెంచిడెందముల♦పొందునవ ర్తిలుచుండిరేయెడన్.

గీ॥ కొంతకాలంబునకు నంది ♦ గుప్తుఁడొక్క
వాసరంబున నల్లగు ♦ ప్తస్థలమున
కరిగి యాబిందెత్రవ్వి తా ♦ నవహరించి
కడువెసందెచ్చి డాపటి ♦ కంబుఁజేసి.

89

మ॥ తనుపారక మఱికొంతకాలమున కా♦తండ్రికొక్కనాఁడాసుద
ర్శనగుప్తుంగని విత్తమెత్తుకొనిరా ♦ సందేహ మేమాత్రమై
నను గాన్పింపదు రమ్మటంచుఁ గొని వెంటంబోయి యా
చిహ్నముం
గనియామేదినిఁద్రవ్వినకథనమటం♦గాన్పింపదాయెనైనన్.

ఉ॥ అంతట నందిగుప్తుఁడట ♦ నచ్చెరువందుచు వానిముందటం
జింతిలు నాసుదర్శనునిఁ ♦ జేతనురంబును బాదికొంచు నీ
యంతటి మిత్రహంతకుఁడయారె? జగంబునలేడుచెల్మితో
నితకు నీవాడంబడితి ♦ వే నినులోకము లాడిపోయవే.

ఉ॥ కంటికిఁగానరాక తమ ♦ కంబున నద్దమరేయి నెప్పుడో
యొంటిగవచ్చి నీవు ధన♦మొయ్యనఁగై కొనియజ్ఞుడట్లయీ
కొంటెతనంబునం బరుల♦కొంపలఁగూల్తువె? లేక యీధనం
బంటంగ నేరికిం దెలియు♦నా? మఱిదానికిఁ గాళ్ళువచ్చెనా?

సీ॥ కానిమ్ము, రా, నిన్నుఁ ♦ బోనిచ్చెదనె ? నంది
 గుప్తుండలంతులఁ ♦ గూర్చువాడ
 టంచు నీవెంచకు ♦ మాసొమ్ము నీచేతఁ
 గ్రక్కింపకున్న నే ♦ నొక్కమేటి
 మగవాడనాయంచు ♦ జేగడంబుసేయుచు
 నాసుదర్శనగుప్తు ♦ నంటికట్టు
 పుట్టంబుఁ జేబట్టి ♦ భూనాయకుని కొల్వ
 కూటంబునకురాక ♦ కుదుటపడ వ

గీ॥ టంచులాగిన కోపంబ ♦ ణంచుకొంచు
 నాసుదర్శనగుప్తుండు ♦ నతనిజూచి
 యేలచిందులు వైచెదు ♦ తాళుమింక
 వినుము నాపల్కులంత నీ ♦ విధముఁ గనుము. 93

చ॥ వదలుమనంగఁ గోప మనివార్యముఁగా, నలనందిగుప్తుడుం
 బదిలముగానటింపఁ గల ♦ వాడవు నీవు; ధనంబుపోయి క
 ప్తదశవహించు నేనెటులఁజ్ఞైర్యముతో నివసించు? గాన ని
 య్యది సరిపోక నీనుడుల ♦ నా వినఁగావలె? సిగ్గులేదొకో.

మ॥ నినువీడందగవౌనె?రమ్మనఁగఁగానిమ్మలైయంచునుద
 ర్శనగుప్తుండట వానితో నరుగుదేరఁ నందిగుప్తుండు తా
 మనుజాధీశునిడాసి సర్వమెఱిగింపఁమిద నన్యుండు మ్రొ
 క్కినివేదించె యథార్థసంగతులఁదా ♦ భేదంబువేధింపఁగఁ.

గీ॥ అంతటం బాధివుండు ధ ♦ రాధికృతుల
నటకు రావించి యిర్వుర ♦ నప్పగించి
వీరి తగవును దీర్చుడు ♦ మీరటంచు
బలికివారి నియోగింప ♦ వారలపుడు.

96

ఉ॥ వారివివాదమెల్ల విని ♦ వాదిఁ గనుంగొని త్రవ్వివత్త మె
వ్వారలుచూచుచుండఁబ్రతి♦వాదిహరించె? దలంపసాక్షులు
న్నరుగదా? యనంగఁ గొను ♦ నా? ధన మన్యులెఱుంగ
దొంగ; యె
వ్వారలు సాక్షులుండిరని♦ వారలఁ దెచ్చెద నక్కటక్కటా.

ఉ॥ అచ్చటనొక్క మఱిగల ♦ దన్యములేదు మతేమిసేతు నే
నెచ్చటఁజొత్తునా కిప్పుడు♦ నెయ్యది దిక్కని భేద మొందుచుం
బొచ్చెములేనిమార్గమునఁ ♦ బోవుదునేని వటంబెసాక్షియై
వచ్చినమీరలెల్ల వినఁ♦ బలెక్కడుగాక యథార్థ తత్వమున్.

చ॥ అనిశపథంబొనర్పఁ గని ♦ యచ్చటివారితఁ డెట్టిపుణ్యుడో
తనరుచులేనియట్టి శప ♦ ధం బొనరింపఁగ నేరికానె? యై
ననునిదిచూడ కెప్పుగిది♦ నాయముదెల్పఁగరాదు సర్వముం
గనుఁగొనుచుండు దేవుడల♦ కల్గనిజంబులెఱుంగు నేయెడన్.

చ॥ అనుచుఁదలంపవీఁడెధన♦ మంతయుఁదెచ్చిహరించిపాపమా
తనిపయి నిందమోపి యిటు♦తానిట నెంతటిసత్యవంతుడో
ను నెడియశంబుఁబొందవలె♦ నంచుమహార్భటిసల్పుచుం డెనొ
కొఁ? నెఱయ“ఁకుటాలికినిఁ♦ గ్రొత్తడిసుద్దులు పెక్కులా”

గదా? 100

సీ॥ అనుచుఁజూపటు చెప్పి ♦ కొనుచుండ సభ్యు, లొం
 డొరుఁజూచిలోన న ♦ చెట్టువుఁజెంది
 త్మోతలంబున నిట్టి ♦ శపథ మశ్రుతచరం
 బని ముచ్చటించుచు ♦ నవ్వణిజులఁ
 గని నేడుప్రాద్దువో ♦ యెనుగదా తేపు మీ
 తగవుదీర్తుము రండు ♦ తప్పవద్దు
 నా వల్లెయని నిశాం ♦ తముల కేగిరివారు
 నందిగుప్తుండంత ♦ నాటిరేయి

గీ॥ గృహబహిర్ద్వారమును మూసి ♦ కేఠితనదు
 జనకునింబిల్చి వానితో ♦ స్వకృతమంత
 యును నివేదించి సాష్టాంగ ♦ ము నొనరించి
 ప్రాజ్ఞుఁడోయన నిట్లు చె ♦ ప్పందొడంగె. 101

గీ॥ అఖిలపురుషార్థసాధన ♦ మర్థమెపుడు
 వి త్తవంతునిలోకులు ♦ వివిధగతుల
 గౌరవింతురు కల్మష ♦ క్షుపణమునకు
 నర్థమెనిదానమనివిజ్ఞ ♦ లండ్రుగాదె. 102

ఉ॥ కావునఁజేతివి త్తమును ♦ గావజనుండు నుపాయవంతుడుం
 గావలెఁగాని మూర్ఖుఁడనఁ ♦ గాఁజరియింపఁగరాదు జాగులే
 కీవటకేగి సూర్యుఁ డుద ♦ యింపకమున్నె తదంతరంబునకొ
 నూవెయణంగి యుండవలె ♦ జూడుము వి త్తము దక్కు
 మార్గముక

గీ॥ అరయ తేపటిదినము ధ ♦ రాధాధిక్యతులు
వచ్చి వృక్షంబు నడిగిన ♦ వదలి వెఱపు
నిచటిధనమా సుదర్శనుఁ ♦ డెత్తికొనియె
ననుచు ధైర్యంబుతోఁ బలుక ♦ మయ్య తండ్రి ! 104

గీ॥ ఇంతమాత్రంబుఁ జెప్పితి ♦ వేని జయముఁ
గాంచుమనపక్ష మనఁగ నా ♦ లించితండ్రి
కీలుతలపోయితటి వచ్చు ♦ కీడుగూడఁ
జంతసేయంగవలెనంచుఁ ♦ జెలిమినుడివి. 105

వ॥ ఇట్టి విచారంబు లేనిచో శాబకంబుల రక్షింపంబోయి
కోలుపోయిన బకంబుచేందంబగు. అక్కఱ వక్కాణించెన
నాకర్ణింపుము.

—♦ కొంకథ —

క॥ బకనింబమహీజముపై
బకమిథునంబుండెఁ బిదప ♦ బహుదినములకా
బకముచెలి గర్భవతియై
యొకకొమ్మం గూడువెట్టి ♦ యుత్సాహమునకా. 107

గీ॥ అండములువెట్టి పిల్లలౌ ♦ నట్లొనర్చి
పెంచుచు నొకప్పుడది తన ♦ పెనిమిటిఁగని
మున్నిచటి పక్షిశాబక ♦ ములను క్రింది
పుట్టలోఁ బాముభక్షించి ♦ పోవుచుండ. 108

గీ॥ దానిబాధలుపడలేక ♦ తరువుమీది
పులుగులొక్కటియై లేచి ♦ పోయినవట
వింటిరావంత; దీనిని ♦ విన్నదాది
నుండి నాచి త్రమెఱియుచు ♦ నుండెమిగుల! 109

చ॥ ఎఱుంగకదీనిఁజేరితిమి ♦ యీపసికందుల కొక్కకీడురాఁ
దఱియంగలార మేయనుచుఁ♦దావచియించుచుఁగంటనీరిడఁ
వెఱపువహించిజాయఁగని ♦ వెంగల్వికై వడిఁదాబకోటమే
తెఱఁగునుదోపకుండుట మ♦దింగడుఁజింతిలికొంతసేపటఁ.

ఉ॥ ఊరకనీవిదేటికెద ♦ నుమ్మలికంబువహింతువిట్లు సే
కూరినబారికిఁ వెఱపుఁ ♦ గూరక వైరివధించుకీలు నే
నారసినాడనిక విను ♦ మచ్చట ముంగివసించునట్టియా
యారమునుండి పుట్టవర ♦ కీయెడఁజేవలవై చియుంచెదఁ.

చ॥ అటులఘటించినఁమనకు♦నన్నియుసేకురునంచుఁబల్కి యం
తటఁ గమలాకరంబునకుఁ♦దాఁజేని చేపలఁదెచ్చివేయ మి
క్కుటమగు వేడ్క-ముంగియట♦కుంజేని మాలభుజించి
పుట్టచెం
గటి కరుగెంచిచేంపిభుజ♦గంబు భుజించెను కొంగపిల్లలఁ.

చ॥ కాన నొకండుసేయఁజేనఁ ♦ గా మఱియొండగునంచుఁ
బల్కి-నఁ
దానికినందిగుప్తుడటఁ ♦ దండ్రుఁగనుంగొనిలోన సందియం
బూనక నేను చెప్పినటు♦లుండిన భద్రముగూడు నాపుడుఁ
సూనునిమాటకొప్పుకొనె♦సూ, తుదకుఁజనకుండుగూరిమిఁ.

ఉ॥ అంతట నాతడు జనకుఁ నానిశించాఁగొనిపోయి మ్రానిగఁ
 రాభంతరమందునుంచి నిలఁయంబునకుం జేనుదెంచితక్కురే
 యంతయుఁ బుచ్చిరేపకడఁ న్యాయవిధిజ్ఞులచెంత కేగుడున్
 వంతదొఱంగియంతఁ బ్రతివాదియు నచ్చటికేగుదెంచెడిన్.

ఉ॥ వచ్చినవారిఁ దోడుకొని ఁ వారలు వెల్వడి మఱ్ఱిజేరి లో
 నచ్చికమూని పాదపమ ! ఁ నాటిదినంబున వీరలిచ్చటం
 గ్రొచ్చిధరితి విత్తమునుఁగుప్తమొనర్చి యదెట్లుమీదటం
 దెచ్చిరి?సాక్షివౌటనికఁదెల్పుమఃసిప్రయథార్థమంతయున్.

చ॥ అననిటఁబాతినట్టి ధన ఁ మంతయు నొక్కదినంబునన్ సుద
 ర్శనుడిట కొక్కరుండె నిశి ఁ జీంకకవచ్చివెసన్ హరించిపో
 యెననెడినాదమొండల మఁహీరుహమధ్యతలంబునుండి వ
 చ్చిననటనున్న వారలలఁచిత్రపటంబులమాడ్కినుండఁగన్

ఉ॥ అంతట నాసుదర్శనుఁడు ఁ నారసివారలఁజూచి యిద్ది దృ
 ష్టాంతమటంచునెంచకుడిసాలమదెక్కడ?సాక్ష్యమేడ?యీ
 యంతరమీరలాజ్ఞ యిడి ఁ నంతనె తెల్పెదనంచువేడి తా
 నంతటవృక్ష మెక్కివిటఁ పాంతరముల్పరికించి యొక్కటన్

చ॥ గుహవలె భీకరంబయినఁ కోటరముంగనితోనఁ దూఱఁగా
 దహతహలాడియప్పడొకఁతంత్రమునారసియెండుగాదెమ
 దు హరిదలంచిసందెడిడితోడనెయింగల మంటఁజేయఁగా
 దహనశిఖావితానపరి ఁ తప్తతనుండయిపోన వృద్ధుఁడున్.

ఉ॥ బెగ్గిలివేడికోప కొకఁ పెట్టునఁగూయుచుఁ బైకిఁదూకి లె
 మొగ్గిధరితివారలకుఁ మ్రొక్కి-మహాత్మకులార! మిమ్ములఁ

సిగ్గుజూడనాకు; నికర ♦ జేరెదనాకము; నందిగుప్తుఁ డి
ట్లగికి నన్నొసంగె వినుఁ ♦ డాతనితండ్రినటంచు నయ్యెడక.

గీ॥ అనువులనువీడె బిదప ధ ♦ రాధికారు
లాసుదర్శనగుప్తున ♦ కా ధనంబు
నెల్లదెప్పించి యిప్పించి ♦ హితముఁదెల్పి
గొఱతవేయించిరా నంది ♦ గుప్తునపుడు.

120

వ॥ అని వక్కాణించి కరటకుండు వెండియు నిట్లనియె. మొదట
విచారంబుదొఱిగి నీవచనంబుల నంగీకరించితిఁ గాని
యిది యకార్యంబని తలఁపనైతి. సంజీవకుండెన్నఁడైన
మన కపకారంబు గావించినవాఁడు కాడె? అట్టివానికిఁ
గవ్వంబుఁ గల్పించితివి. పాపాత్ముండనై యిందులకు నేనును
నీకు సహాయుండనైతి. ఇది మనకు లగ్గుగాదు. పరుల
వంచింపనెంచిన వంచకుండు తానె వంచితుండగు. ఇందు
లకు నీకొక్క కథ వక్కాణించెద నాకర్ణింపుము. 121

— ♦ ధ న గు ప్తు ని క థ —

సీ॥ ధరణిలోన నజస్తు ♦ దంబు నాపురి నిండ్ర
పాలితుండను వణి ♦ గ్వరుఁడుకలఁడు
అతనికి ధనగుప్తు ♦ డను మిత్రుఁడొకడుండె
నిండ్రపాలితుఁడు దా ♦ నింటనున్న
యఱువడిపుట్ల లో ♦ హము కూలివాండ్రచే
నెత్తించికొని యాప్త ♦ హితునికడకు

వరుదెంచి యన్న యు ♦ న్నట్లుండి యిప్పుడు
బరదేశమునకుఁ బో ♦ వలసివచ్చెఁ

గీ॥ బయనమది తేవె దీనిని ♦ భద్రపఱిచి
యెంచికన్గొని నీయొద్ద ♦ నుంచుకొనుము
వెలనిఁక నెఱుంగుదువుగదా ♦ విక్రయింపు
మప్పటికి వడ్డితో లాభ ♦ మమరు నేని॥ 122

చ॥ పరులవిభాసనీవడితి ♦ వాడుకచొప్పునఁ బుచ్చుకొమ్ము నీ
సరకువిధంబునంగనుము ♦ చౌకగనమ్మకుమాగిహొదటన్
మఱియొక నాటికమ్ముదము♦మాటలవెంబడిఁబ్రాద్దువోయెనీ
సరకురయంబునంగొనుము ♦ జోగొనరింపకుమంచుఁ
బల్కి-నన్. 123

ఉ॥ అతఁడు నేనునీకిపుడు♦నన్యఁడనా ? మఱినాడుసామ్ముగాఁ
జూతును నీదుసామ్మెపుడుఁ ♦ జూడమఱొండుగ
నమ్ముమంచుఁ దాఁ
జేతులనప్పగించుకొనె ♦ స్నేహముతో నపుడింద్రపాలితుం
డీతఱిసీకునావలన ♦ నింతశ్రమంబొనఁగూడఁ బోయెదన్.

చ॥ అనుచువచించిమిత్రుఁడగు ♦ నాధనగుప్తుననుజ్ఞ వాని వీ
ఁగొనిచేనిమందిరంబునకుఁ♦గొంచకయామఱునాడులేచికూ
ర్చిన విషయాంతరంబునకు ♦ శీఘ్రమెపోయి స్వకార్యమంత
యుం
బనుపడునట్లుకూర్చుకొని♦వచ్చిముదంబునఁగొన్ని నాళ్లకున్.

సీ॥ అవ్వ ర్తకునిజాడ ♦ సరుదెంచి యాతఁ డ
 డభ్యుత్థానమొనరించి ♦ యుచితసరణిఁ
 గుశలంబునారసి ♦ కూర్మితోఁబయనంపు
 వృత్తాంతమడుగఁగా ♦ వించి కొంత
 తడవునల్లాపంబుఁ; ♦ దదనురూపంబుగా
 సతనివాణిజ్యంబు ♦ నందుగలుగు
 మంచిచెడ్డల విచా ♦ రించి లోహము కొంత
 వెలహెచ్చెననివింటి ♦ వీటనిపుడుఁ

గీ॥ నల్ల మనలోహమేమయ్యె ♦ ననఁగనతఁడు
 వదనమందలి దీనభా ♦ వంబుదోప
 నాదులోహంబు కొంచెముం ♦ డంగ దాని
 తోఁ గలిపి నీదులోహంబు ♦ త్రోసిగదికి. 126

చ॥ తలుపులుమూసిమీదనొకతాళమువై చితిఁ;గొంతమందికా
 వలెనని నిన్నరానిటకు ♦ వాకిలితాళముఁదీసిచూడ లో
 పల నిసుమంతమైనఁ గను ♦ పట్టదులోహము; దీనినెట్టులం
 దెలుపుదునీకటంచు వెనుదీయుచునుంటిని లోనఁజింతలక.

గీ॥ నేను నాసొమ్ముపోయిన ♦ దానికెంత
 మాత్రమైననుఁ జింతింప ♦ మిత్రుఁడుంచి
 నట్టి సరకాతఁడిటకు రా ♦ నయ్య నీదు
 సొమ్ముఁగొనుమిదిగో యటం ♦ చు నననైతి. 128

చ॥ అని మదికేమిదోపకిటు ♦ లారయుచుంటిని దీనివిన్నచో
 జనములుమెత్తురా ? తగు వి ♦ చారణసేయఁగ మా
 గృహంబునక

- మునుపటిరీతిగాదిపుడు ♦ మూషికబాధలు పెచ్చరిల్ల దే
నినిఁ బ్రదుకంగసీయవని♦నిక్కముగామనలోహమంతయున్.
- ఉ॥ పొంగుననోటఁగొట్టుకొని♦పోయెనటంచేని నిశ్చయించి యీ
సంగతిసీకుఁజెప్ప మది ♦ జంకితి నావిని యింద్రపాలితుం
డంగదలోనణించికొని ♦ యాతనిమోసమెఱింగి యీతఁ డి
బ్బంగిధనంబుఁగై కొను ను♦పాయముబన్నినవాఁడుగావునన్.
- ఉ॥ ఈతని మాటుమోసమొన ♦ రించినఁగాని ధనంబురాదు సం
గాతము వీడరాదనుచు ♦ గాఢముగాఁదలపోసి మిత్రమా !
నీతలఁపేనెఱుంగనె ? గణించిన దై వముచేసినట్టి యీ
సేతకు నేమిచేయుదుము ♦ చింతిలనేటికిఁ? బోయివచ్చెదన్.

కం॥ అనిచెప్పి సెలవుఁగై కొని

తనయింటికిఁబోయి యదిమొ ♦ దలుకొని నేస్తం

బునఁదిరుగుచు నా ధనగు

పుని యింటికి దినదినమునఁ ♦ బోవుచునుండెన్. 132

- ఉ॥ అంతటనొక్కనా డతఁడు ♦ నాధనగుపునితోడ లోకవృ
త్తాంతములొడునట్టి సమ ♦ యంబున వీధినొకండు లేగుపం
డ్లంతికమందునమ్మురవ ♦ మాతని పుత్త్రకుఁడాలకించి తా
నెంతయుఁ దండ్రీ పండ్లుకొని♦ యిమ్మని యేడ్చుచుఱొచ్చు
వెట్టినన్. 133

గీ॥ ఇంద్రపాలితుఁ డాబిడ్డ ♦ నెత్తితండ్రి

గా, వరాలుగా, బంగారు ♦ గా ఫలంబు

లిపుడు కొనితెచ్చి యిచ్చెడ ♦ నేడువకుము

రమ్మని ఫలంబు లధికదూ ♦ రంబువోవ.

గీ॥ వెంబడించు నెపంబున ♦ వెంటనపుడు
తీసికొనిపోయి యొకచోట ♦ దెలియకుండ
దాచి యాననమున మహా ♦ దైన్యభావ
ముట్టిపడుచుండ నరుదెంచె ♦ నోటలేక.

135

ఉ॥ వచ్చినయింద్రపాలితుని ♦ వాడుగనుంగొని బిడ్డఁజేడినా
బుచ్చికుమారుదింపి ఫలముల్గొనుచుండఁగ నింతలోనఁ బా
టచ్చరుఁడోయనంగనొకటక్కరి గృధ్రమువచ్చిబాలునిన్
ముచ్చిరుచుండఁదన్నుకొనిపోయెనటంచువచించెనయ్యెడన్.

చ॥ అనధనగుపుణ్డొక్కమొగి ♦ హస్తముతోనురమప్పలించుకొం
చు నిటులనీవు పాపమనిచూడక యింతటి ఘోరహత్యకుం
బనుపడినాడవా? కినిసి ♦ బాలునిమోమునుఁజూచి వానిగొం
తునులిమివై వడెందమునఁదోచినదా? మఱిచేతులాడెనా?

గీ॥ ఓరిచండాలుడా ! ద్రోహి ! ♦ యోరిపాపి !
నికముగాగద్ద బిడ్డ ద ♦ న్నుకొనిపోవు
నా ? వినినవార లీమాట ♦ నవ్విపోరె ?
యనుచు నేడ్చుచు మరల ని ♦ ట్లనియె కినిసి.

138

ఉ॥ ఎంచకుమీపు సొమ్ము లభియించినదంచు; మదించి; దానిగ్గ
క్రించెదనింకఁ జూడుమని ♦ కేకలువై చుచు లేచిపోయి శో
కించుచు న్యాయవాదులకుఁ భేదవిధంబును విన్నవింపఁదాఁ
గొంచుచు నింద్రపాలితునిఁగూరిచివారలు పిల్చివానినిన్.

ఉ॥ ఆతనినుండి యావిధము ♦ సంతయునాదట నాలకించి యశా
రా! తిలకింప నీవచన ♦ మశ్రుతదృష్టచరంబునాఁగ నే

నీతనియింటనే స్తమున ♦ నేర్పడ నర్పదిపుట్లలోహసం
ఘాతమునుంచిపోతి నెలు ♦ కల్దినిపోయిన వంటదానినికా.

గీ॥ బుడుత గద్దతన్నుకొని పో ♦ వుటదివిత
యా? యనఁగవిని వారు ♦ లోహంబుఁబిల్ల
వాని నయ్యెడఁ దెప్పించి ♦ వారికొసఁగి
కొఱతవేయించిరా ధన ♦ గుప్తునచట. 141

వ॥ అనిచెప్పి కరటకుం డనేకవిధంబుల దమనకు నుపాలంభించు
నవసరంబున మృగనాయకుండు కేసరంబులునిక- మూ రీ
భవించినమృత్యువోయన నవా ర్యకోపాసలజ్వాలామాలి
కాదుర్నిరీక్ష్యుండగుచుఁ జేనుదెంచి. 142

ఉ॥ అంబుదనిక్వణంబువలె ♦ నార్పుచునావృష భేంద్రుఁబట్టినే
లంబడఁద్రోచి చంగున గ ♦ లంబురదావళినొత్తివట్టిర
క్తంబునుద్రావి యావృషభ ♦ కాంతునికాలునివీటికంపి గే
హంబునకేగుదెంచి మదియందనుతాపముపెచ్చరిల్లఁగకా.

గీ॥ వగలఁగూరుచుఁ జెంతకు ♦ వచ్చినట్టి
కరటకదమనకులఁ గాంచి ♦ కలఁతఁజెంది
యెంతఘోరం బొనర్చితి? ♦ నిట్టినాకు
రాజనామంబదేల? భా ♦ రంబుగాదె? 144

గీ॥ భరణరక్షణములఁజేసి ♦ ప్రకృతిరంజ
నంబుగావించువాని క ♦ ర్హంబుగాని
యస్మదాదులకవని రా ♦ జాహ్వాయంబు
కాల్పనా? దూరమెంచని ♦ ఖలుఁడనైతి. 145

సీ॥ కొపించి సంజీవ ♦ కునిఁ జేంపికొంటిని
 విషవృక్ష మేనిఁదాఁ ♦ బెంచి నటుకఁ
 దగునె? యిల్లొనరింపఁ ♦ దక్కినలెంక కూ
 టువకాయువుదొరంగు ♦ నవలభూప
 తికిఁగల్గు దొసఁగు; సం ♦ దియము లేదీధాత్రిఁ
 బ్రదికినన్నాళ్ళు దు ♦ ర్యశముఁదెచ్చి
 కొంటిఁగావె యటంచు ♦ గోడుచేఁ గ్రిండుచూ
 చుచునుండ దమనకుం ♦ దుచితసరణి

సీ॥ దాయఁబరిమార్చి మీరలీ ♦ చేయఁజింతఁ
 బడఁదగునె? కేరి రాజ్యలో ♦ భంబువలనఁ
 గాని గర్వంబుచేఁగాని ♦ కడకుఁజేని
 పదముఁగోరెడి దుష్టుండు ♦ బ్రదుకఁగలఁడె ? 146

సీ॥ ధరణివానికి మరణంబు ♦ దక్కవేఱు
 దండమున్నదె? యిట్టి య ♦ ర్థంబు సర్వ
 సమ్మతంబన సింహంబు ♦ సంతసించి
 నవ్యవైభవభద్రాస ♦ నంబు నెఱె. 147

సీ॥ దమనకుఁడుఁమ్రొక్కి యోస్వామి! ♦ తమకు లోక
 మునకు శుభమగుఁగావుత ♦ మనివచించి
 సకలపరిజ్ఞనములు తాను ♦ సంతసించి
 సౌఖ్యముగనుండఁ దమరాజ. ♦ శాసనమున. 148

చ॥ అనిజననాయకాత్మజుల ♦ కందరికయ్యెడ విష్ణుశర్మ యీ
 తనరుసుహృద్విభేదమను ♦ తంత్రముసాంతముగావచించి దీ
 నిని భవదీయశాత్రవుల ♦ నిత్యముఁజూపి జయంబుఁబొంది కీ
 ర్తినిఁగనుడన్న వేడుకలఁదేలిరి రాజకుమారులొక్కఁ.

—♦ ఆ శ్వా సాం త ము ♦—

శా॥ శ్రీగౌరీపతిపద్మసంభవశునా ♦ సీరాదికోటిరశో
భాగారామలరత్నసంచయకలా♦వ్యాప్తాంఘ్రిపంకేరుహః !
భోగీంద్ర స్రవసీయసద్గుణగణాం♦భోరాశి ! దైత్యాంతకా !
శ్రీగోవింద ! మహీసుతాహృదయరా♦జీవాంబురుడ్బంధవా !
కం॥ రాజపరమేశ ! పుల్లాం

భోజవదన ! నిఖిలభూప ♦ పుంజమహాంసో
త్రేజిత భూమిభరణ ని
ర్వాజఘనదయాంతరంగ ♦ యానపంతగా.

ఉ॥ నక్రమహోగ్రశాపహర ! ♦ న్యాయపథావనగాఢదీక్ష ! ని
ర్వక్రపరాక్రమోత్త్రమణివైరికులాంతక ! క్షీరిసాంద్ర ! ది
వ్యక్రతుతంత్రరక్షణ ! కృ ♦ పారసపూరితమానసాంబుజా !
చక్రి ! పవిత్రభానుకుల ♦ సాగరపూర్ణశశాంక ! రాఘవా !

—♦ గద్యము ♦—

ఇది శ్రీరామచంద్రకరుణాసమాసాదితకవితాచాతుర్యకాశ్యప
గోత్రోద్భవమాదిరాజు వంశపయఃపారావారరాకా
సుధాకరాబ్బరాజమాత్యపుత్రజగ్గమాంబా
గర్భశుక్తిముక్తాఫలరఘునాథామాత్య
కవిప్రణీతంబగునీతికథామంజరియను

మహాప్రబంధమున

తృతీయాశ్వాసము

సంపూర్ణము

శుద్ధాశుద్ధ పత్రము.

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
8	7	హత్కారమై	హత్కారమై
9	5	నొక్కక్కటి	నొక్కొక్కటి
10	1	నీతిథాక	నీతికథా
55	16	మము	ముము
69	5	డండర	డంబర
97	18	కరుగెంచి	కరుదెంచి
101	3	డభ్యుత్థాన	భ్యుత్థాన

వీరత్కవికృత గ్రంథములు.

1. కాశహ స్తీశ్వర శతకము	0-2-0
2. భవానీశంకర శతకము	0-2-0
3. సులభ సంగీత బోధిని	0-12-0
4. చికిత్సానిధి	0-12-0
5. భారతధర్మములు	0-8 -0
6. చంద్రహాసచరిత్రము	
(శేషాద్రిరమణాకృత) నంకితము పొందబడినది	0-6-0

